

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
989
11. XII 1970.

ИЗЛАЗ ПЕТКОМ

АХ! ГЛЕДА
ЛИ МЕ
ТВ-КОМЕНТАТОР-
КА?

УЗЕЌУ ЈЕ ЗА
УЧИТЕЉИЦУ
КЛИЗАЊА У
ПАЧИЈОЈ
ШКОЛИ!

ЕЈ!
НЕ ЛУПАЈТЕ
МИ ПО
ПЛАФОНУ!

ВОЈНИЧКА МОДА. — Ролф Албрехт, модни креатор за младе из Минхена, лансирао је као „последњи крик“ материјал од којег се иначе праве мрко-сиво-зелени војнички огртачи за камуфлирање. Девојке су одмах прихватиле последњу модну „лудост“.

ПОСЛЕДЊИ СНИМАК. — Љубоав Енглеза према животињама одавно је постала пословична. Као последњи пример за то може да послужи случај ластавичића Бонца. Птић је био премлад и недовољно јак да би са осталим ластама кренуо на дуги лет од Лондона до Нигерије. Кад су новине јавиле да је на улици нађена полусмрзнута птица, једна авионска компанија понудила је да Бонца авионом пребаци у Африку. Неки фото-репортер је желео да сними Бонца пред полазак. Бонцо се уплашио од флеша, прхнуо са стјуардесине руке, ударио главом о зид и угинуо.

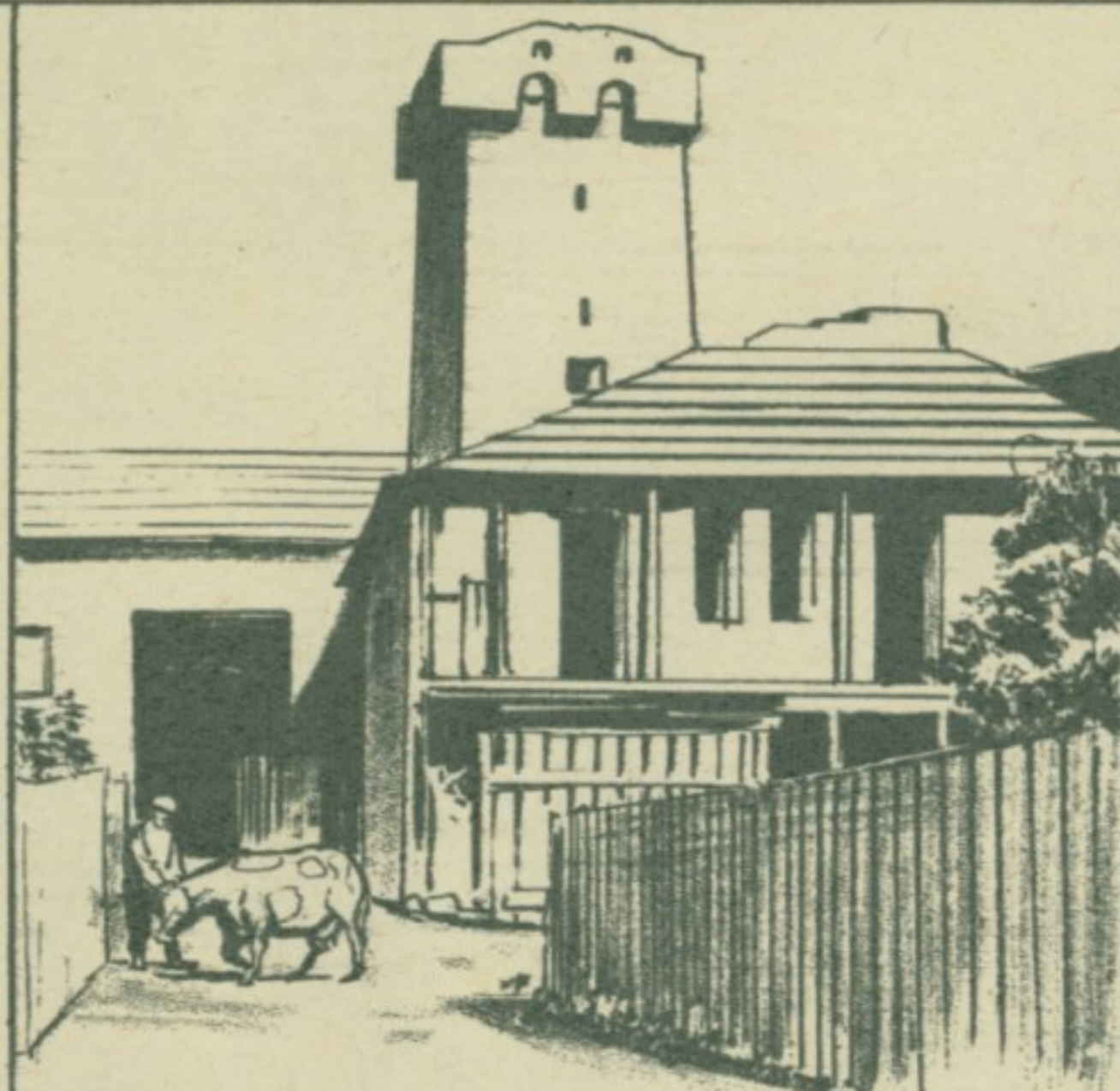
Ripley

Вероватни ишци не!

ПЛОДНО МЕСЕЧАРСТВО

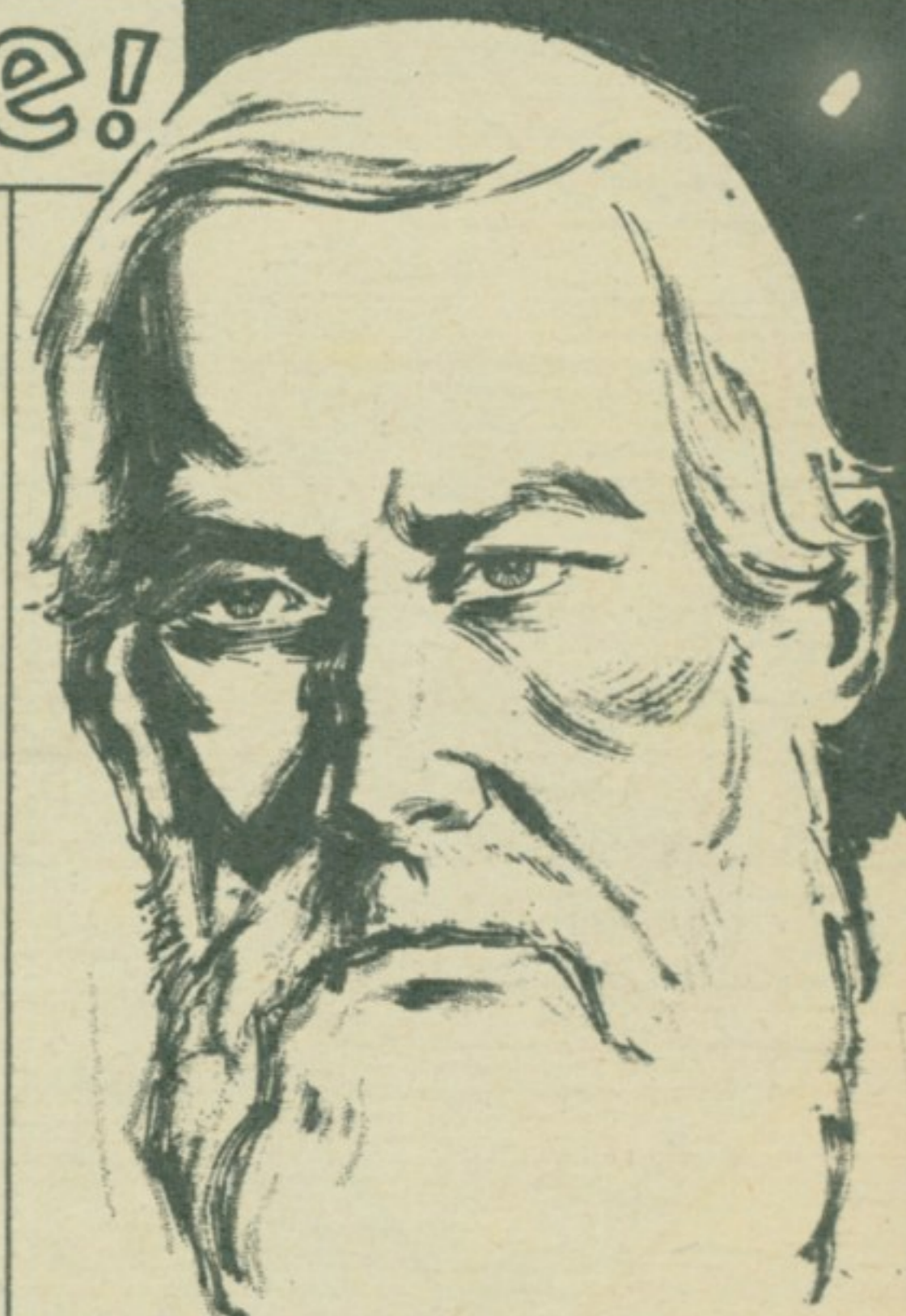
СТИЈЕН Д'КОНДИЛАК (1715-1780) ПОЗНАТИ ФРАНЦУСКИ ФИЛОЗОФ И УЧИТЕЉ УНУКА КРАЉА ЛУЈА XV, НАПИСАО ЈЕ ЗА СВОГ УЧЕНИКА 13 УЧБЕНИКА НАЈВЕЋИМ ДЕЛОМ У СЛУ! ЊЕГОВА ДЕЛА КОЈА ЈЕ НАПИСАО КАО МЕСЕЧАР НЕ РАЗЛИКУЈУ СЕ ОД ХИЛАДА СТРАНИЦА ИЗ ФИЛОЗОФИЈЕ, ИСТОРИЈЕ И ГРАМАТИКЕ, НАПИСАНИХ У БУДНОМ СТАЊУ

Сеоске куће

У КАВКАСКОЈ ОБЛАСТИ СВАНЕТИЈИ И ДАНАС СЕ ПОДИЖУ С КАМЕНИМ КУЛАМА

ЈЕР СУ СЕ РАНИЈЕ СВАНЕТИЈАНЦИ У ОДБРАНИ ОД НЕПРИЈАТЕЉСКИХ НАПАДА, БЕКОВИМА ОСЛАЊАЛИ НА ИЗВИЊАЧКЕ КУЛЕ

ИСАК БРОК

(1787-1809) ИЗ ВАКОА У ТЕКСАСУ ЖИВЕО ЈЕ У 3 ВЕКА СТУПИО ЈЕ У ВОЈСКУ АМЕРИКОГ ЈУГА КАД ЈЕ ИМАО 74 ГОДИНЕ. УМРО ЈЕ У 123. ГОДИНИ

Гричарина

ОТКОПАНА НА МЕСТУ СТАРО-ВЕКОВНОГ ГРАДА МИЗПАХА У ПАЛЕСТИНИ ПОКАЗУЈЕ ДА СУ ГРИЧАРИ ОД ПРЕ 3000 ГОДИНА ПОТПИСИВАЛИ СВОЈА ДЕЛА ОТИСКОМ КАЖИПРЕТА

КАГУ

ПТИЦА КОЈА ЖИВИ САМО НА ОСТРВУ НОВА КАЛЕДОНИЈА НЕ МОЖЕ ДА ЛЕТИ А ЊЕНИ КРИЦИ ПОДСЕЋАЈУ НА ПАСЈИ ЛАВЕЖ

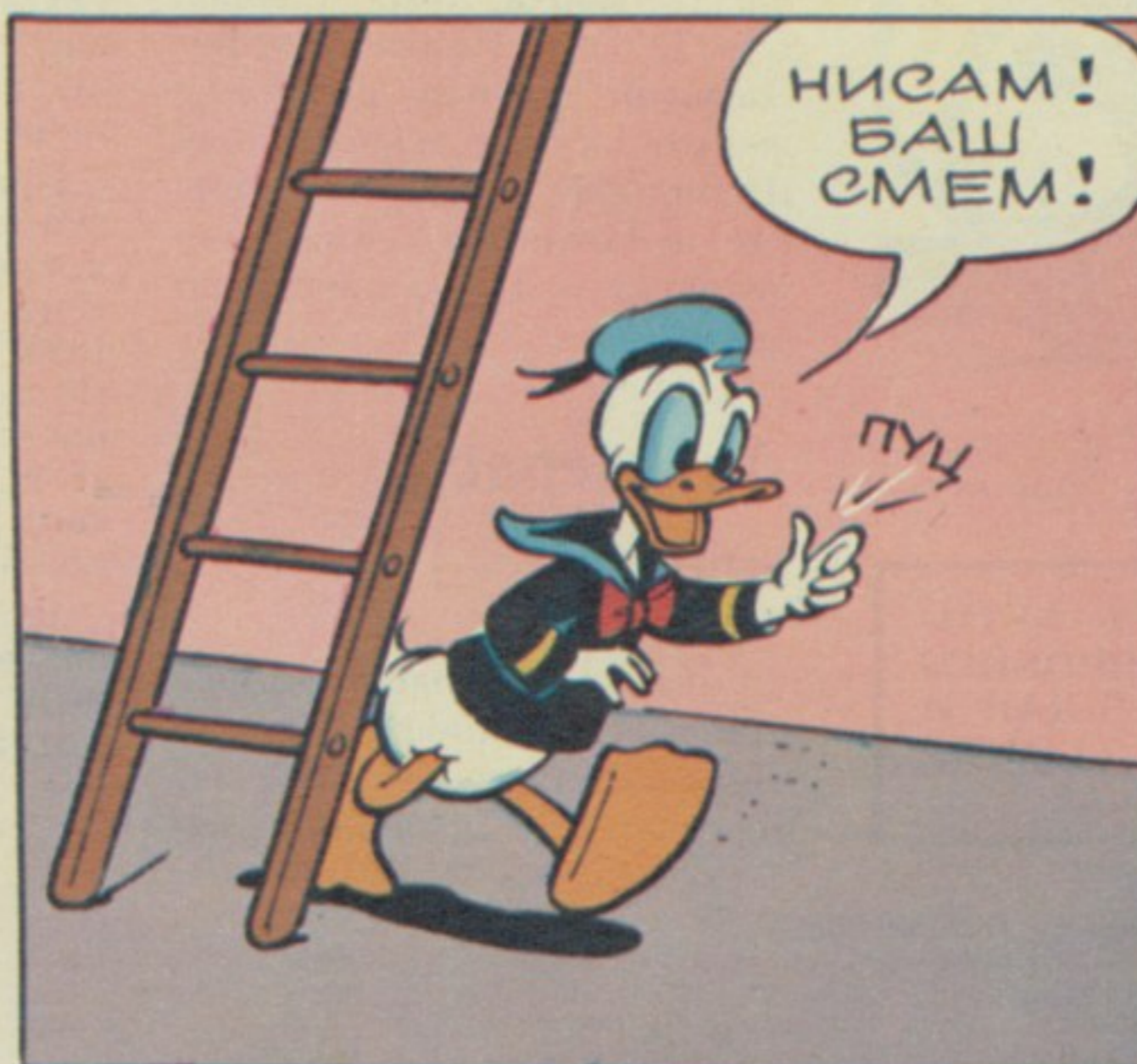

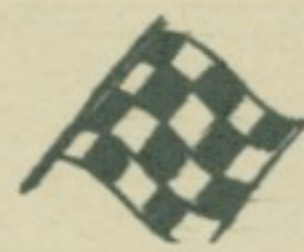
Рож Винцент

ИЗ ГЛАВЕРСВИЛА (САД) МОЖЕ ИСТОВРЕМЕНО ДА ВРТИ 11 ЛАСА

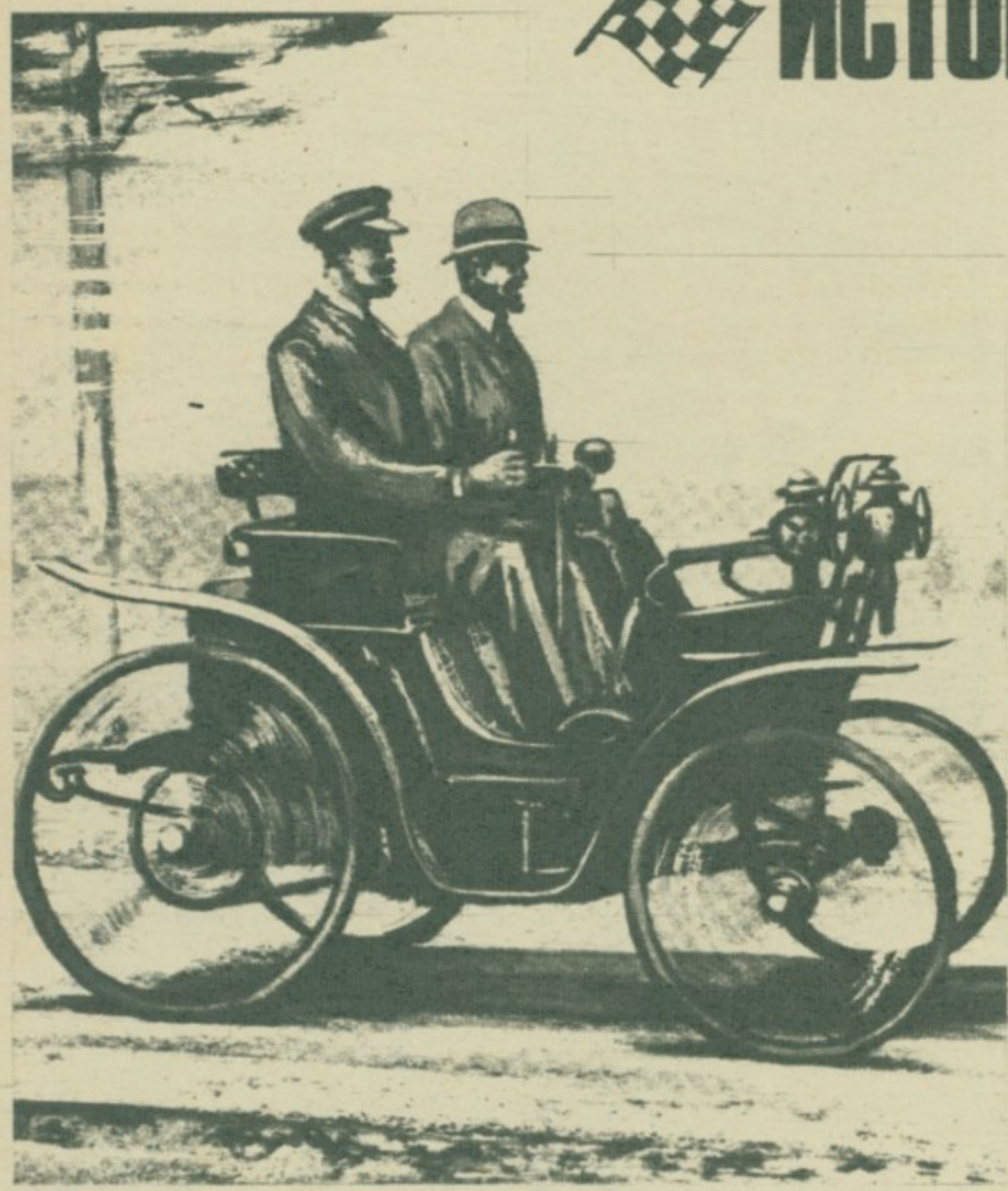
WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЈУРИЛИ СУ 2

„ПЕЖО“ КОЈИ ЈЕ ДЕЛИО ПРВО МЕСТО С АУТОМОБИЛОМ ПАНАРА И ЛЕВАСОРА У ПРОБНОЈ ТРЦИ ПАРИЗ — РУАН 1894. ГОДИНЕ. И ЈЕДАН И ДРУГИ АУТОМОБИЛ КОРИСТИЛИ СУ ДАЈМЛЕРОВЕ МОТОРЕ.

Човек који је конструисао прво моторно возило на бензински погон које је заиста економично, родио се пре сто тридесет пет година, 17. марта 1835. године. Био је то Немац Готлиб Дајмлер. Његови родитељи живели су у малом селу Шорндорф у долини Ремс где је Готлибов отац имао пекарску радњу и вински поглед.

Дајмлеров моћор

Готлиб је провео детињство у Шорндорфу. Што је више растао све се више интересовао за цртачке и ма-

тематичке проблеме технологије. Године 1848. почео је да ради као шегрт код једног пушкара.

После дугог шегртовања Готлиб је постао један од најбољих студената Политехничког института у Штутгарту. Путовао је у многе земље и стекао велико техничко знање.

Прва Дајмлерова бензинска машина која је могла да покреће возило имала је патент са датумом 3. април 1885. Идуће, 1886. године, Дајмлерова машина уграђена је у моторни чамац, а 1889. Дајмлер је изложио свој мотор на светској изложби у Паризу.

Једног судбоносног дана на светској изложби у Паризу родила се француска моторна индустрија и почело је доба велике технолошке револуције.

Прва жена возач

То се догодило овако. Готлиб Дајмлер показао је посетиоцима изложбе моторни чамац у који је била уграђена његова машина. Изненада му је пришла једна жена са двојцом мушкараца. Била је то удовица индустријалца Саразена у пратњи двојице инжењера из Париза, Панара и Левасора.

Саразен је био власник „Француске компаније за бензинске моторе и техничке конструкције“ и пред крај живота посаветовао је својој жени да се по сваку цену састане са представником Дајмлерових машина у Паризу, јер је лично познавао проналазача и веровао

У ПРВОЈ СВЕТСКОЈ АУТОМОБИЛСКОЈ ТРЦИ 1895. ГОДИНЕ ПОБЕДИО ЈЕ ЕМИЛ ЛЕВАСОР СА ПАНАРОМ КАО СУВОЗАЧЕМ. ОН ЈЕ РАЗДАЉИНУ ОД ПАРИЗА ДО БОРДОА И НАТРАГ, УКУПНО 1171 КМ, ПРЕШАО ЗА ЧЕТРДЕСЕТ ОСАМ ЧАСОВА И ЧЕТРДЕСЕТ ОСАМ МИНУТА ВОЗЕЋИ ПРОСЕЧНО 24 КМ НА ЧАС.

4 КИЛОМЕТРА НА ЧАС!

Има ли аутомобил будућности—ишали су се људи пре 75 година иледајући ирбу ирку на свеиу

у велику будућност његових мотора.

Удовица Саразен и проналазач првог аутомобилског бензинског мотора састали су се изван Париза и Дајмлер је предложио удовици да сама одвезе његов ауто у Париз. Тако је она постала прва жена возач.

Ускоро после тога госпођа Саразен се удала за Емила Левасора који је са својим ортаком Панаром постао власник прве компаније у Француској која је почела да производи за продају Дајмлерове моторе за бродове и чамце.

Први «пежо»

Године 1890. Панар и Левасор су, наравно уз Дајмлеров пристанак, пренели право коришћења Дајмлерове машине за производњу моторних возила на компанију „Синови браће Пежо“ из Валентињија у Француској. Тако су се родила прва кола марке „пежо“.

Идуће године Панар и Левасор су почели и сами да производе моторна возила зато што су били охрабрени „пежоовим“ успехом у уграђивању Дајмлеровог мотора у „кола без коња“.

Прво име које су људи дали аутомобилу било је „кола без коња“. Тако је у ствари почела прича о моторном возилу на бензински погон.

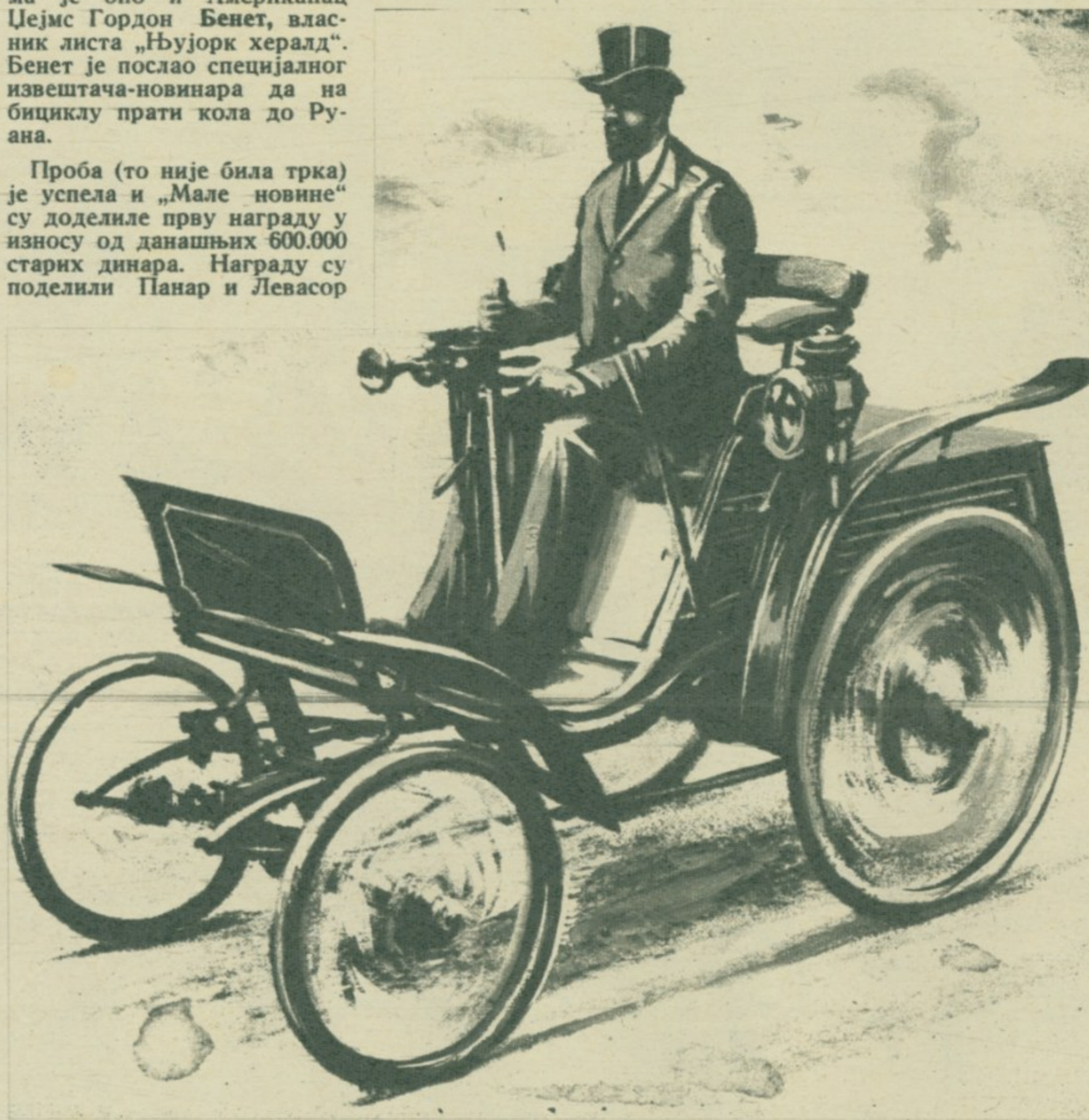
Прва иробна ирка

У Паризу су у то време излазиле „Мале новине“ које су својевремено много писале о „чудесном“ возилу—бициклу. Када се појавио аутомобил, уредник „Малих новина“ Пјер Гофар одмах је схватио да постоје велике могућности и решио да организује пробно такмичење помоћу којег би био рекламиран нови проналазак—„кола без коња“.

Познат као пробно такмичење Париз—Руан, овај догађај одиграо се у недељу, 22. јуна 1894. године. Са обе стране пута између Париза и Руана окупала се огромна маса света. Међу гледаоци-

ма је био и Американац Џејмс Гордон Бенет, власник листа „Њујорк хералд“. Бенет је послао специјалног извештача-новинара да на бициклу прати кола до Руана.

Проба (то није била трка) је успела и „Мале новине“ су доделиле прву награду у износу од данашњих 600.000 старих динара. Награду су поделили Панар и Левасор

НА СЛИЦИ ЈЕ НЕМАЦ КАРЛ БЕНЦ (1884—1929) КОЈИ ЈЕ НА ПОКРЕТНОЈ ТРАЦИ ПРВИ ПРОИЗВЕО КОЛА ЗА ОБИЧНОГ ВОЗАЧА. БЕНЦ ЈЕ КАСНИЈЕ ПРОИЗВОДИО И ВЕЛИКА ЈАКА ТРКАЧКА КОЛА КОЈА СУ УЧЕСТВОВАЛА И ПОБЕЂИВАЛА У АУТО-ТРКАМА.

из Иврија на Сени и „Синови браће Пежо“ из Валентињија. Оба добитника користили су Дајмлерове моторе.

Прва свеииска ирка

Успех пробног такмичења Париз—Руан довео је до врло важних резултата. Истина, још су многи били против нових машина, али је проба зато ујединила све оне који су веровали у бу-

дућност аутомобила и дала им снаге да наставе са својим напорима.

Један од одушевљених присталица „кола без коња“ био је и извезни гроф де Дион који је одмах увидео вредност пробног такмиче-

ња Париз—Руан. Дион је саставио комитет присталица аутомобила који је касније прерастао у „Француски аутомобилски клуб“. Зататак комитета и његов главни циљ био је да организује ауто-трке да би „ко-

ла без коња“ била стављена на озбиљнију техничку пробу и да би се противницима аутомобила доказало да нису у праву.

Комитет је одлучио да траса трке буде од Париза до Бордоа и назад што укупно износи 1.171 километар. Богати Американци Бенет и В. К. Вандербилт дали су велике новчане прилоге за награду победнику јер су се Сједињене Америчке Државе много интересовале за прву ауто-трку.

Једанаестог јуна 1895. године у 12.05 часова прва кола су пошла с Трга оружја у Версају код Париза, а остали аутомобили (укупно 21) кретали су са старта у размаку од два минута.

У Бордо је први стигао Емил Левасор на свом „панару“ са Дајмлеровим мотором, а одмах затим је окренуо кола и пошао назад према Паризу.

Левасор је возио четрдесет осам часова и четрдесет осам минута и стигао први крећући се просечном брзином од двадесет четири километра на час!

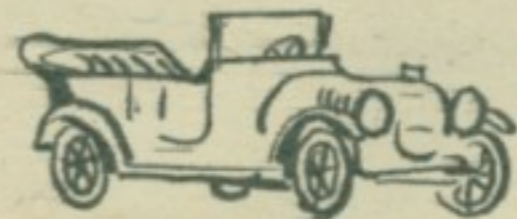
После Левасора кроз циљ су прошла три „пежоа“. Од двадесет два аутомобила који су пошли, велики пут завршило је свега девет!

Рођена је куиша мењача!

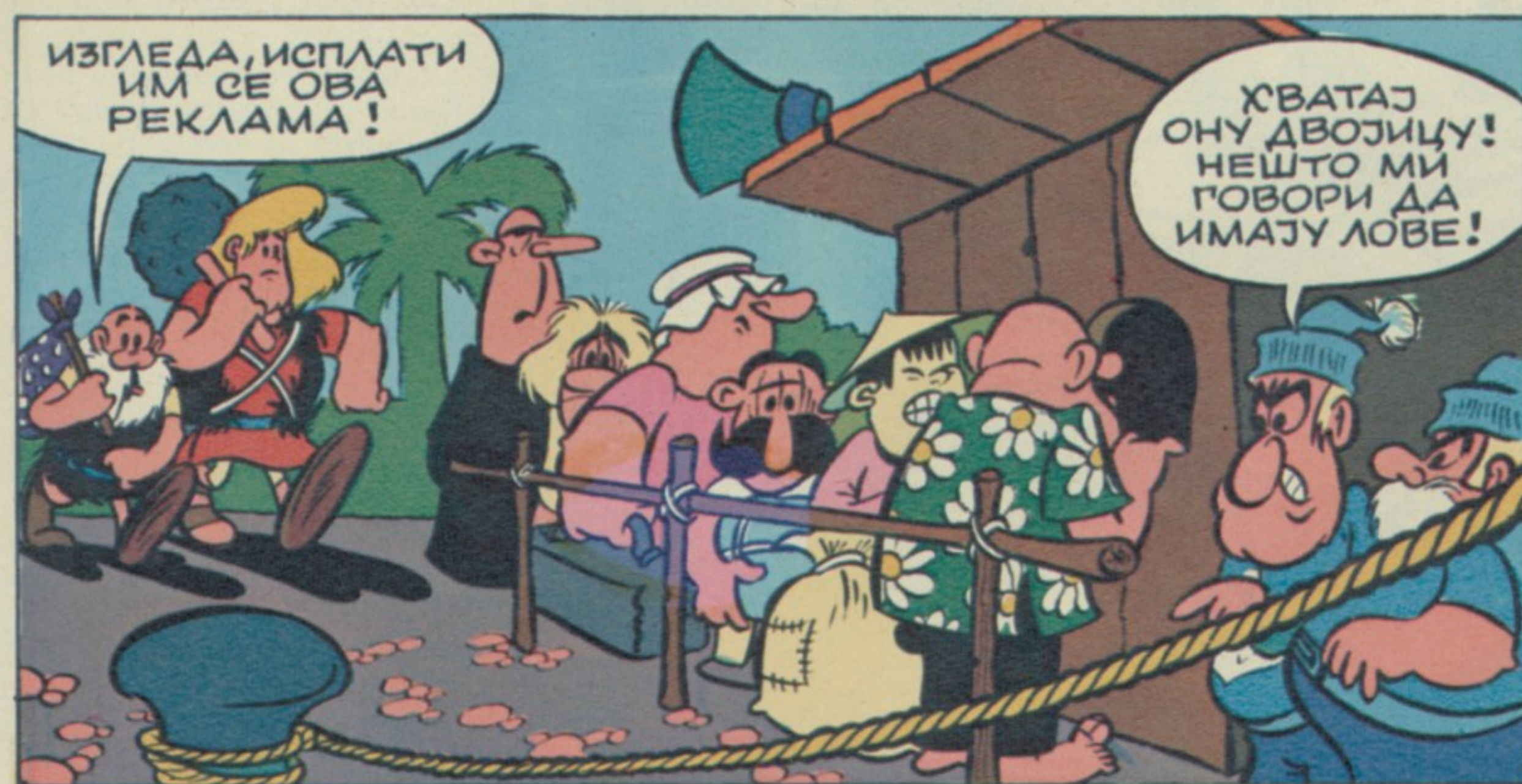
Два најважнија резултата пробног такмичења Париз—Руан и ауто-трке Париз—Бордо—Париз били су: огромно интересовање публике за аутомобиле и почетак техничког усавршавања које се заснивало на практичним искуствима са пробе и трке.

Искуство из пробне вожње Париз—Руан дало је одличну идеју Левасору. Он је за трку Париз—Бордо—Париз ставио мењач и диференцијал у кутију да би их заштитио од прашине и камења. Тако се родила кутија мењача!

Д. П.

**У ИДУЋЕМ БРОЈУ:
ПРВИ МЕРЦЕДЕС**

ГЕНЕРАЛ ТОМА ПАЛЧИЋ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

КАД СЕ НАЈСЛАВНИЈИ ПАТУЉАК СВЕТА ЖЕНИО, ЗА СВАДБЕНИ РУЧАК ЈЕ ДОБИО ОД ОБОЖАВАЛАЦА 3000 ТОРТИ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Седам килограма и 560 грама! — узвикнула је у очајању Синтија Стратон гледајући сина коме је тада било пет година. — Значи, он више неће да расте.

Више од четири године она је готово свакодневно мерила тежину и висину свог малишана који је, кад је имао свега пет месеци, нагло престао да расте. У петој години био је висок свега 63 сантиметра! Иначе, на њему није било ничег не сразмерног, као што се у таквим случајевима обично догађа. Мали Чарли је био леп, живахан дечачић само патуљастог раста.

Пред родитеље малог Чарлија, Синтију и њеног мужа, сиромашног дрводељу из америчког града Брицпорта, чије су две старије кћерке биле нормално развијене, то је поставило читав низ проблема.

— У кући се не смеју читати никакве бајке и приче о кепецима и циновима! — наредно је отац осталим члановима породице. — Нећу да малишан осети да је другачији од остале деце.

У Барнумовом циркусу

Једног дана отац је узбуђено улетео у кућу.

— Синтија, — узвикнуо је — брзо обуци Чарлију ново одело! У граду се налази славни Барнум. Чуо је за нашег дечака и жели да га види. Можда ће га узети у циркус!

— Зар да ми сина показује као чудо! — успротивила се мајка.

— Али, за то ћемо добијати три долара недељно — одговорио је отац. За породицу сиромашног дрводеље три долара недељно представљали су право богатство и мајка је морала да попусти.

Када је Филеас Барнум, оснивач чувеног циркуса, стигао њиховој кући, од Чарлија није било ни трага ни гласа. Тражили су га на све стране али он као да је у земљу пропао. Најзад је мајка отворила орман за посуђе и угледала свог сина јединца удобно смештеног у једној чинији за супу из које их је враголасто посматрао.

Два дана касније цела породица Стратон укрцала се на брод за Њујорк. Већ на пристаништу чекало их је велико изненађење — огромне шарене плакате на којима је писало:

„Филеас Барнум има част и задовољство да вам ускоро прикаже најмањег човека на свету, генерала Тому

Палчића. Њему је једанаест година, висок је свега 62 сантиметра, а дошао је из Енглеске баш за ову прилику“.

Филеас Барнум је знао шта значи реклама па је малог Чарлса Стратона прекрстио у Тому Палчића, познату личност из дечјих бајки, „произвео“ га у генерала, прогласио Енглецом и додао му шест година јер, како је објаснио родитељима „петогодишњи патуљак не представља озбиљну личност док кепец од 11 година већ нешто значи“.

Оног дана када је „генерал Тома Палчић“ требало да први пут изиђе пред публику, гледалиште је било крцкато. Прво су се појавили један Француз и један Арапљанин, два права дина високи по 2,20 мeара. Њихова тачка састојала се у борби огромним мачевима. Кад је њихова борба била на врхунцу, у арену је утрчало сићушно створење обучено у сјајну униформу и са дворогим шепиром на глави. Потегло је своју сабљицу и стало да раздваја грдосије врзмајући се око њихових ногу. Публика је била одушевљена.

Борци су тек тада приметили Томино присуство. Прислушавши у смех један од њих се сагао, дохватио „генерала Палчића“ за еполету, ди гао га као перце и стрпао у свој џеп из кога је остао да вири само врх његовог шепира.

На европским дворовима

Успех у Њујорку значио је само почетак Палчићеве

славе. На турнеји по Америци дочекиван је као нико пре њега. Једног дана Барнум је изјавио новинарима:

— На захтев енглеске краљице Викторије морам да одведем генерала Тому Палчића у Енглеску где ћемо остати неколико месеци.

У његовим речима није било ни труни истине. Вешти Барнум само је хтео да прибави већу популарност турнеји коју је спремао по Европи и осигурао јој успех.

Већ на првим представама у Лондону мали „генерал“ пожњео је успех ништа мањи него у Америци. Енглези су били одушевљени. Виђенији људи утркивали су се ко ће га пре позвати у своју кућу. Низали су се пријемници у његову част. Најзад је стигао позив и за Бекингемску палату: краљица Викторија желела је да види патуљка о којем је причао цео Лондон. Ни строга владарка није могла да остане озбиљна, нарочито када је Палчић својим пискавим гласом почео да имитира њене „колеге“ Наполеона и пруског краља Фридриха Великог.

После Енглеске Барнум је са својим циркусом обишао Француску и Шпанију и свуда постигао успех. Пред полазак за Белгију у многим француским листовима објавио је вест да ће Тома Палчић бити гост белгијског краља, да са собом носи „стотине дарова од непроцењиве вредности“ које је добио на енглеском, шпанском и француском двору. Ово Барнумово разметање увалило је и њега и његовог

штићеника у авантуру која их је могла скупо стати.

Напад разбојника

У близини белгијске границе, код села Сен Тириан, кочију у којој су се налазили Барнум, Тома Палчић и његови родитељи, зауставила су три маскирана разбојника. За тили час сви путници и кочијаш били су везани. Један од разбојника дохватио је мајушиног генерала али је Тома, копрцајући се, успео да му смакне маску с лица и види велику црвену бразготину која се протезала преко разбојничког левог образа. Док је разбојник навлачио одерану маску, Палчић је скочио с колаи нестало у густом жбуњу. У помрчини, међу жбуњем и дрвећем, Тома је био као игла у пласту сена. Разбојници су га извесно време тражили али су најзад одустали од тога.

Престрављени малишан чуо је како се кочија с разбојницима удаљује односећи његове родитеље, Барнума и драгоцелности. Сам у ноћи, усред шуме, осећао се као прави Палчић из бајке. Плачући, кренуо је према селу. После три часа хода угледао је, на улазу у село, један дворца. Сопственику дворца испричао је шта му се догодило, да су разбојници одвели његове родитеље и Барнума и да је један од разбојника имао на лицу црвену бразготину.

— Црвену бразготину! — узвикнуо је власник замка. То је онда Зино де Авенал, један од мојих суседа. Генерале, захваљујући вама стаћемо на пут пљачкашима, који већ неколико година харају по околини.

Кад је сутрадан потера која је властелин организовао стигла у кућу Зина де Авенала, од разбојника није било ни трага али су зато у подруму његове куће нађени везани, Барнум и Палчићеви родитељи. Потера је настављена и до вечери су разбојници били похватани. У знак признања генерал Тома Палчић проглашен је за почасног житеља Сен Тириана.

Тома Палчић се вратио у Америку кад је имао 11 година. У свом родном граду Брицпорту саградио је себи кућу, малу, према свом узрасту, и напунио је минијатурним намештајем. Имао је мале светлоплаве кочије које су вукли шетландски пони. И родитељима је саградио кућу. Наравно, већу.

Када се у двадесет петој години Тома Палчић оженио, свечаној свадби присуствовали су многи генерали америчке војске и гувернери неколико америчких савезних држава. Његова невеста Лавинија Варен висока 60 см, значи нижа од њега за три сантиметра, такође је била Барнумов „проналазак“ и до удаје је наступала у његовом циркусу. Свадбени ручак одржан је у луксузном хотелу „Метрополитен“. За гозбу је од Палчићевих обожавалаца стигло три хиљаде свадбених торти. Између три стотине свадбених поклона налазила су се и два мала паравана од кинеске свиле — дар председника Сједињених Држава Линколна и његове супруге.

„Генерал и генералица Палчић“ пропутовали су готово цео свет. Живели су срећно све док мала Лавинија није 1883. године остала удовица. Тома Палчић је умро од срчане капи, у 45 година.

К. В.

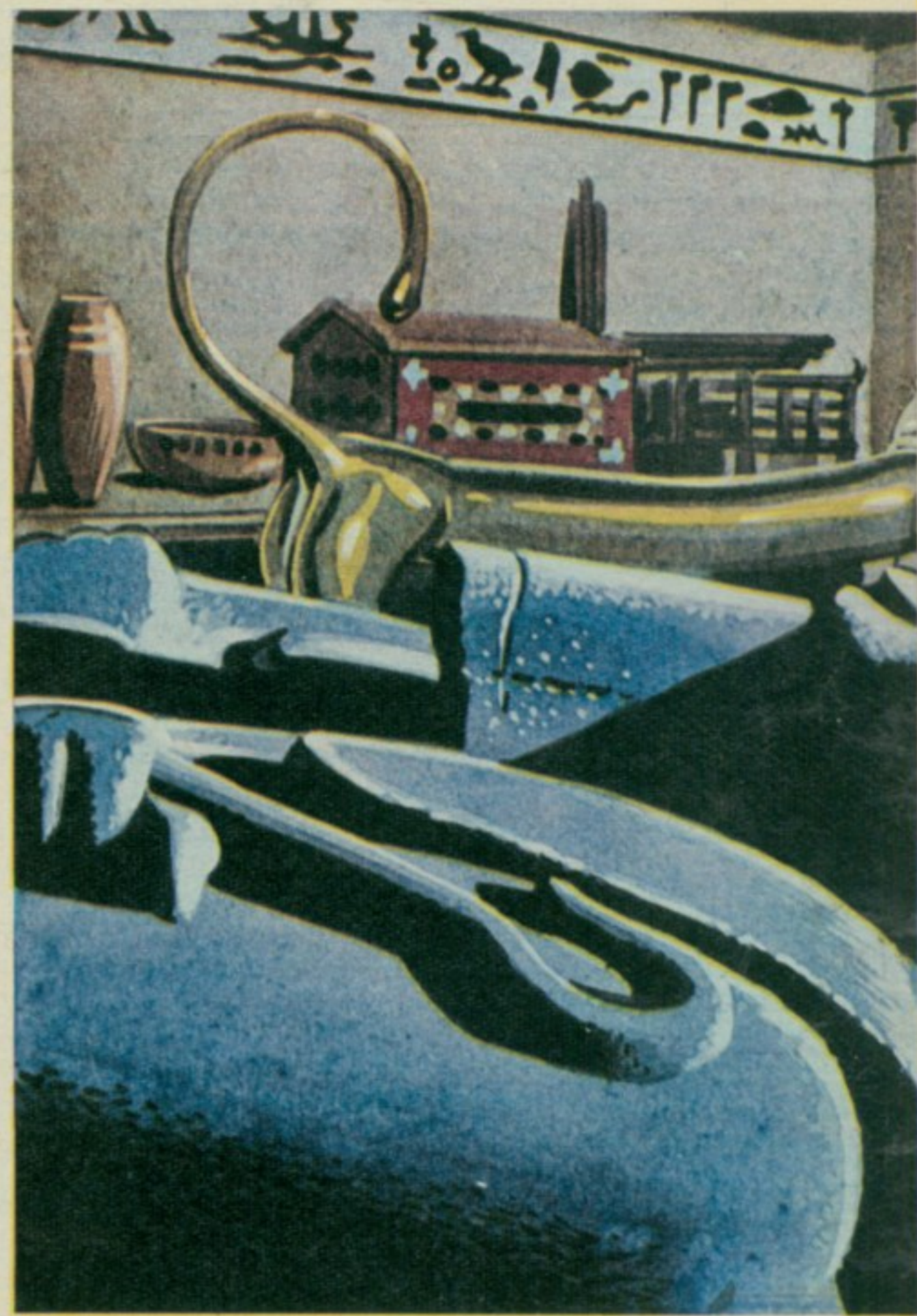

Строга енглеска краљица Викторија није могла да остане озбиљна док је Тома Палчић имитирао њене „колеге“ Наполеона и Фридриха Великог

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

У ЦАРСТВУ

7

ОД ПТИЦЕ МЛЕКО — У раскошној царској палати где је живео фараон врло је као у кошници. Многобројни робови служили су цара и његову породицу, хладили га великим лезезама, чували, скакали на сваки његов миг. Ту су се доносили најлепши плодови из читавог великог египатског царства, најскупоценије тканине, најређе драгоцености. Није ни чудно кад су се порези скупљали од сваког комадића земље, од сваког дрвета које је на њој расло. На фараонским гозбама почасно место имали су свештеници.

8

ВЕЧНИ ЖИВОТ — Овоземаљски живот су стари Египћани сматрали привременим, убеђени да вечни живот настаје тек после физичке смрти. Због тога су се сви, а нарочито владари и великодостојници, трудили да тај за-

10

ДУХ ИДЕ НА ЗАПАД — Гробнице су подизане у пустињи, на западној обали Нила, како би стално биле изложене Сунчевим зрацима. Египћани су сматрали да се на западу налази „Земља мртвих“ а на истоку „Земља богова“ јер се тамо рађа Сунце. Пустињски шакали који су ноћу завијали крај гробница називани су „пси смрти“ и одатле потиче празноверица, жива и у нашем народу, да завијање паса предсказује нечију смрт. На своје последње путовање фараон је одлазио у саркофагу смештеном у нарочиту погребну барку.

11

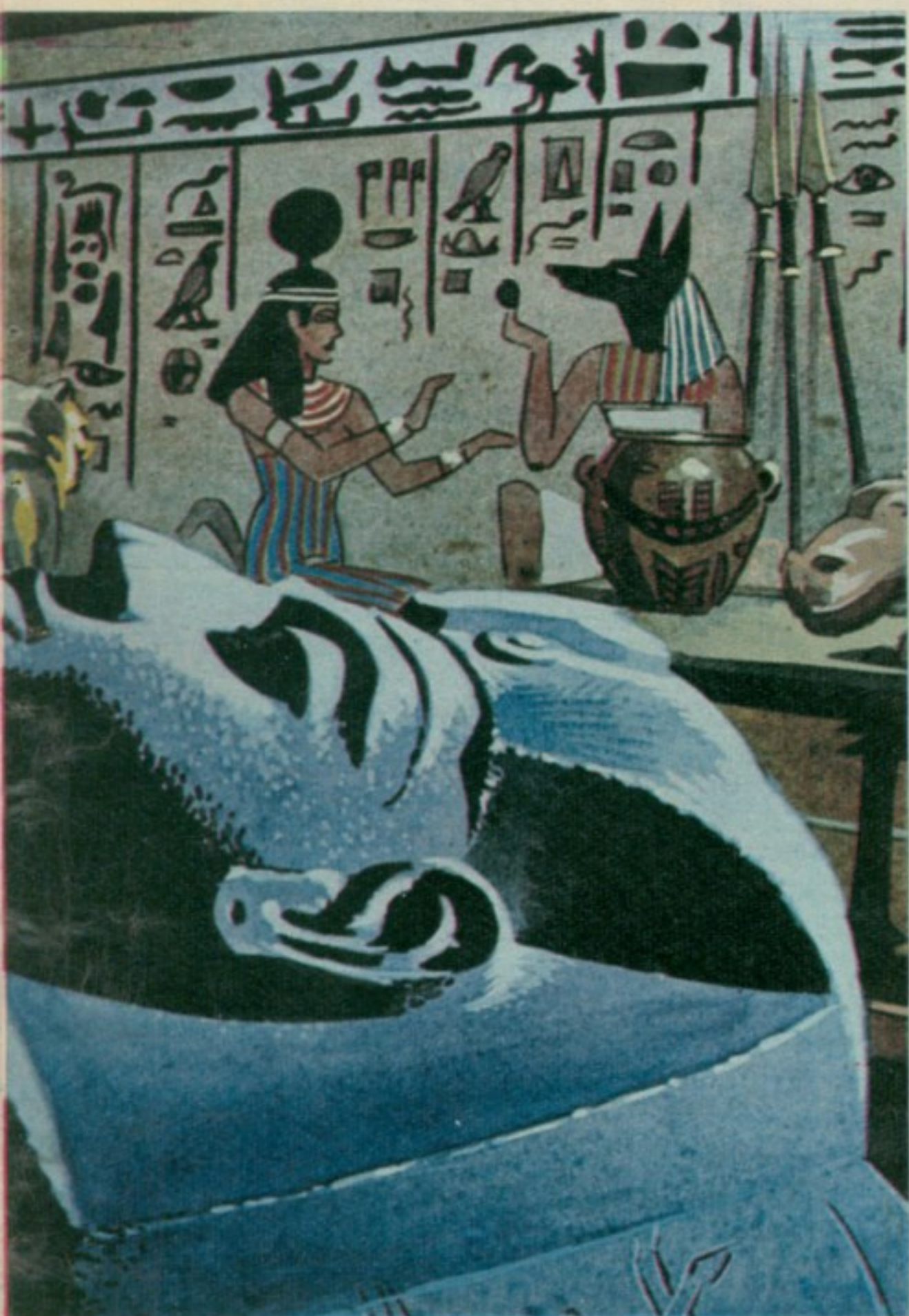
ПРАСТАРЕ МУМИЈЕ — Пошто се веровало да дух Ка може да отпутује у царство мртвих само ако је тело сачувано, највештији мајстори балсамовали су преминулог фараона. Процес балсамовања трајао је око 2 месеца.

МРТВИХ

ЕГИПАТ

2

гробни живот на време обезбеде. Најважније је било да се тело умрлог вешто мумифицира и положи у што трајнију гробницу. У гробницу су стављане и све ствари које би и покојнику на „другом свету“ могле да затребају: храна, украси, омиљени предмети, најлепша одећа.

9

ВЛАДАРСКИ ЗНАЦИ — Ликови многих египатских фараона познати су нам захваљујући рељефима, зидним сликама и бројним сачуваним скулптурама. Отуда знамо да је фараон носио равну браду за разлику од богова који су представљани с брадама повијеним нагоре. Знак владарског достојанства била је и палица с повијеним врхом. Круна владара Доњег Египта, код делте, била је црвене а владара Горњег Египта беле боје. Фараон Менес који је ујединио Доњи и Горњи Египат дичио се црвено-белом круном.

Прво је вађена изнутрица а затим је леш препарирани и мазан разним уљима која су звани „божанске сузе“. То су у ствари биле разне соли, мед, миришљава смола и врста битумена мум. Тајна балсмовања никада није откривена али су многе мумије сачуване до данас.

12

СВЕТА ПТИЦА ИБИС — Балсамовано тело умтавано је у траке од најфинијег платна и полагано у скупочен ковчег — саркофаг. Захваљујући савреном начину конзервирања чија је тајна изгубљена, многе мумије су и данас, после готово 5.000 година, сачувале израз лица који су имале у тренутку смрти. У египатским гробницама — пирамидама и мастабама — пронађени су и ђупови с балсамованом светом птицом ибис, посвећеном богу науке и мудрости Тоту. Ова птица била је хиљадама година поштована у Египту.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ПОСЛЕДЊИ ЛАВОВИ АЗИЈЕ

ЛАВИЦА СЕ МУЊЕВИТО ХВАТА УКОШТАЦ СА СВАКОМ ЖИВОТИЊОМ ИЛИ ЧОВЕКОМ АКО ЊЕНИМ МЛАДУНЦИМА ПРЕТИ ОПАСНОСТ

ЊУ ДЕЛХИ (специјално за „Политички забавник“)

Од главног града Индије Њу Делхија прешли смо хиљаду километара да бисмо стигли до Сасан-гира, јединог резервата лавова у Азији. Пут до овог резервата, који се налази на северозападном делу Индије, водио нас је до обале Арабијског мора, а затим је почео благо да се пење: улазили смо у велике гирске шуме. Чим смо се одвојили од пешчане морске обале, друм је постао кривудава, прашњав, понегде готово непроходан.

Бркаџи водич ујозорава

На неким местима прелазили смо барем где шумска дивљач за време несносних летњих жега ноћу долази да пије воду. Пут би изненада нестајао и тада смо сизлазили у исушена речна корита која су нас водила даље.

Зашли смо у праву дивљину. Наш водич, човек високог раста и дугих зашљивих бркова, одевен у тропску униформу, упозорио нас је да шума око нас крије не само лавове које смо желели да видимо већ и крволочне пантере, дивље свиње, као и мирољубиве антилопе, сридаће, зечеве и друге животиње. Уз пут нас је пратила граја хиљаде зелених индијских папагаја, паунова модрих златастих боја, веселих препелица и јаребца.

Када смо већ дубоко зашли у Гирски резерват, настало је потпуно беспуће. Цип се једва кретао напред. Срећом, убрзо смо избили

на један простран пропланак на коме нас је чекао необичан призор.

Прво једу геца

На чистини, свега стотинак метара од нас, лежало је пет крупних лавица са два лавића. Близу њих налазио се убијен велики црни биво, ту су га поставили шумари Гира који брину о исхрани животиња.

Снажне звери као да су чекале да ми дођемо, одмах су пришле бивоу да се почасте. У томе је ипак било реда. Прво је мајка са два младунца начела бивола, а затим су остале четри лавице, једна за другом, прилазиле плену. Брзо су се заситиле а онда започеле игру са два несташна лавчета. Изгледало је да су њих двоје љубимци свих женки јер су их све лавице подједнако мазиле.

Играли су се, превртали по трави, лено зевали и готово да нас нису примећивали. Мајка лавица је, међутим, на сталном опрезу. На сваки непознат звук, зујање камере, шкљоцање фото-апарата или необичан покрет, лавица би се окретала према нама и, на изглед незаинтересовано, показивала своје велике оштре зубе. Њена обазривост нас је подсетила на познату особину лавице да се муњевито хвата укоштац са сваком животињом или човеком уколико опасност прети њеним младунцима. Нама би при том слаба заштита било склањање у цип или пушка нашег бркаџи сапутника.

Цара дивљине чекали смо до сумрака, али он није дошао. Водич нам је објаснио

да достојанствени лав ретко излази кад су људи ту, чак ни пред чуваре резервата, и да се храни углавном ноћу.

Исте вечери у ловачком дому Сасан-гира чули смо од чувара резервата историју Гирских шума. Управник

ђацима да лове ове ретке животиње. Наваб је крио тачан број лавова у свом ложишту јер је на тај начин спречавао да Енглези, тадашњи колонијални господари Индије, претворе Гир у ложиште доступно многимима што би брзо довело до ис-

њим породицама. Обично неколико женки прати једног лава. Он у току дана тражи дивљач док се ноћу враћа својој малој заједници. Када лав-вођа, остари, њега наслеђује најснажнији потомак.

Мезимци Гира захваљујући нези и заштити достижу доста дубоку старост, између 20 и 25 година. Ипак они ретко кад умиру природним смрћу. Са двадесет година почињу да губе зубе, своје главно оружје. Тада или умиру од глади јер не могу да савладају плен или им друге животиње у борби задају ране од којих најчешће угину.

Последњи Мохиканци

Древни рељефи Вавилона и Персеполиса, главног града старог персијског царства, говоре нам да је лав, господар животињског царства, некада живео на широким просторима Блиског и Средњег истока, централне Азије и данашње Индије. Стари грчки записи сведоче да су у давна времена били распрострањени по целом Средоземљу, па и данашњој Македонији. Међутим, уништавањем шума и насељавањем човека лав се повлачио и полако ишчезавао. Мање лукав од пантера и тигра, лав је истребљен на теренима где његови спретнији супарници још и данас живе. Данас цар животиња живи само у Африци, а његови последњи азијски рођаци проводе своје задње дане у шумама Сасан-гира.

Јела Јевремовић

У резерваџу Сасангир
данас живи преко 200
лавова, а још према
овој веци било их је у
Индији свега десетак

резервата испричао нам је да је почетком овог века у шумама Гира живело свега десетак лавова, док их сада има преко 200. Некадашњи владари Џунагада, где се данас налази Сасангир, прису почетком овог века дошли на мисао да заштите већ тада ретке лавове у Индији, једине на целом азијском континенту, поред малог броја који живи на Арабијском полуострву и у Ирану.

Наваб од Џунагада

Последњи владар Наваб од Џунагада држао је Гирске шуме као приватно ложиште. Дозвољавао је само својим најближим пријатељима, високим гостима и ро-

требљења цара свих животиња.

Без зуба не иде

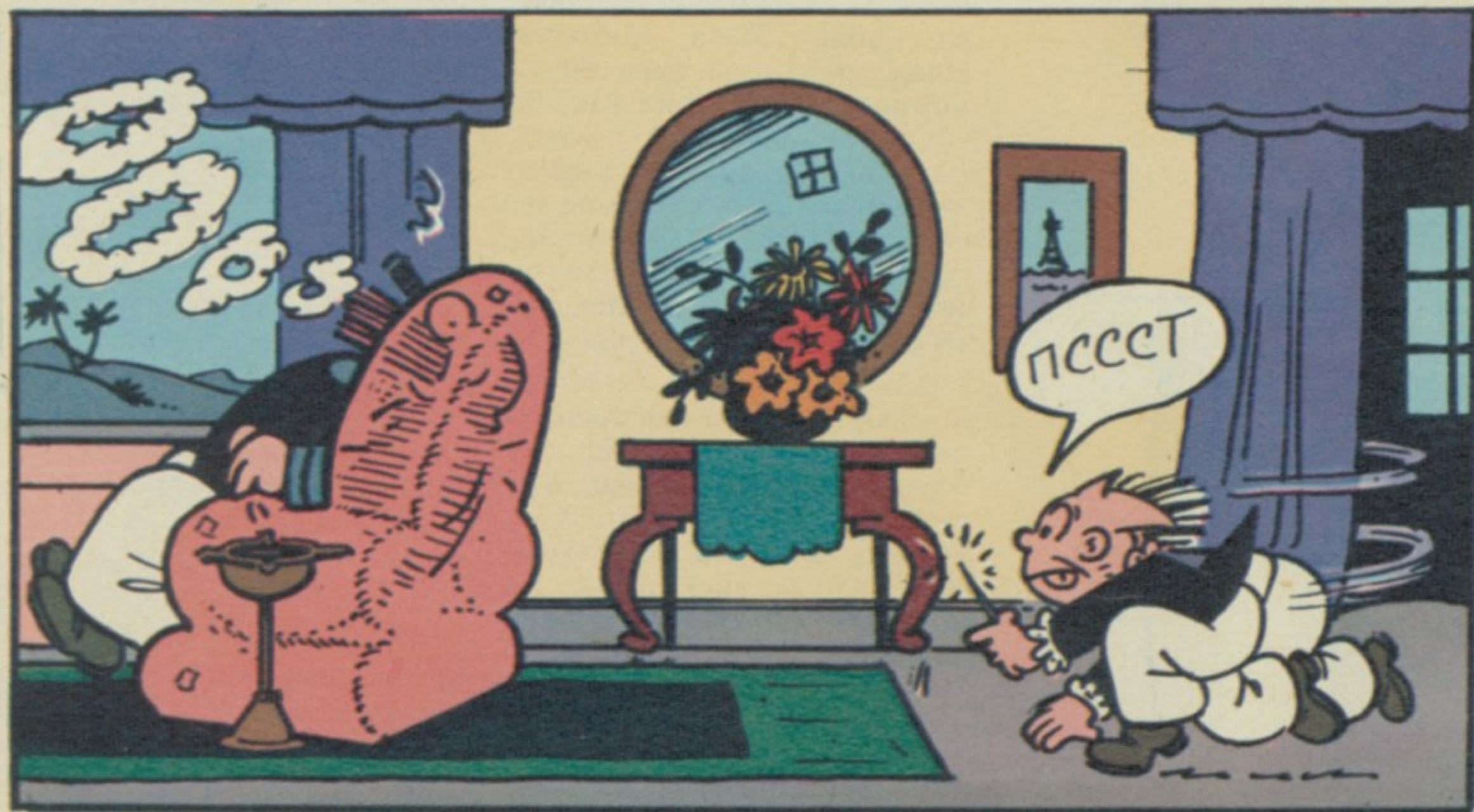
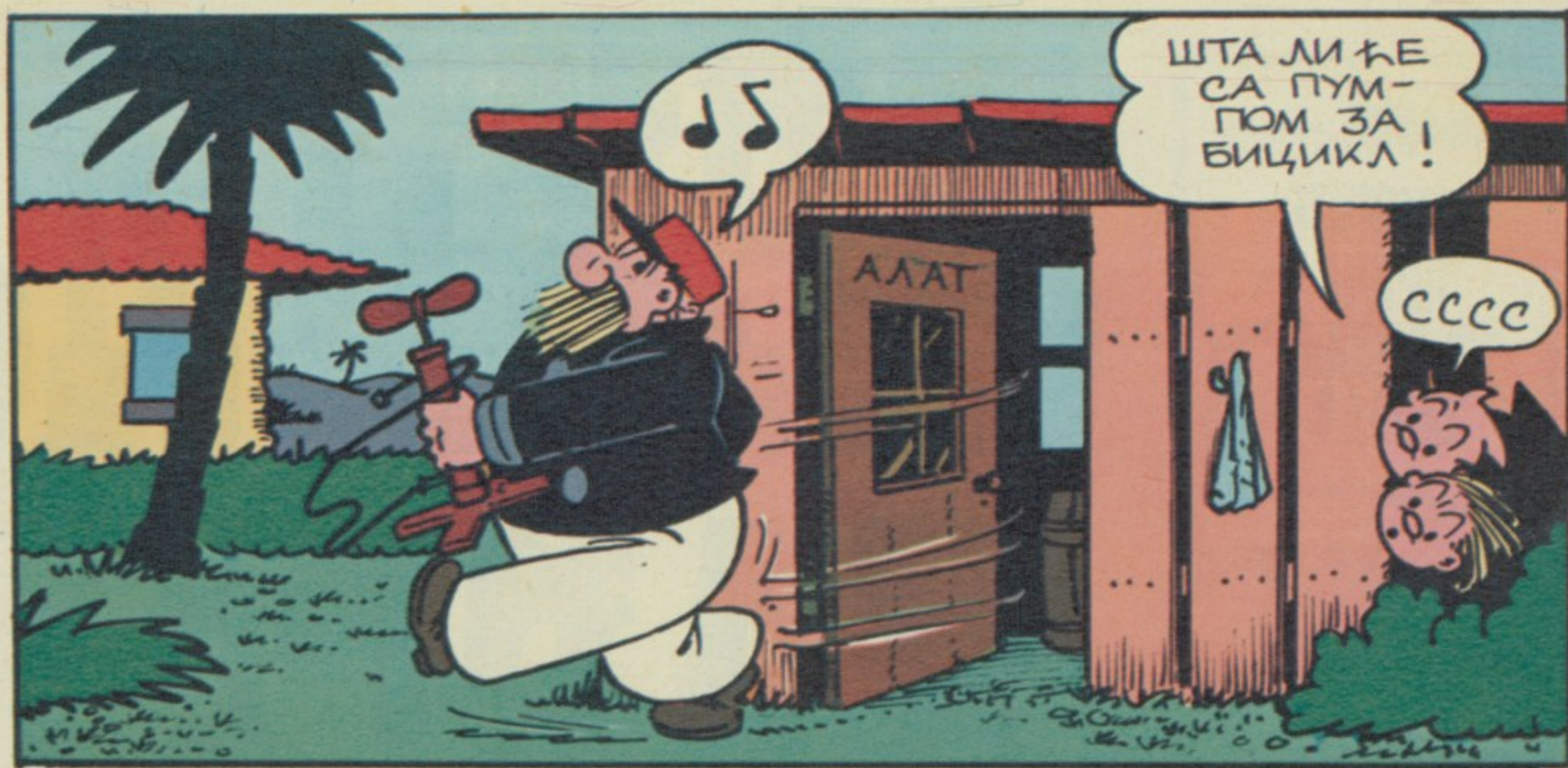
Када је Индија 1948. године стекла независност, Гир је постао заштићено ложиште. Лов је сада био ограничен на одстрел искључиво болесних или остарелих примерака. Гир је 1965. претворен у национални резерват, а лов у њему потпуно забрањен.

Шумари Гирског резервата брижљиво чувају и негују лавове. С времена на време остављају убијену дивљач да би лавове задржали у резервату јер они напуштају место где истребе или заплаше животиње.

Гирски лавови живе у ма-

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ДЕКШИЈА ЗА КАВГАЦИЈУ

Стигли су с огромним товари ма крзна и коже. Неко је те рао муле које су вукле кола пуна робе, неко је дошао с мноштвом крцатих кануа а неко, изгубивши уз пут из ко зна којих разлога кола или чамац, тешко корачајући, леђа погрбљених под силним теретом. Али, нико, ниједан трапер Канаде и Аљаске, није хтео да изостане с годишњег скапа који се редовно одржавао у месту Порт Нелсон у огромном Хадсоновом заливу.

После 11 месеци непрекидног лова, после стотина ноћи у којима трапер спава са мо једним оком док другим мотри, како га не би изненадио медвед, змија, Индијанац, после читаве године жестоке борбе за опстанак у белој пуштои, међу дивљим зверима и смрдљивим сировим крзнима, овим усамљеним луталицама била је то једина прилика да поново виде људска лица, продају робу, набаве потребну муницију и опрему за следећу годину самоће и борбе и да се провеселе.

Најешоси расије

Као и сваке године, и ове 1826. понеко је недостајао на редовној прозивци. Не зато што је залутао или зацаснио, то никако; једноставно, није био довољно брз да избегне отровни ујед змије или невидљиву индијанску срелу. Иначе, били су то људи из разних крајева света, многи од њих напустили су Европу из жеље за авантуром, зарадом или да би избегли казну робије. Људи опрубели, спремни на све.

У Порт Нелсону врло је као у кошници. Роба је продата великим компанијама за откуп крзна и коже уз обавезна ценкања и бучна погађања, зарађени новац селио се из џепова трапера у руке власника кафана и на брзину склепаних коцкарница. Добро су пролазили и Индијанци који су за ту прилику дошли са свих страна да продају своје рукотворине: топле меке кожне доколенице, шарене плетене каи

шеве, обојена пера. У ваздуху се осећала напетост која је расла с бројем попијених буради вискија и сваког часа претила да експлодира.

Нико није волео Маџа

Међу тим људима пуним набујале снаге и алкохола, спремним да потегну пиштољ и за најмању ситницу, налазио се и Мат Метсон,

чувени силеџија и кавгаџија. И сам његов изглед говорио је да с њим није лако изићи на крај. Био је Швеђанин, висок око метар и осамдесет, тежак бар сто килограма, али сав од мишића и нерава. Лице му је било скривено густом црном брадом а очи, закрвављене као у звери, уливале су страх сваком ко би их погледао.

Његов промукао глас увек је надјачавао све остале а простачки изрази орили су се с једног на други крај Порт Нелсона.

О Метсону су се причале чудне и невероватне приче: да се једном ухватио укоштац с великим медведом и успео да га задави голим рукама, да би као од шале могао да убије младог бика ударцем руке тешке као маљ, да са четири ударца се кире може да обори и најдебље дрво. У логору трапера у Порт Нелсону нико није волео Мата Метсона. Ипак, нико није смео ни да помисли да му каже како је ту непожељан гост. Кавгу с њим избегавали су и најсрчанији ловци а најлакше на свету било је изазвати његов гнев и срџбу. Швеђанин је био одличан стрелац, уз то без трунке милосрђа.

Али, није га увек било лако избећи јер је сам тражио кавгу, вероватно да би дао одушка својој огромној снази и бесу. Тешко оном Индијанцу који би му затражио чашицу вискија или оном несрећном траперу који би, силом принуђен да се с Матом кледи, случајно добио опкладу! Кад би му пало на памет да усред ноћи пева, читав разбуђени логор морао је да га прати у хору, кад није био добре воље сви су морали да иду на прстима.

Прихватам изазов!

Тог дана, једног од последњих пред расанак трапера, Мат Метсон је шетао логором с циљем да пронађе жртву и на њој искали бес. Пажњу му је привукао младић, тако рећи још дечак, на чијем лицу су се већ видели трагови тешког живота. Био је висок, витак, сивозелених продорних очи

ју. Одевен у траперско кожно одело с ресама и крзнену капу с репом од ласице. Није био наоружан. Новац који је добио за своју робу није потрошио; био му је потребан јер је одлучио да напусти траперски живот и крене у истраживање нових неиспитаних области. Ни најмање није био расположен за кавгу и зато се, кад га је Мат Метсон намерно гурнуо и опсовао, мирно склонио али је рекао:

— Куцнуо је час да ти неко да добру лекцију! Изазвао си ме и ја прихватам изазов. Предлажем гађање шоља!

Три индијанске сџреле

На те речи логором је прошао жамор. Сви су добро знали какву смртну опасност крије овај предлог. Можда су гађање шоља измислили швајцарски досељеници у знак сећања на свог националног хероја Вилема Тела: борба се састојала у томе да противници наизменично стављају на главу металну шољу а затим је гађају пиштољем, прво један па други. Коцка је одлучивала ко ће први да гађа. Сви трапери су добро знали да овог пута онај коме се срећа насмеши да гађа први неће нишанити шољу већ противника међу очи. Чак је и Метсон схватио чему ће се изложити ако прихвати предлог и зато је презриво рекао:

— Гађање шоља је за бавлаце као што си ти. Боље да гађамо право у главу и то из три пута. Пристајеш?

— Пристајем.

МЛАДИЋ ЈЕ ЗАТЕГАО ЛУК АЛИ НИЈЕ ОДАПИЊАО

Каг би Маџу Меџсону љало на љамеџ да усред ноћу љеба, чиџаб лоџор морао је да ља љраџи у хору, каг није био добре љоље, ишли су на љрсџима

Метсон је извадио из фу-троле за појасом велики пиштољ с предњим цуњењем и почео пажљиво да га припрема. Жамор осталих трапера натерао га је да подигне главу. Имао је шта и да види: његов противник управо је давао једном Индијанцу златник у замену за лук и три стреле. У делићу секунде учинило му се да је преварен: морао је да буде бржи од муње па да напуни пиштољ барутом и намести кучину и метак. И то три пута под условом да први метак промаши! Ипак, није се уплашио. Помислио је да ће првим поготком завршити с тим проклетим бавцем.

Све је било спремно за двобој. Противници су заузели своја места на крајњим тачкама чистине. Нико није знао ко ће гађати први. Младић је затегао лук али није одапињао. Метсон је држао пиштољ уз ногу, цеви окренуте надоле. Изненада, скоро не нишанећи, подигао је руку и притиснуо обарач. Није се догодило ништа, осим праска експлозије и фијука танета. Младић је још увек стајао непомично, смећећи се и држећи затегнут лук. Метсон, цептећи од беса, поче по други пут да пуни свој пиштољ. Али, руке су му се тресле и више барута се просуло по земљи него што је ушло у цев. Већ је завршавао кад зачу фијуку стреле која му скину крзнену капу с главе.

МЕТСОНУ СУ ДРХТАЛЕ РУКЕ ДОК ЈЕ ПУНИО ПИШТОЉ

ти ловце и трапера беде коју им је овај доносио.

Плавокоси младић је подигао лук и дуго, бесконачно дуго нишанио. Метсона је обливао хладан зној и сливао му се у браду. Младић се, и даље држећи стрелу уперену у срце противника, лагано приближавао. Најзад се зауставио испред Метсона, спустио лук и стрелу сломио на два дела. Половину на којој је био врх презриво је бацио на земљу и рекао:

— Узми је за успомену на Кита Карсона и више не изазивај мирне људе.

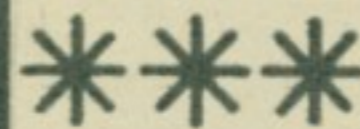
Од тада је прошло много година. Једнога дана Кит Карсон је чуо причу о косматом диву који је увек носио око врата комад индијанске стреле и који је до крви ишибао двојицу копаца злата зато што су се усудили да оспоре храброст чувеног истраживача и граничара, легендарног Кита Карсона.

Б. Д

За успомену на Киџа Карсона

Пљесак трапера пропратио је овај младићев поготок. Метсон је кинтео од беса и дрхтећи подигао пиштољ кад му га друга стрела изби из руку. Он паде на колена док му се у очима видео ужасан страх од смрти. Сви погледи били су упрти у младића, сви су се питали да ли ће поклонити живот или ће трећом стрелом заувек ућуткати Мата и реши-

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:
ОПКЛАДА

Љриурога

ПРВО КУПАЊЕ

Женка нилског коња из зоолошког врта у немачком граду ХанOVERу добила је младунче коме су чувари одмах по рођењу дали име Фридолин. Већ два часа по доласку на свет Фридолин је чврсто стајао на својим кратким ногама и храбро предузимао прве кораке. Али, храброст га је напустила када је мајка још тог првог дана покушала да га натера у воду. Тек њен други покушај је успео. Четири часа по рођењу Фридолин је бућнуо у базен у којем ће проводити највећи део живота.

ЧАС ИЗ РИКАЊА

Барајан Клуc, син сопственика једне приватне менаџерије у Ворвишкиру, у Великој Британији, тврди да после извесног времена лавови у циркуским менаџеријама и зоолошким вртovima забораве како ричу право звери. Зато је Барајан узео на себе да лавове у менаџерији свог оца научи заборављеној „уметности“. И има успехе у томе, тврди овај „лављи учитељ“.

— глог — дизајнер — егзотичан — зооспоре — идиограф —

НЕ! НИКО ОД МЕНЕ НЕКЕ ВИШЕ ПРАВИТИ НЕЗНАЛИЦУ! САД ИМАМ РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ. КУПИТЕ ГА И ВИ И ТО ПО СНИЖЕНОЈ ЦЕНИ!

НАРУЧИ ПРЕКО ПОШТЕ ЦЕПНИ РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ!

Напиши на дописници читко „Овим наручујем ваш Речник страних речи по нижој цени од 20. н. дин. (уместо 25 колико кошта у књиџарџи). Речник љу платити поштару кад ми га донесе“. ЧИТКО ИСПИШИ СВОЈУ ТАЧНУ ПУНУ АДРЕСУ. Дописницу адресирај овако: Издавачко предузеће „ВУК КАРАЏИЋ“, Београд, Краљевића Марка 9.

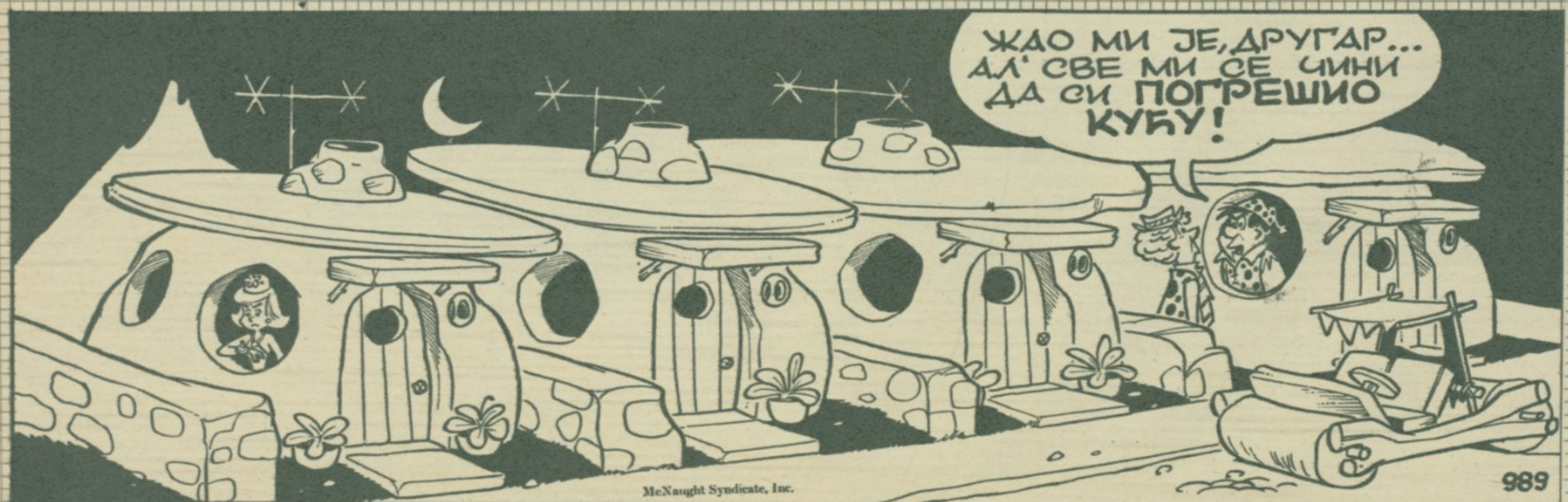
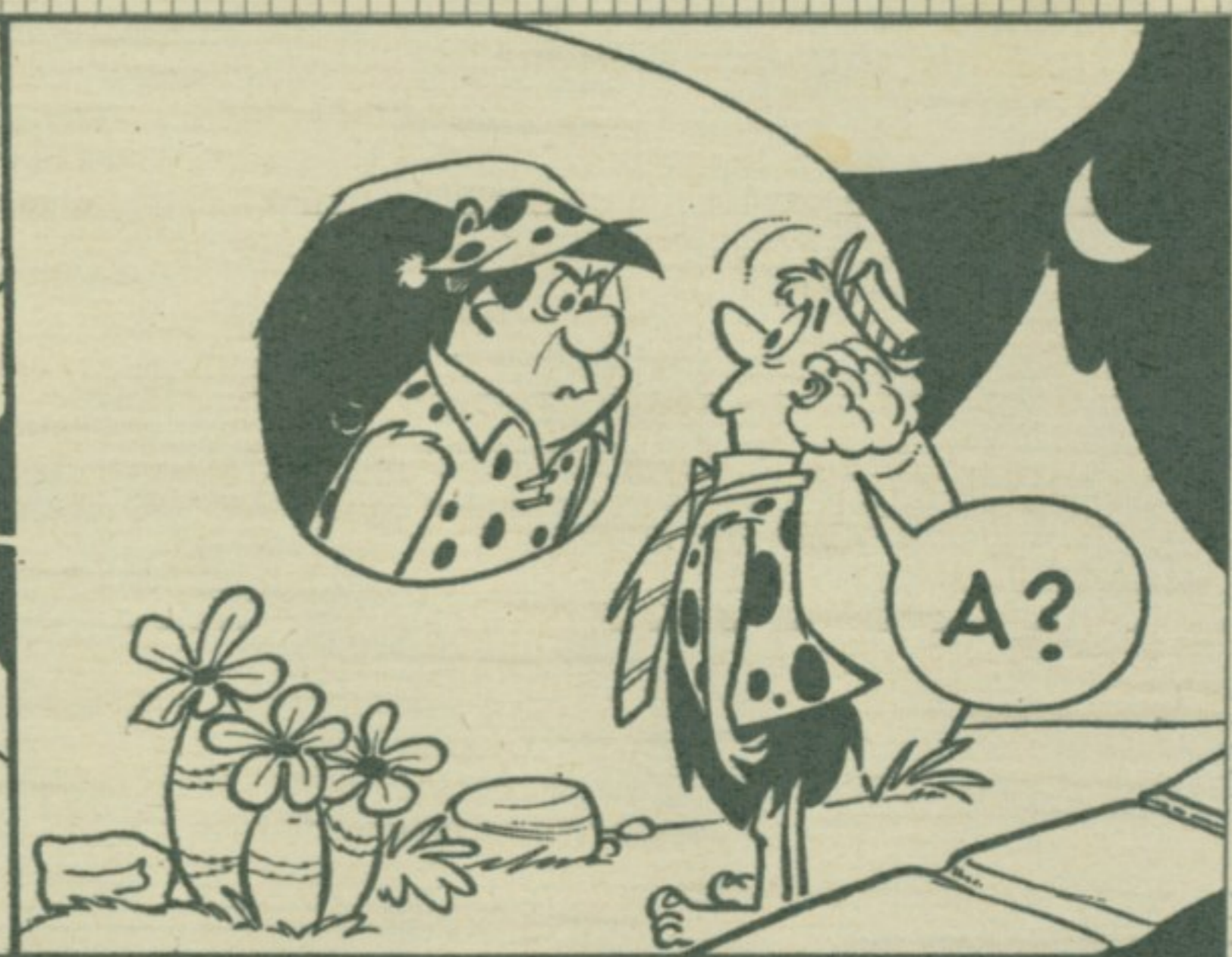
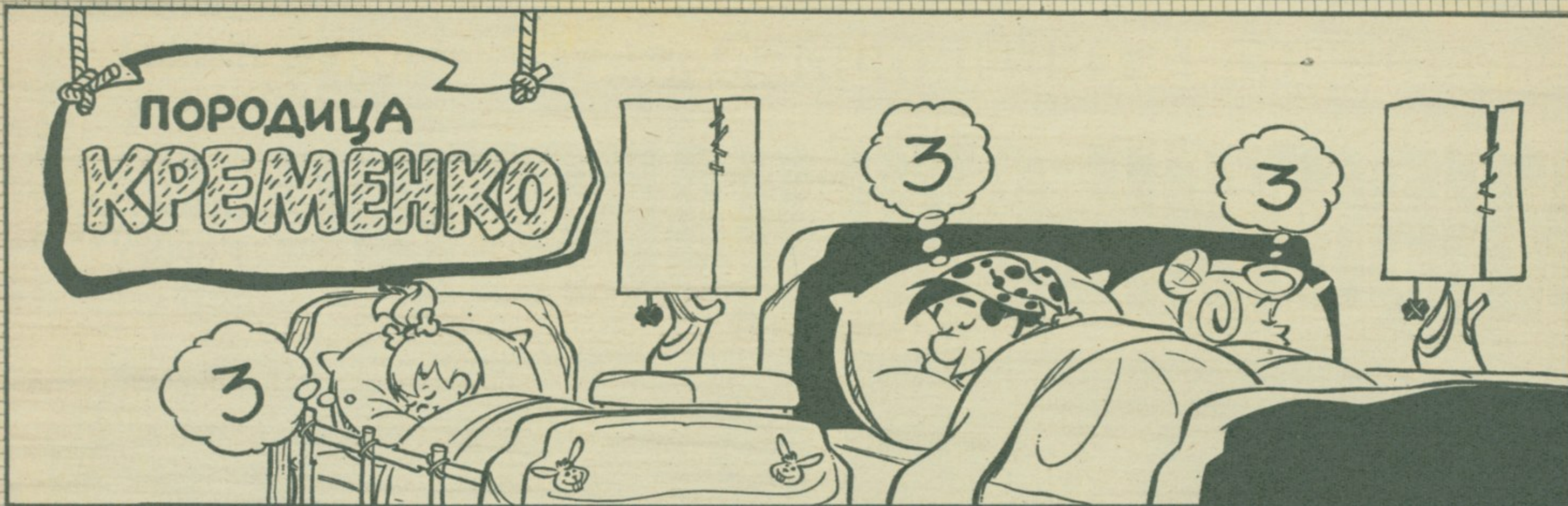
ЦЕПНИ РЕЧНИК ИМА 511 СТРАНА (Ђирилица)

штамбер — аперкат — ангаџус —

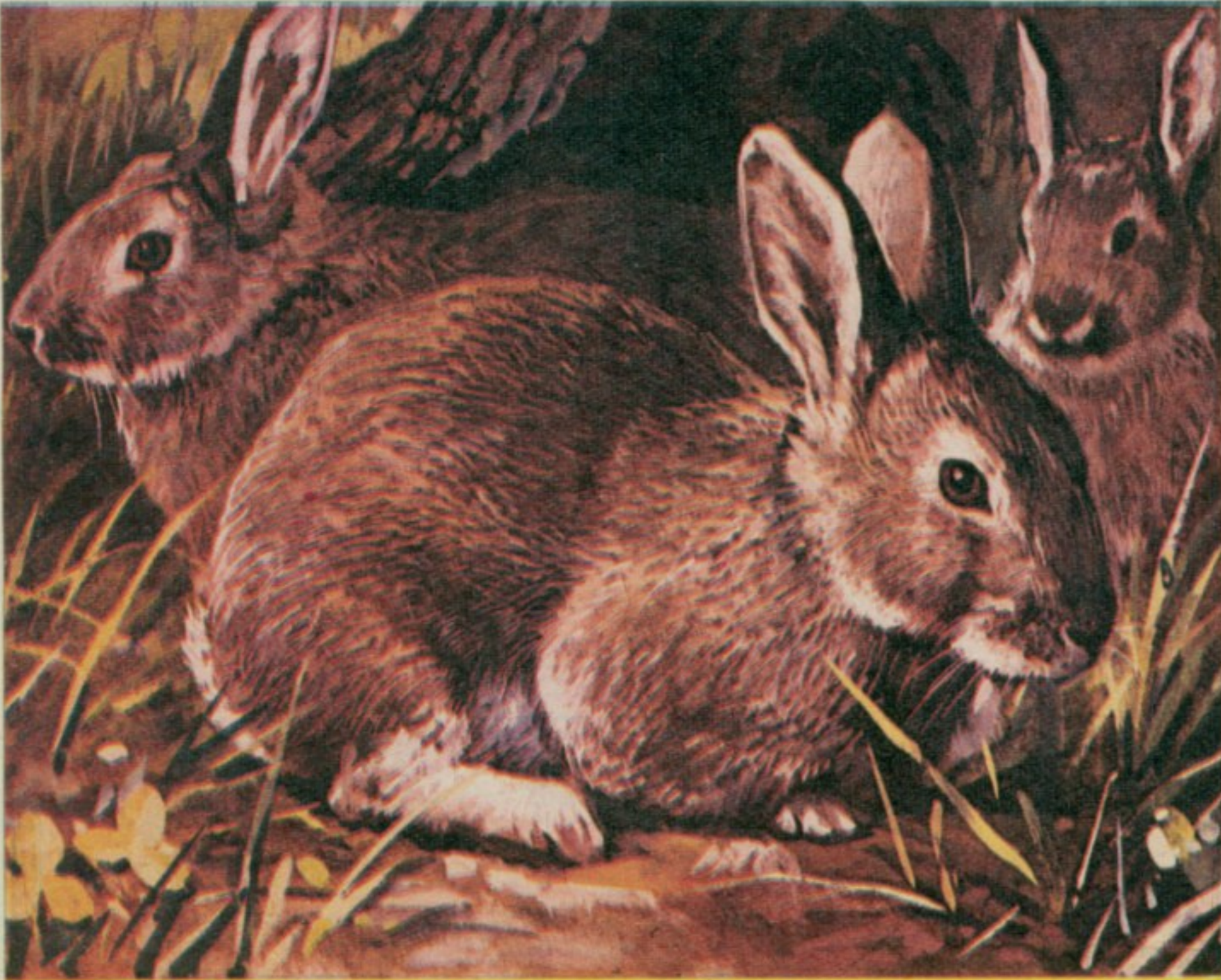
— глог — дизајнер — егзотичан — зооспоре — идиограф —

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

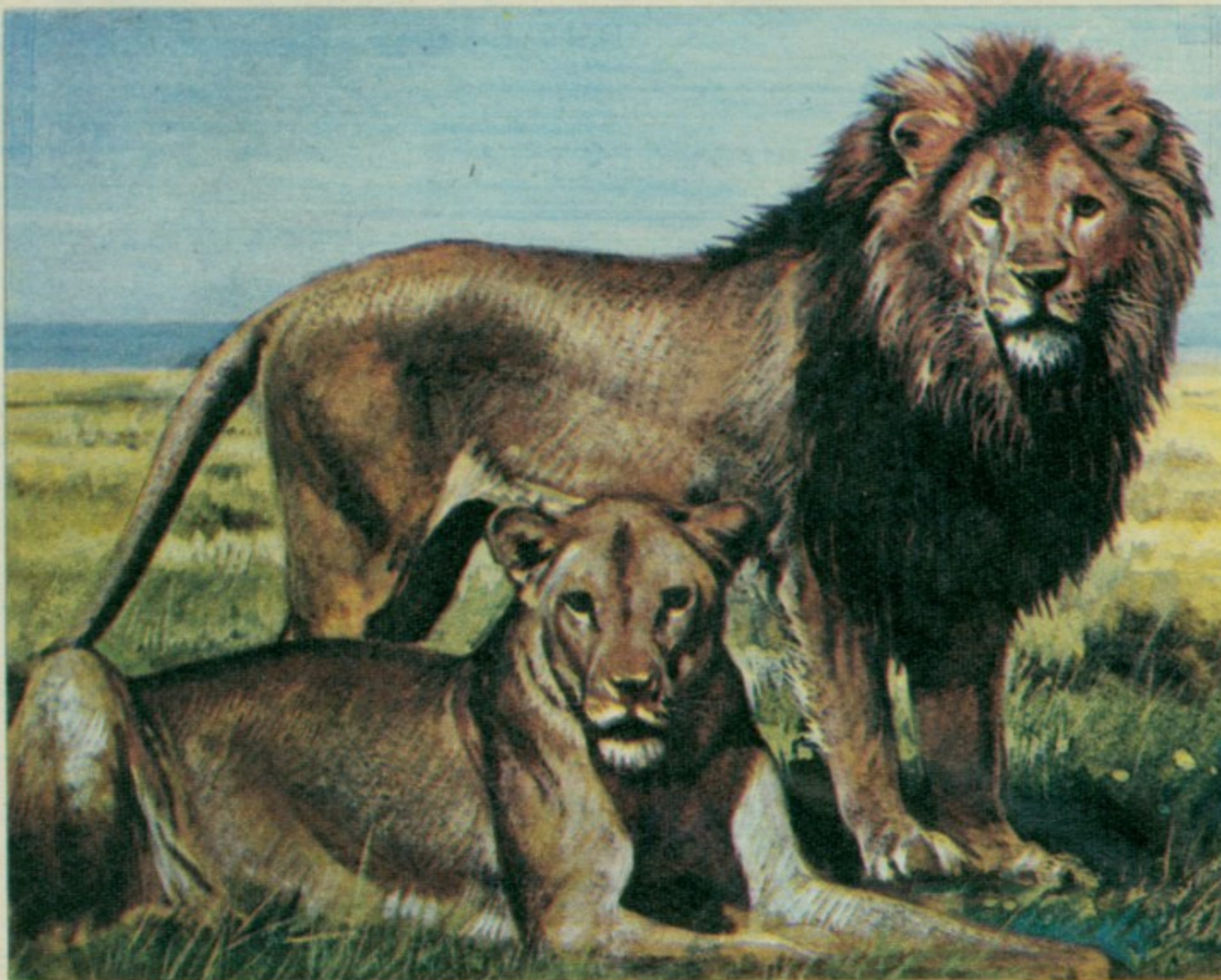
ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

ИМА
ЛИ
ЛАВИЦА
ГРИВУ?

34 КУНИЋ — Људи га мешају са зецом од кога је мањи, краћих ушију, краћих задњих ногу. Има га свуда осим на северу а сматра се да му је постојбина јужна Европа. Дању се крије у подземним ходницима које сам копа док ноћу излази. Веома је штетан јер немилосрдно гули кору с дрвећа и брсти све што стигне а тешко може да се искорени без помоћи твора, куње и сове ушаре. Множи се фантастичном брзином — женка за само 4 године може да има милионско потомство, рачунајући и младе њених младих. (Глодар).

35 КУНА ЗЛАТИЦА — Живи у шумовитим подручјима северне Земљине полулопте а најлепши примерци су из Шведске. Дању дрема у шупљим деблима или напуштеним гнездима а ноћу се спушта с дрвећа и креће у лов. Веома је крволочна и напада сва жива бића за која верује да их може савладати, од ланета и зеца до кокошке и миша. Велика посланица јој је свежа крв али једе и јаја, воће, мед. Од њеног веома цењеног крзна праве се скупocene бунде, крагне, шубаре и зато јој прети стална опасност од ловаца. (Звер, куна).

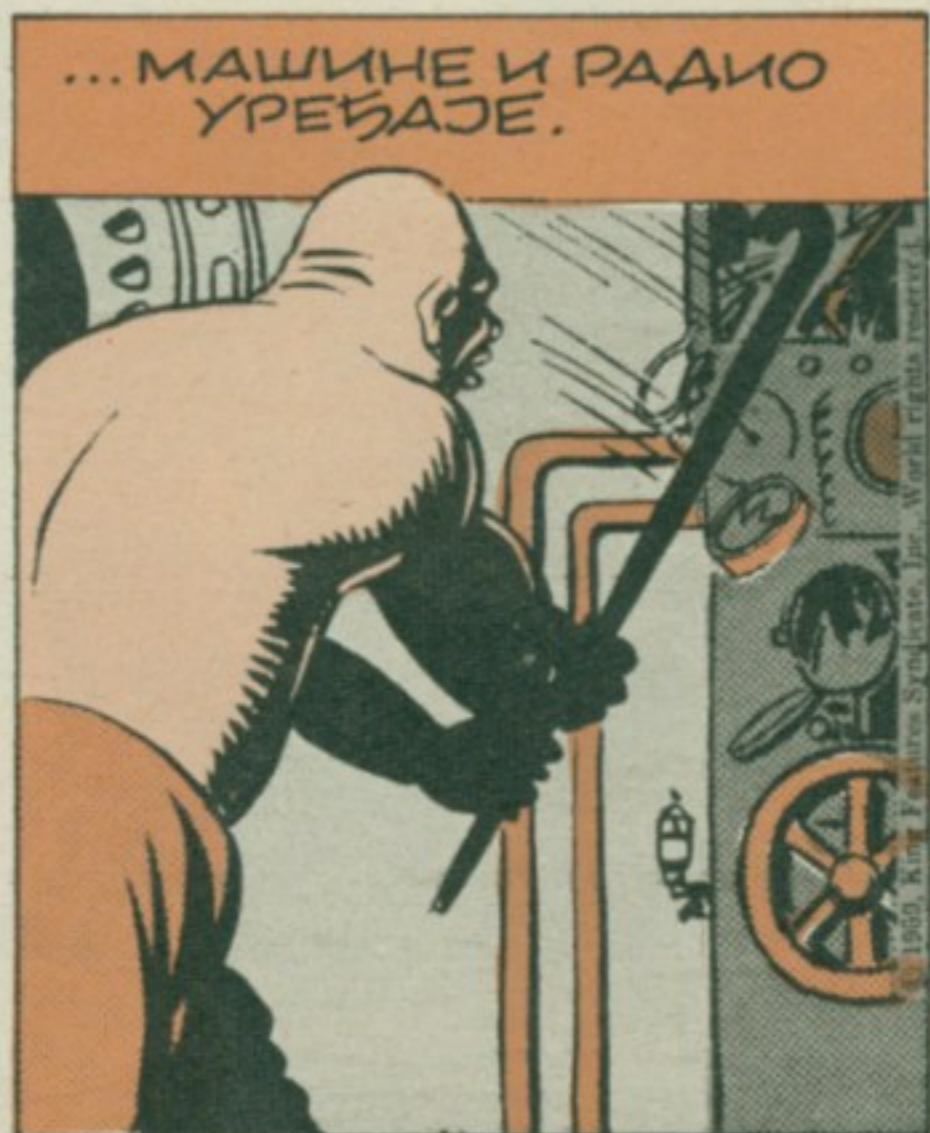
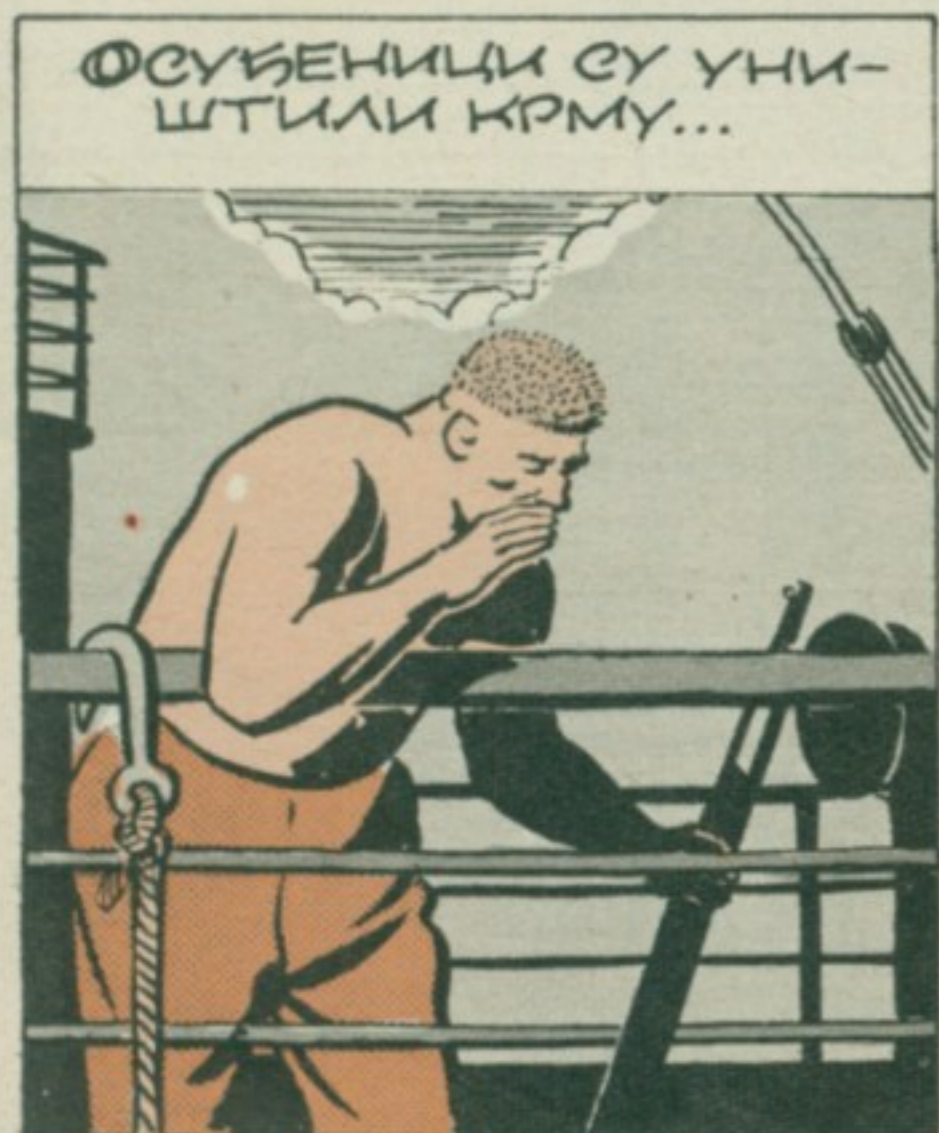
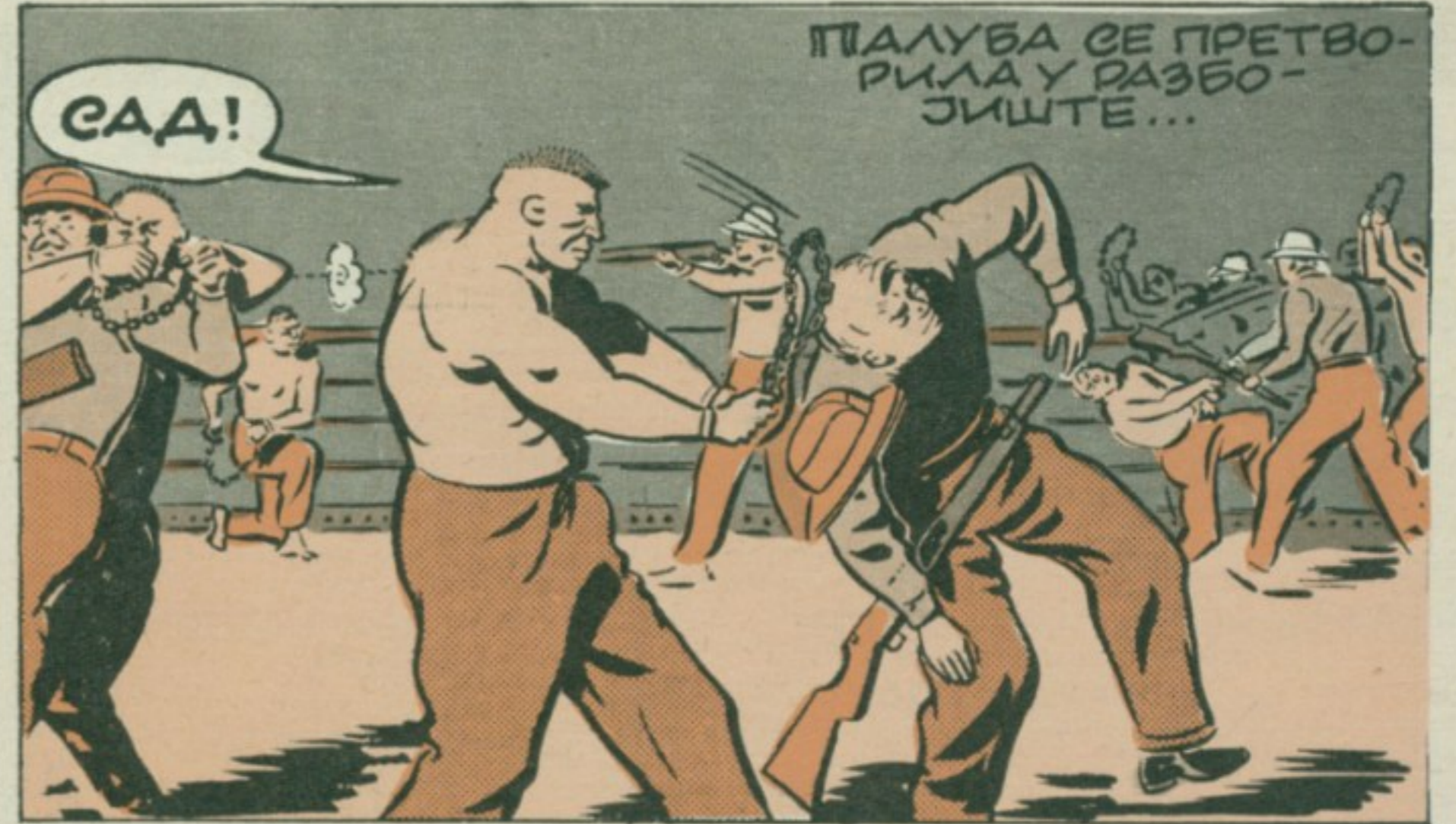

36 ЛАВ — Цар свих животиња, како по снази и величини тако и по самоувереном достојанственом понашању. Величанствен изглед даје му раскошна грива и кићанка на врху репа која крије рожнату иглу. Кад риче тресе се земља а све животиње уплашено ћуте. Данас живи углавном у Африци али га има и у Азији, док је с осталих континената искорењен. Становник је савана, травнатих равница и шипрага у непосредној близини воде. Џунгле избегава. Човека напада само у самоодбрани и кад нема друге хране. (Звер, мачка).

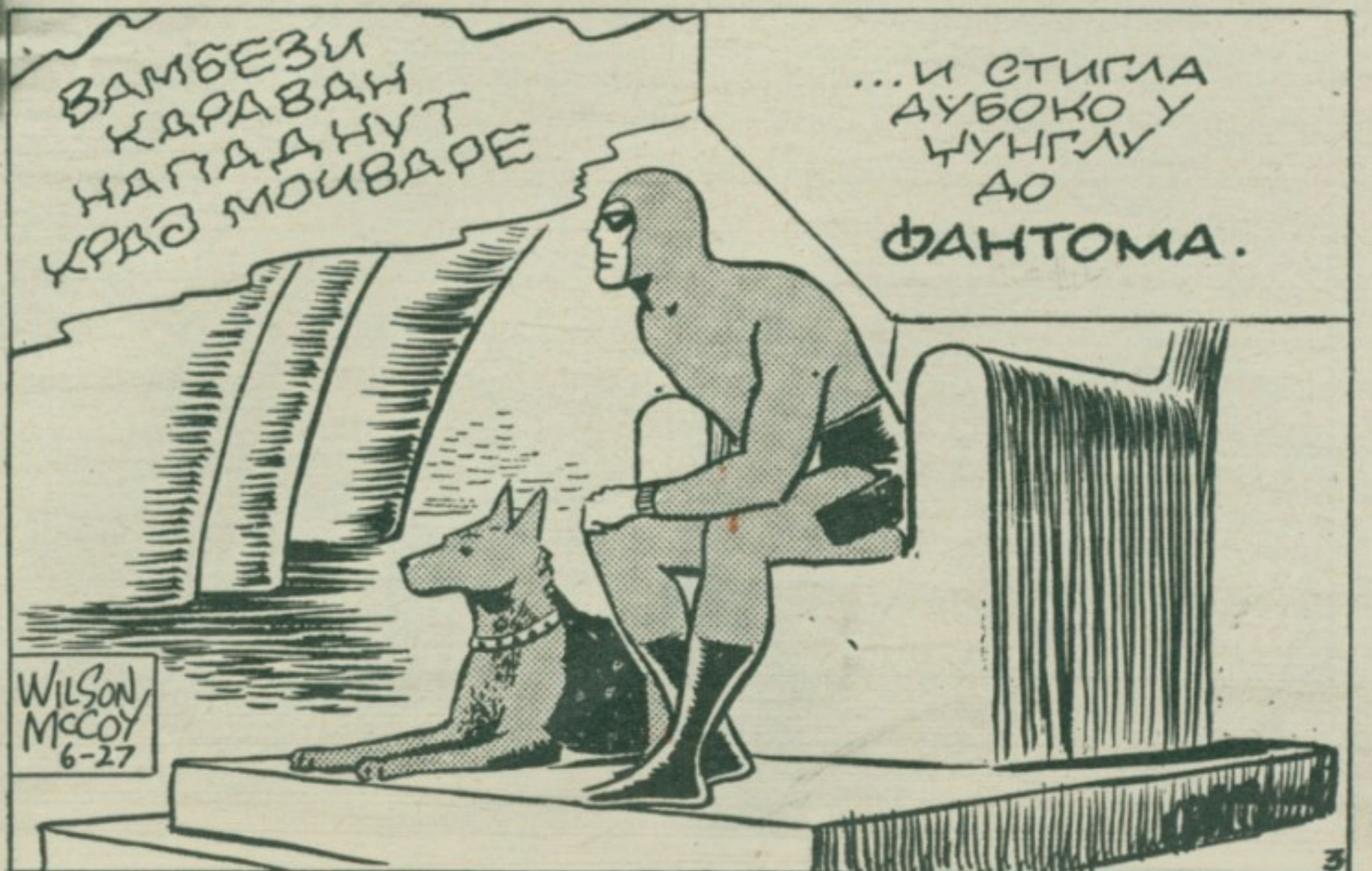

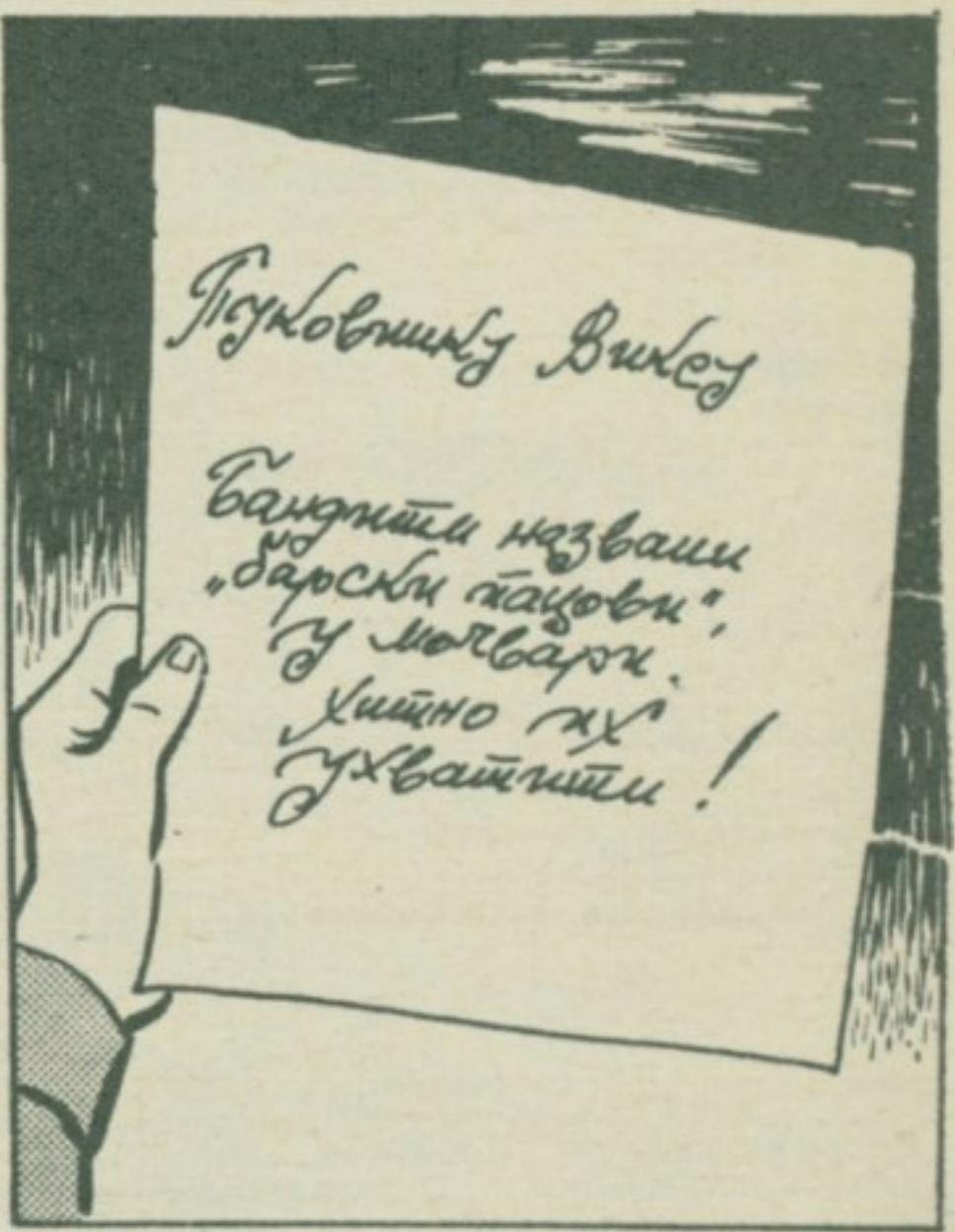
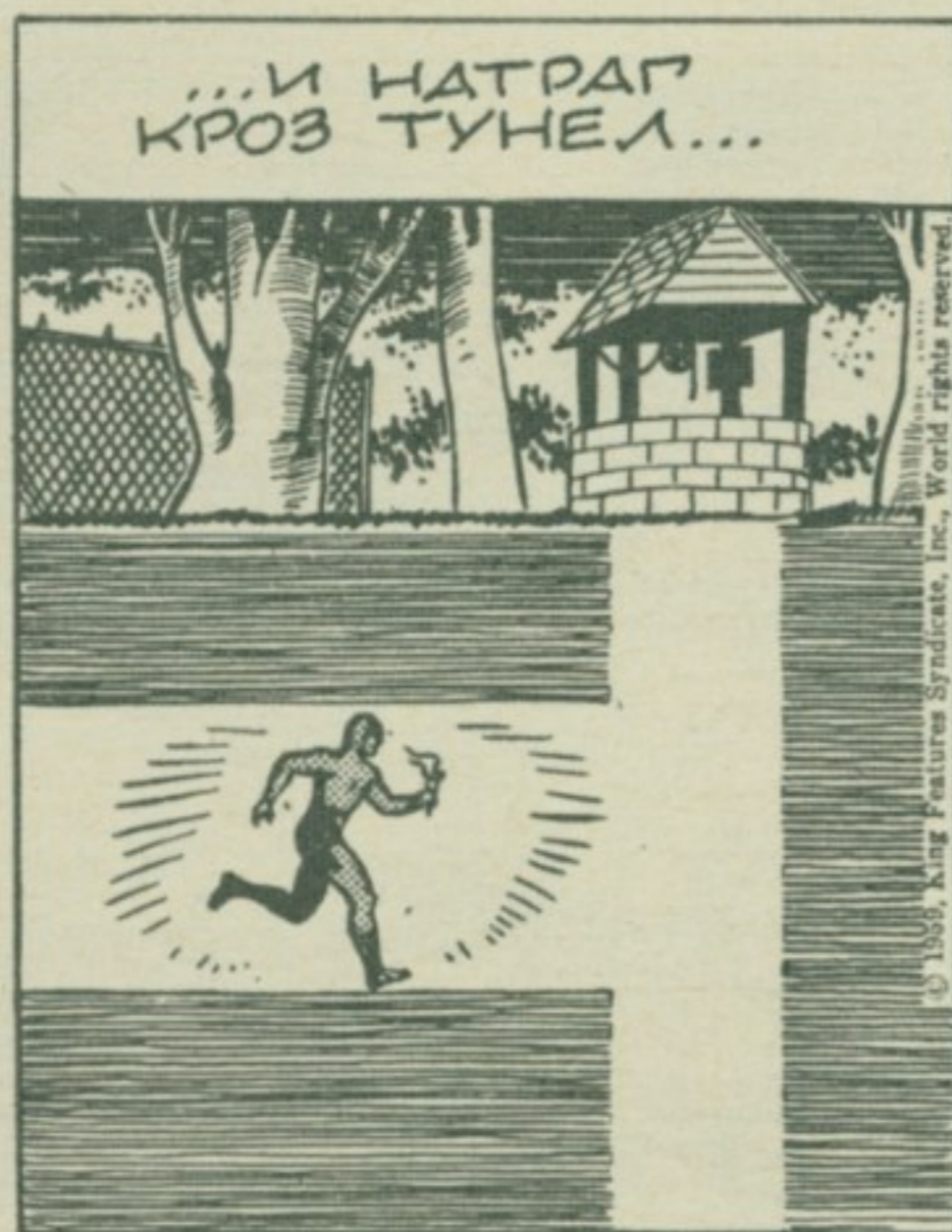
37 ЛОС — Врста северног јелена, највећи од свих папкара, тежак и до 500 килограма. Постоје две врсте: једна живи на северу Евроазије а друга у северном делу Северне Америке. Снажан је, неустрашив, борба му је део живота а прихвата је и са огромним гризли медведом. Иначе, воли мир и усамљенички живот па избегава места где има људи. Рогови, пречника до 2 метра, отпадају му почетком зиме и поново расту с пролећа. Веома су цењен ловачки трофеј. Хране се травом, лишћем, кором дрвета. (Такопрсти папкар, преживар).

ФАНТОМ и БАРСКИ ПАЦОВИ

УПОМОК!
ДАВИМ
СЕ!

НЕ КУКАЈ,
ЏОНСЕ!
ЉУДИ ИЗ
ПАТРОЛЕ
НЕ
КУКАЈУ!

ЈЕ Л'
ВАМ
ДОСТА?

© 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

WILSON
MCCOY
7-13

У РЕАУ, МОМЦИ!
ОХЛАДИЛИ
СУ СЕ!
ИЗВУЉИМО
ИХ!

ЗАШТО,
ВИАРО?

НЕ ПИТАЈ...
УЧИНИ КАО
ШТО НА-
РЕБУ-
ЈЕМ!

ДОБРО!

ЈОШ ДИШЕ...
АЛ' ЈЕДВА!

© 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ШТА
ЋЕМО
САД
С њИМА,
ВИАРО?

КАД
УМУКНЕШ...
РЕШ
ЋУ ТИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ
НАРЕДНИК КОЛ...

WILSON
MCCOY
7-14

ПРОКЛЕТО
ПРЕТО!
МИСЛИО
САМ ДА
СЕ
СМИРИО!

САД
ЋЕ!

ВИДИШ ЛИ
КАКВИ СУ
ТИ ИЗ
ПАТРОЛЕ!
УПОЛА
МРТВИ...
А ИПАК
НАПАДАЈУ!

© 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ЗАШТО
ИХ
СПАСАВА-
МО,
ВИАРО?

ЗАТО
ШТО ТИХ
У ПАТРО-
ЛИ ИМА
МНОГО!

ЗА ТО ВРЕМЕ ЈЕ-
ДАН ПАР
ОЧИЈУ
ПОСМАТРАО ЈЕ
ИЗ ПРИКРАЈКА...

WILSON
MCCOY
7-15

ОКОВАЛИ
СУ НАС!

САД СЛУШАЈ-
ТЕ! РАДИТЕ
ЗА НАС...
КУВАЈЕТЕ,
ПРАТИ!

МОЈИ
ЉУДИ НЕ
ВОЛЕ ТЕ
ПОСЛО-
ВЕ!

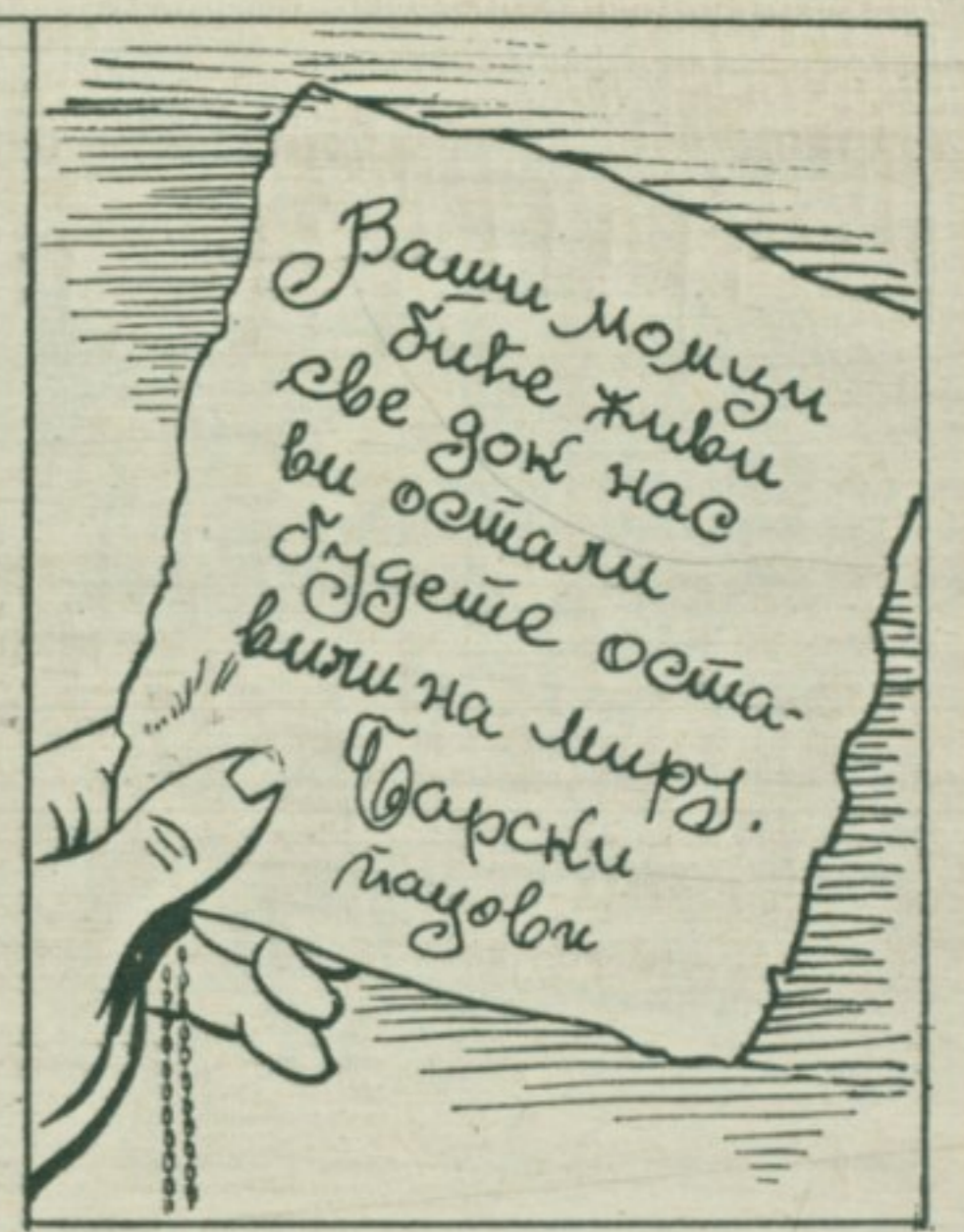

А ОВА ТВОЈА
ПЛОЧИЦА
ЋЕ МИ
ТРЕБА-
ТИ!

НА ВАС
СЕ МОТРИ!
НЕ
ПОКУШАВАЈ-
ТЕ ДА
ПОВЕГНЕ-
ТЕ!

© 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

УЗБУНА!

ШТА СЕ ДОГОДИЛО?

ЖАЛО МИ ЈЕ ШТО ВАС БУДИМ... АЛИ БАРСКИ ПАЦОВИ СУ УХВАТИЛИ КОЛА И ЦОНСА...

...И ДРЖЕ ИХ КАО ТАОЦЕ!

ЗАТО КУ ПОСЛАТИ 500 ЛУДИ ПОТПУНО ОПРЕМЉЕНИХ!

КРЕКЕМО КРОЗ ПОЛА ЧАСА!

НЕ! НЕБЕМО ПУКОВНИЧЕ!

WILSON MCCOY 7-22

© 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

НЕ МОГУ ДОЗВОЛИТИ ДА ЦИТАВА ШУМЕКА ПАТРОЛА ПРОПАДНЕ У МОЉВАРИ!

МИ ФАНТОМ ЈЕ КРЕНУО ТАЈНИМ ПРОЛАЗОМ...

...ОСТАВИО ПОРУКУ И ПРИТИСНУО АУГМЕ...

WILSON MCCOY 7-23

КРЕНИМО!

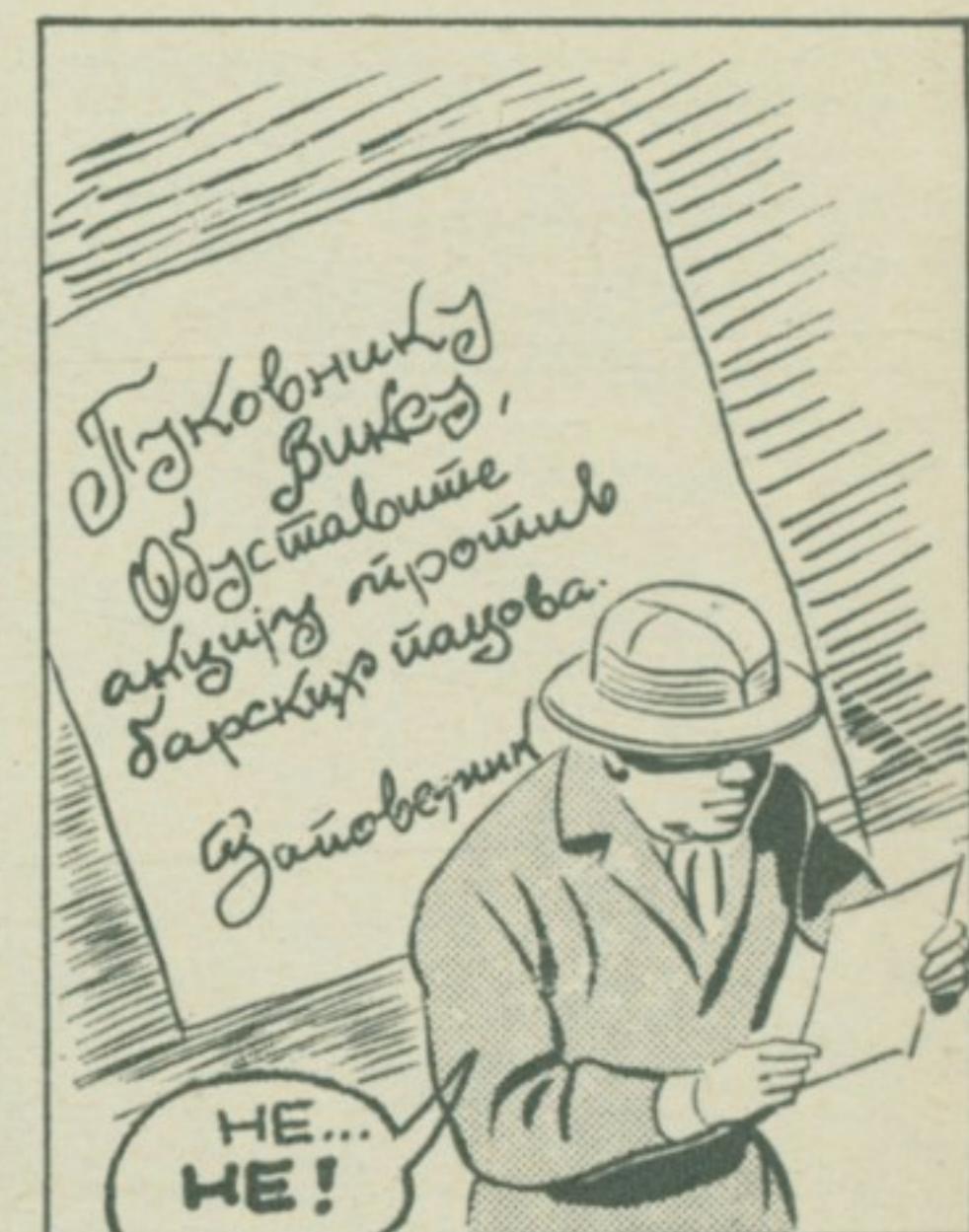
ПУКОВНИЧЕ! СВЕТОСНИ СИГНАЛ!

ТАЈ СИГНАЛ НИДЕ СЕ УПАЛИО ГОДИНАМА! ЗНАЦИ, ВАЖНА НАРЕДБА...

...ОД ЗАПОВЕДНИКА! ДА! ЕВО ЈЕ!

НЕ... НЕ!

НЕ МИСЛИ ВАМДА ОЗБИЉНО?

НАРЕЂЕЊЕ?

АКЦИЈА СЕ ОБУСТАВЉА! ВРАТИ ЛУДЕ!

© 1950, King Features Syndicate, Inc.

КАКО ЈЕ ЗАПОВЕДНИК МОГАО ТО ДА НАРЕДИ... ЗАР ДА НАПУСТИМО НАШЕ ЛУДЕ?

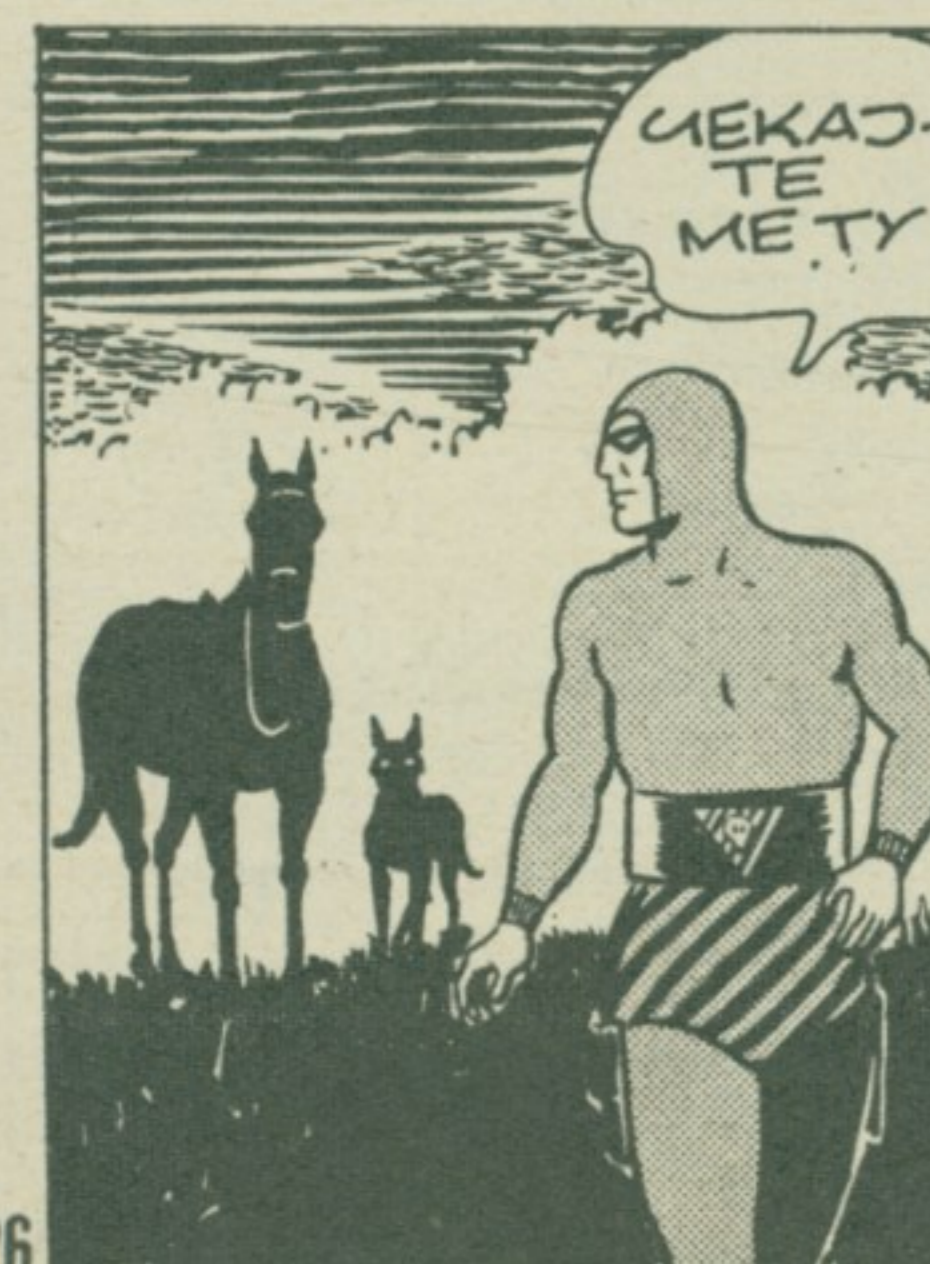

ПУКОВНИК ЈЕ БИО ПОТПУНО ЗБУЊЕН...

WILSON MCCOY 7-25

8

У РЕДУ ЈЕ!
САД
УГАСИТЕ
СВЕТЉИКЕ!

ОНИ
ЗНАЈУ
ПУТ
КРОЗ
МОУВА-
РУ!

МОРА
ДА ПОСТОЈЕ
ПОДВОДНЕ
СТА-
ЗЕ!

ЉУДИ ИЗ ПА-
ТРОЛЕ НИ-
СУ С њИМА!
ЗНАЧИ ДА
СУ ОСТА-
ЛИ У
МОУВА-
РИ!
НАДАМ
СЕ ДА
СУ ЈОШ
ЖИВИ!

ШТА
ЛИ
ТО
РАДЕ?

WILSON
MCCOY
8-5

"ПОЗАЈМИ-
ЉЕМО"
ВАША
КОЛА!

БАР-
СКИ
ПАЦО-
ВИ!

ВЕЖИТЕ ИХ!
ИСТОВАРИ-
ЉЕМО ИХ
У ГРА-
ДУ!

НЕ ЗНАМ ШТА
СМЕРАЈУ АЛИ...
НЕКА! ИМАЈУ
БАР ВРЕМЕНА ДА
ЗА ТО ВРЕМЕ ИС-
ПИТАМ МОУВАРУ!

WILSON
MCCOY
8-6

ТИ ЊЕШ, ЈУНАЧЕ,
ОСТАТИ ЈЕР БИ МО-
ГАО ДА ЗАГЛАВИШ
У МОУВА-
РИ!

НАПРЕД, ЂАВО-
ЛЕ! ПОКУШАЈ
ДА НА-
ЊЕШ
ПУТ!

ПОЛАКО АКО
СКРЕНЕМО СА
НЕВИДАЉИВЕ
СТАЗЕ...
ПРОПАЛИ
СМО!

АХ!
АРЖИ
СЕ!

ОВО ЈЕ
ОПАСНО...
ЧАК И ЗА
НАС АВО-
ЈИЦУ!

WILSON
MCCOY
8-7

САЧЕКАЋЕМО
ПОВРАТАК
БАРСКИХ
ПАЦОВА!

ЗА ТО ВРЕМЕ У
ОБЛИЖЊЕМ
ГРАДУ...

СВРАТИЛИ СМО
ПО МАЛО
РОВЕ... РАЧУН
НАМ МОЖЕТЕ
ПОСЛАТИ!

НЕ
ВИЦИТЕ...
И НИШТА
ВАМ НЕЋЕ
БИТИ!

БАРСКИ
ПАЦО-
ВИ!

WILSON
MCCOY
8-8

ВИАРО, ПОЈЕДОШЕ НАС КОМАРЦИ!

ЗАЧЕПИ! НАЈИ БУ ЦИМЕ ЈЕ ЗНАК НАЧИЊЕН МАКАР ТО ТРА-Н ЈАЛО ДЕСЕТ ДАНА!

КО ЈЕ КРИВ НЕК' ПРИЗНА... ИЛИ БУ ГА ЈА ОДРА-ТИ!

МОРАМ САМО ЗАОБИЛАЗНИМ ПУТЕМ...

ТРЕБА ДА СТИГНЕМ ДО ЗА-РОБЉЕНИКА ДОК ТРАЈЕ ОВА ГУЖВА... МОРАМ САМО ЗАОБИЛАЗНИМ ПУТЕМ...

...КРОЗ МОУВАРУ!

ЈЕДАН ПОГРЕШАН КОРАК И...

ФАНТОМ

УУУПС!

СРЕКОМ... АРВО ЈЕ ТУ!

ЗАШТО СЕ ОНО АРВО ТРЕСЕ?

WILSON MCCOY 8-25

НЕШТО ПОТРЕСА ОНО АРВО!

МОЖДА НЕКА ВЕЛИКА ПТИЦА!

© 1954, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved

ПТИЦА! ТО ЈЕ НЕКИ ОД МОМАКА!

ШТА РАДИШ ТАМО? И КО СИ ТИ?

ПОКУ-ШАО ЈЕ ДА ИЗБЕГНЕ ПРЕТРЕС! СКИДАЈ МАСКУ!

СКИ-ДАЈ СЕ! ТРА-ЖИМ ЦИМЕ ЈЕ НАПРА-ВЉЕН ОНАЈ ЗНАК!

САД ТРЕБА ИСКОРИСТИТИ СИТУАЦИ-ЗУ!

СВАКАКО, ВИАРО!

А ОНДА БРЗИНОМ МУЊЕ...

УХАПШЕН СИ, ВИАРО! НАРЕДИ СВОЈИМ ЛУДИМА ДА БАЦЕ ОРУЖЈЕ!

WILSON MCCOY 8-27

ЈА... ЈА
СЕ НЕ
БОЈИМ!

АЛИ, СЕКАЊЕ ИЗ
ДЕТИЊСТВА ЈЕ ОПО-
МИЊАЛО...

"... УМРЕКЕ
СТРАШНОМ
СМРКУ"

© 1989, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ОВАЈ... САМО
ГУВИМО ВРЕМЕ!
ВЕЖИТЕ ГА
И БАЦИТЕ У
МОУВАРУ!

И НЕКА МУ
НИКО НЕ СКИДА
МАСКУ! НЕ
ЗАНИМА МЕ КАКО
ИЗГЛЕДА!

КУКАВИЦА!

УТЛА-
ШИО СЕ!

WILSON
MCCOY
9-7

ЗНАЧИ, ТИ
СИ ФАНТОМ...
ДУХ КОЈИ
ХОДА?

И КОЈИ
НЕ МОЖЕ
ДА
УМРЕ?

ДОСТА
БРВЉАЊА!
ВОДИТЕ
ГА!

© 1989, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ХАЈДЕ... ПОЛАЗИ!
САД ЋЕМО
ВИДЕТИ КАКАВ
СИ ТИ ДУХ!

WILSON
MCCOY
9-8

ЗАРОВЉЕНИЦИ СУ
СВЕ ТО ВИДЕЛИ...

ВОДЕ ГА У МОУВА-
РУ! КО ЛИ ЈЕ
ТАЈ ЧО-
ВЕК?

ХАЈДЕ!
СКАКУ-
КИ!

НАЈИ НЕКО
ЛЕПО, ДУБО-
КО МЕСТО!

ИСТЕКЛО ЈЕ
ТВОЈИХ 400
ГОДИНА
ЖИВОТА!

© 1989, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ИЗНЕНАДА, ФАНТОМ
ЈЕ СКОЧИО...

...И ЗАРОНИО У
БЛАТЊАВУ ВОДУ
МОУВАРЕ...

WILSON
MCCOY
9-9

САМ
ЈЕ
СКОЧИО!

БЕЗ
РЕЧИ!

БРЗО ЈЕ
ПОТОНУО...

© 1989, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

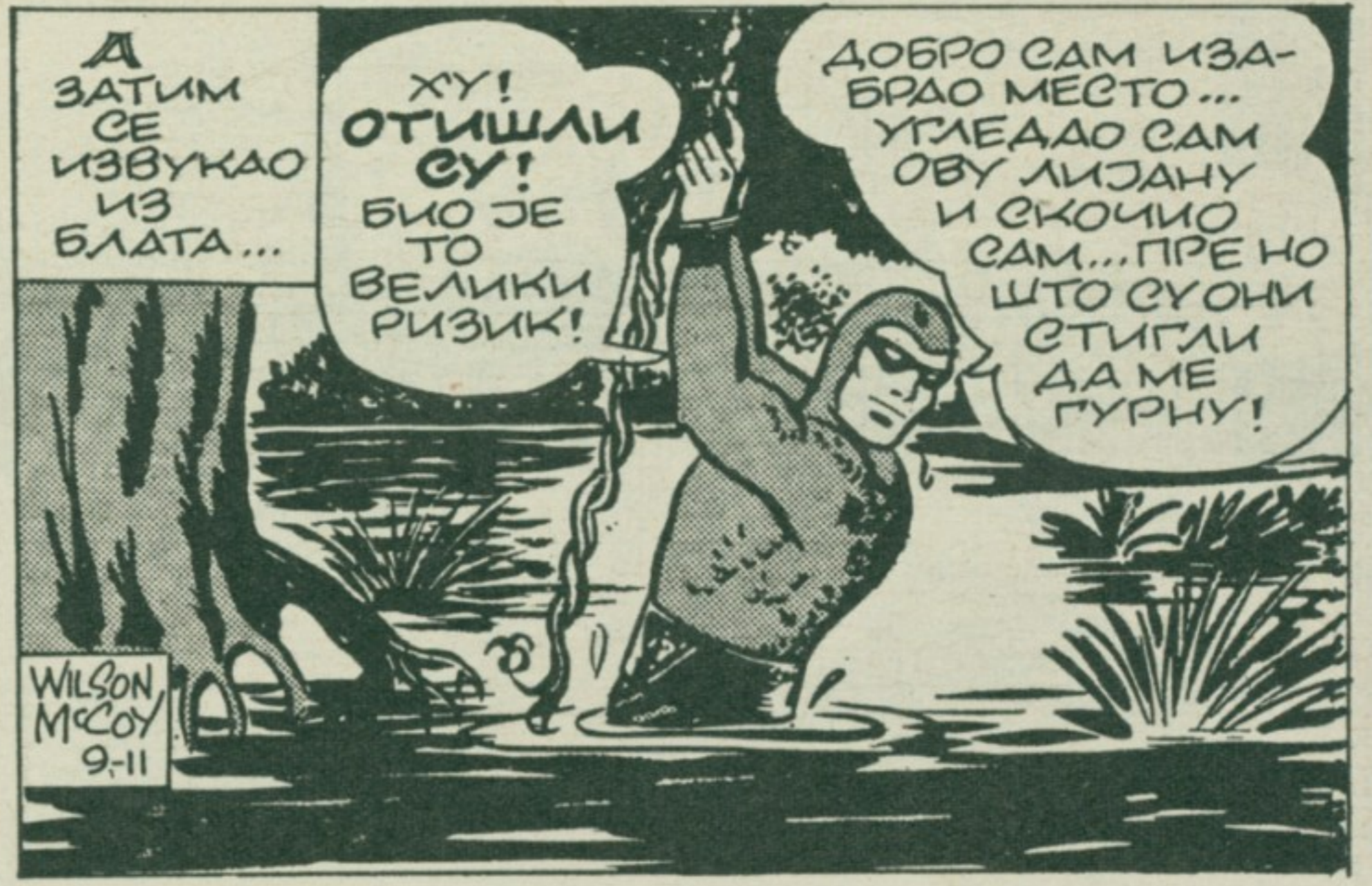

НЕСТАО
ЈЕ...
ЗА 10
СЕКУНДИ!

ЕТО!
ЧОВЕК
КОЈИ НЕ
МОЖЕ ДА
УМРЕ...

ИПАК
ЈЕ
УМРО!

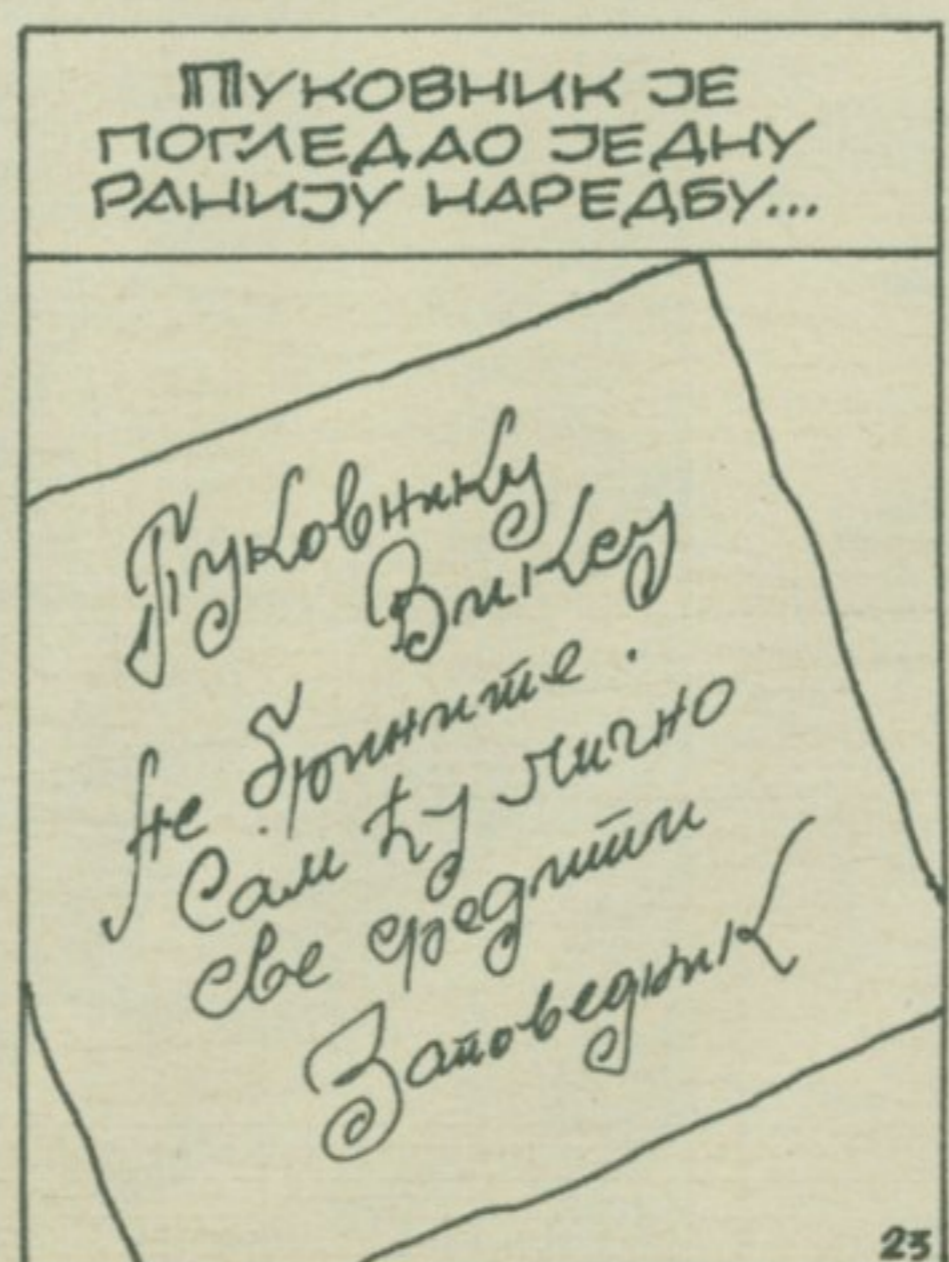
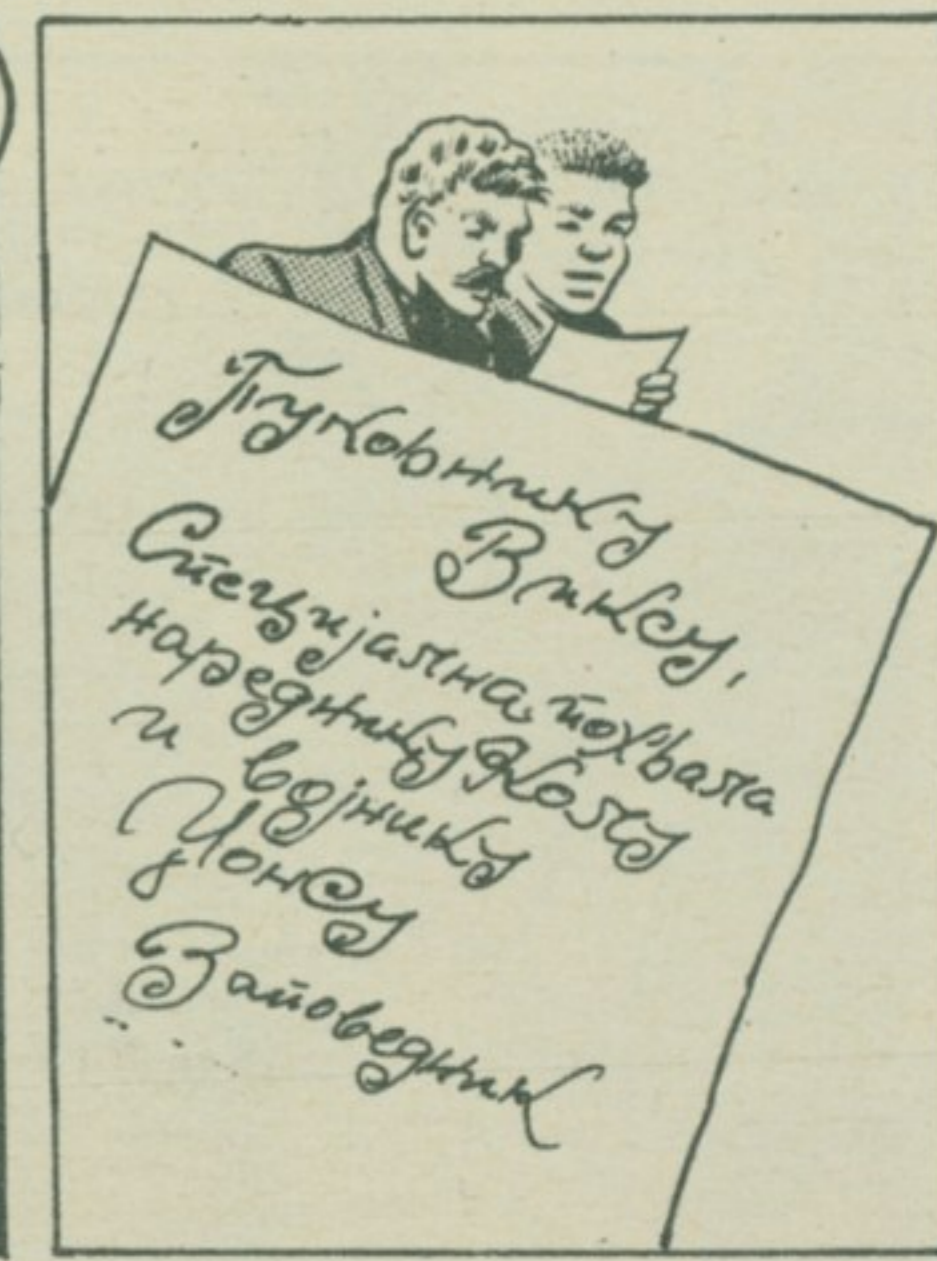
WILSON
MCCOY
9-10

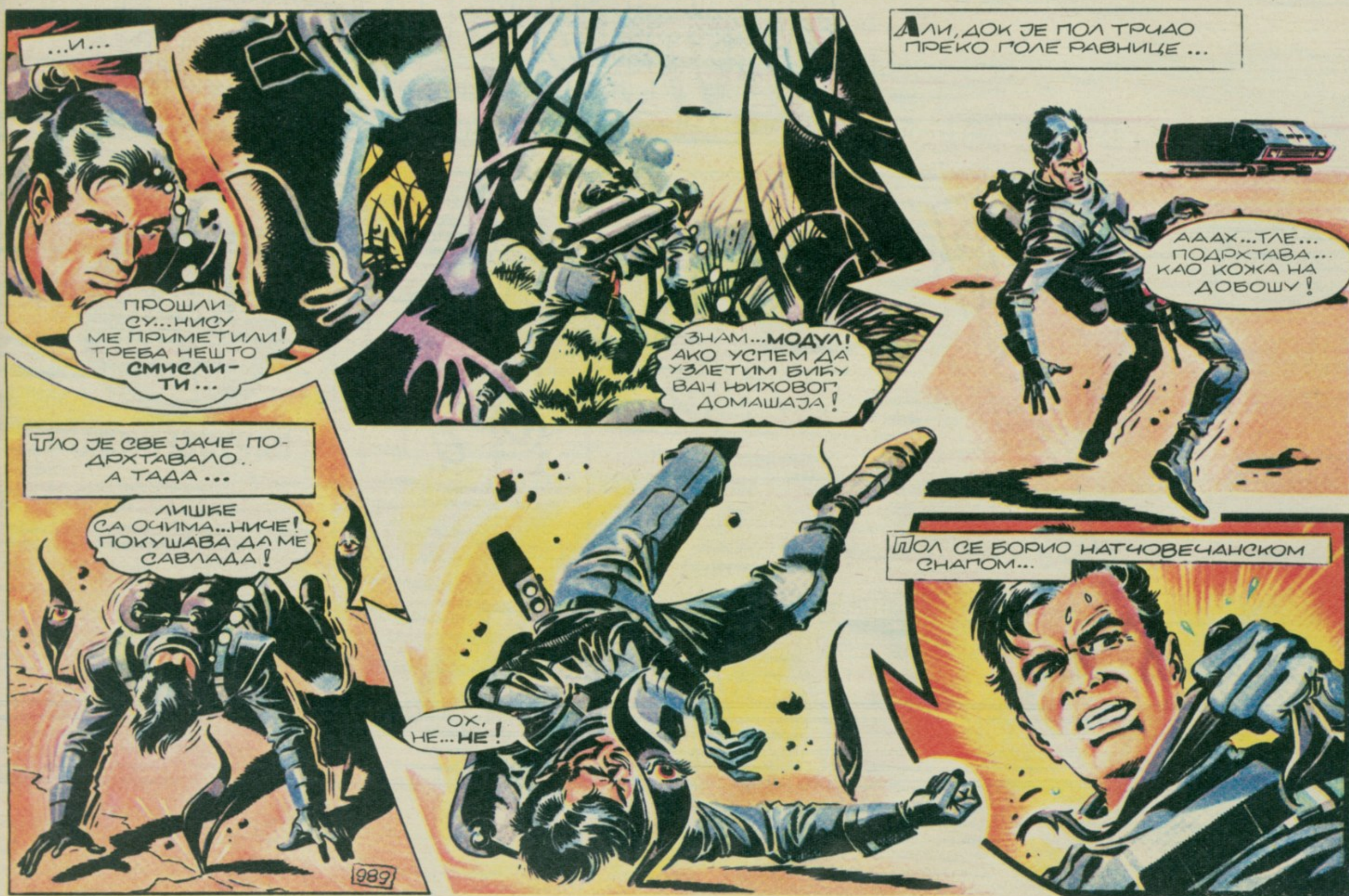

НУЛА Х

ТАЈАНСТВЕНО ОКО

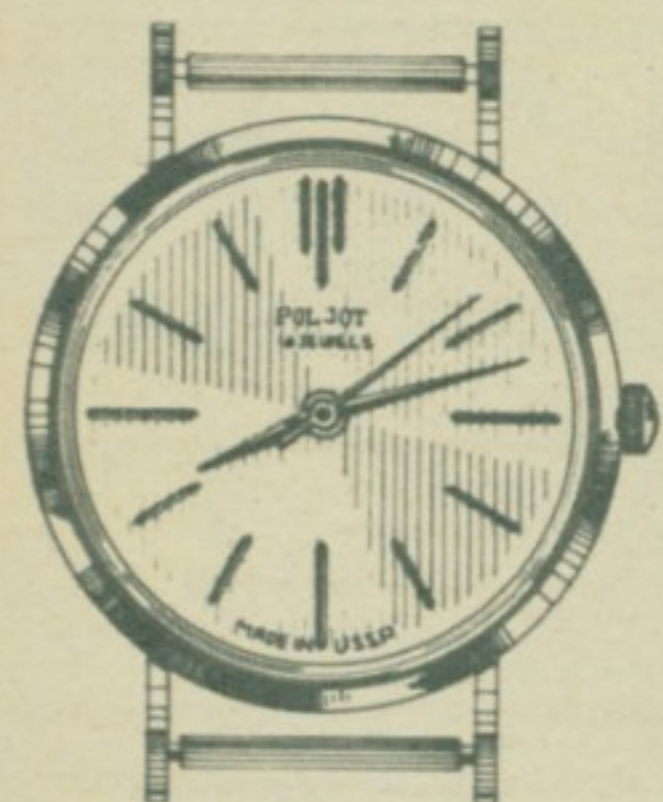

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: НАПАД НА МОДУЛ!

ОДАБЕРИТЕ САТ

ПАЖЊА!
САТОВИ СУ ОВДЕ ЈЕВТИ-
НИЈИ НЕГО У ТРГОВИНИ!

И УЧЕСТВУЈТЕ У ВЕЛИКОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ●●●●

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ ЗА ГОТОВО!

1. Изрежи са ове стране САТ који купујеш и залепи га на наруџбеницу (види десно доле).
2. Читко попуњену наруџбеницу залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „РАПИД“ Београд, Поштански фах 710.
3. Целу суму за сат платићеш поштару када ти га донесе (поузећем).

КУПИ САТ ПО НИЖОЈ ЦЕНИ НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

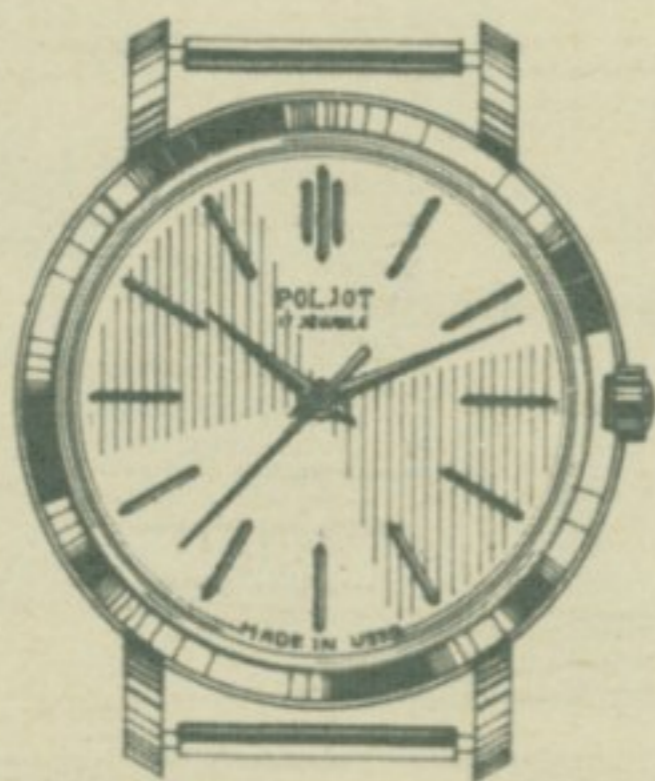
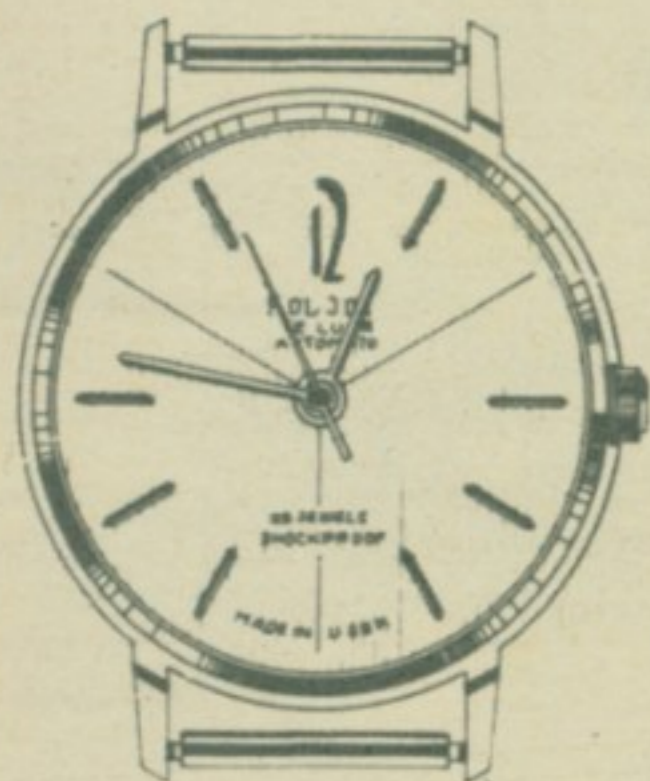
1. Саставите у разреду или школи списак ђака који желе да купе сат у три месечне рате. Списак треба овако саставити:
а) РЕДНИ БРОЈ, б) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА И РАЗРЕД, в) поред имена и презимена упиши НАЗИВ САТА који купујеш и БРОЈ САТА под којим је уписан на овој страни ЗАБАВНИКА. (Пример: 1. Марко Марковић, VIII разред, Пољот 4.).

2. Овако састављен списак оверава се школским печатом и потписује га овлашћено лице из школе (наставник, секретар, управитељ итд.). Стави на списак адресу школе на коју треба послати сатове.
3. Списак стави у коверат и пошаљи на адресу: „РАПИД“, Београд, Поштански фах 710.

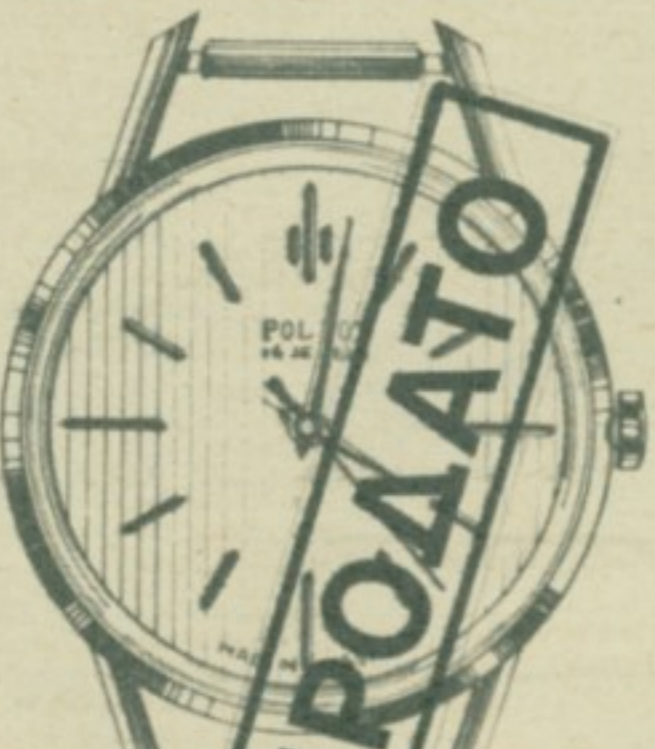
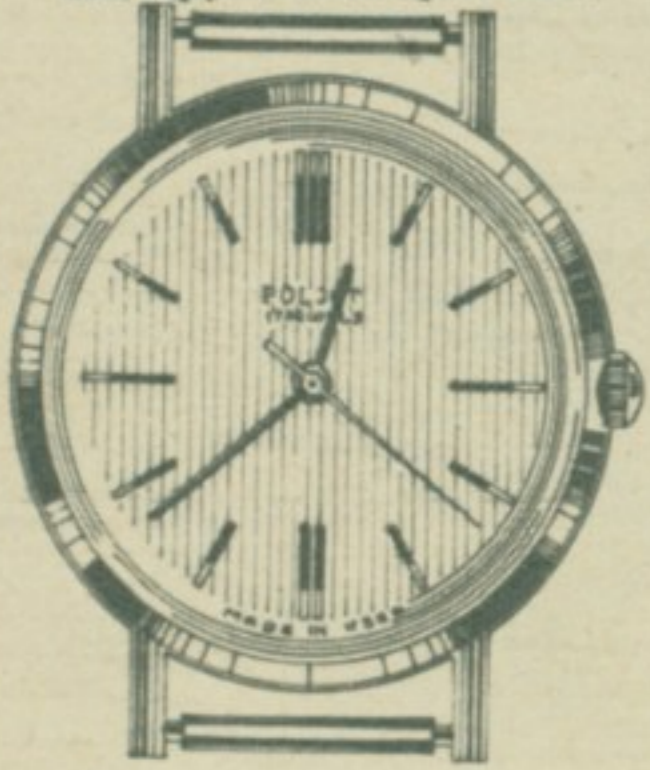
НАГРАДА САСТАВЉАЧУ СПИСКА ЗА КУПОВИНУ САТА НА ОТПЛАТУ ПРЕКО ШКОЛЕ!

1. Састављачу списка за куповину сата на отплату преко школе припада награда за сваки наручени сат: 5% ОД ЦЕНЕ УПИСАНЕ ИСПОД САТА.
2. Списак за куповину сата на отплату преко школе могу састављати: а) БАЧКЕ ЗАДРУГЕ, б) НАСТАВНИЦИ и в) СЕКРЕТАРИ ШКОЛА.

1. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са централном секундаром и 16 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

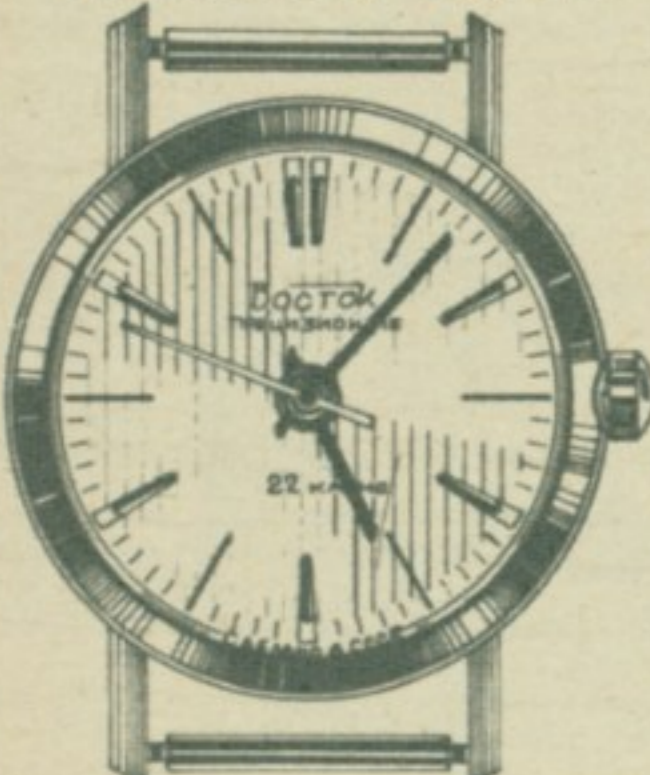

2. **ПОЉОТ АУТОМАТИК** — позлаћен мушки ручни сат са 29 рубина. Најтачнији сат међу аутоматима на свету. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 475. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 285, друга 95 и трећа 95.

3. **ПОЉОТ** — позлаћен мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

4. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 165. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 99, друга 33 и трећа 33.

5. **ПОЉОТ** — хромирани мушки ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

7. **ВОСТОК** — позлаћен мушки ручни сат са 22 рубина. Испитиван у климатским условима АФРИКЕ и СЕВЕРНОГ ПОЛА о чему поседује СЕРТИФИКАТ. ЗА ГОТОВО НД 325. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 195, друга 65 и трећа 65.

42

8. **ЗАРЈА** — хромиран женски ручни сат са централном секундаром и 17 рубина. Отпоран на удар, влагу и прашину. ЗА ГОТОВО НД 155. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 93, друга 31 и трећа 31.

6. **ПОЉОТ** — мушки ручни сат од специјалног челика, масиван и издржљив са 17 рубина. ЗА ГОТОВО НД 180. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 108, друга 36 и трећа 36.

**ИЗРЕЖИ,
И ОВДЕ ЗАЛЕПИ САТ
КОЈИ НАРУЧУЈЕШ!**

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујеш

Назив и број сата _____

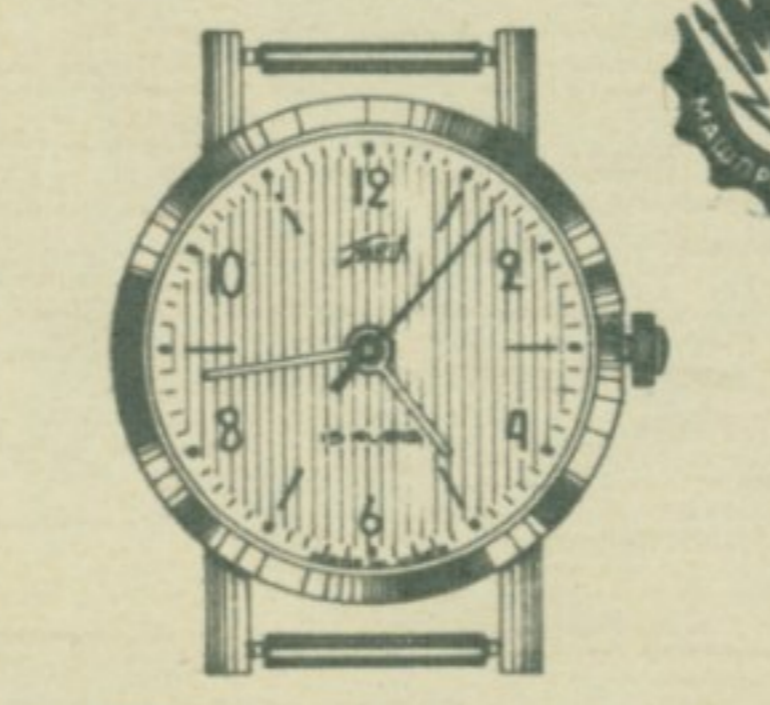
Име и презиме наручиоца _____

Адреса _____

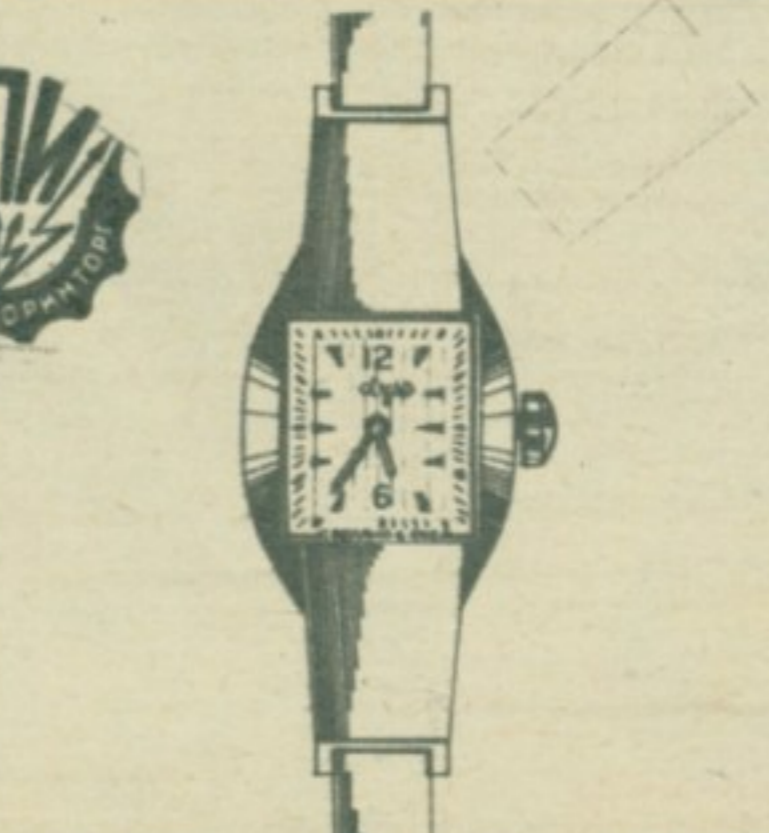
(место, улица и број, задња пошта)

САТ ЋУ ПЛАТИТИ ПОШТАРУ КАДА МИ ГА ДОНЕСЕ (поузећем)

11

9. **ЗАРЈА** — хромиран мушки ручни сат са 15 рубина. ЗА ГОТОВО НД 120. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 72, друга 24 и трећа 24

10. **ЛУЧ** — позлаћен женски ручни сат са наруквцом. ЗА ГОТОВО НД 210. НА ОТПЛАТУ: прва рата НД 126, друга 42 и трећа 42.

СМЕШНО ОВО ОСТРВО!
ПРВО СЕ ТРЕСТИ ПОСЛЕ СЕ КРЕТАТИ!

ТО ЈЕ НЕМОГУЌЕ,
ЛИНГОРЕ!
ЈАКА ЈЕ ПЛИМА...
ПА ТИ СЕ ЧИНИ!

ОСТРВА НЕ МОГУ
ДА СЕ КРЕЊУ!

ОДАВДЕ ЈЕ ПО-
ТЕКЛА ЊИХОВА РАДИО-
ПОРУКА!

АЛИ НЕМА ДЕЧАКА... НЕМА ОСТРВА!
КАКАВ ТО ТРИК ИЗВОДИШ,
ГОРДОНЕ?

Dan Barry
8/26

ВЕЈ СЕ СМРАЧУЈЕ
А ОВДЕ НЕМАТИ ОСТРВА!
ТВОЈ РАДАР ПОКВАРЕН?

НЕ, АНГОРЕ!
СИГУРАН САМ ДА СУ БАШ
ОДАВДЕ ПОСЛАЛИ ПОЗИВ
ЗА ПОМОК!

НОК ЈЕ... А БРОДА
ЗА СПАСАВАЊЕ НЕМА!

ГЛА-
ДАН САМ...
И ЖЕ-
ДАН!

ЗАШТО ИХ НЕМА?

ПОГЛЕДАЈТЕ!
ТРАЖЕ НАС...
АЛИ НА ПО-
ГРЕШНОМ МЕСТУ!

Dan Barry
8/27

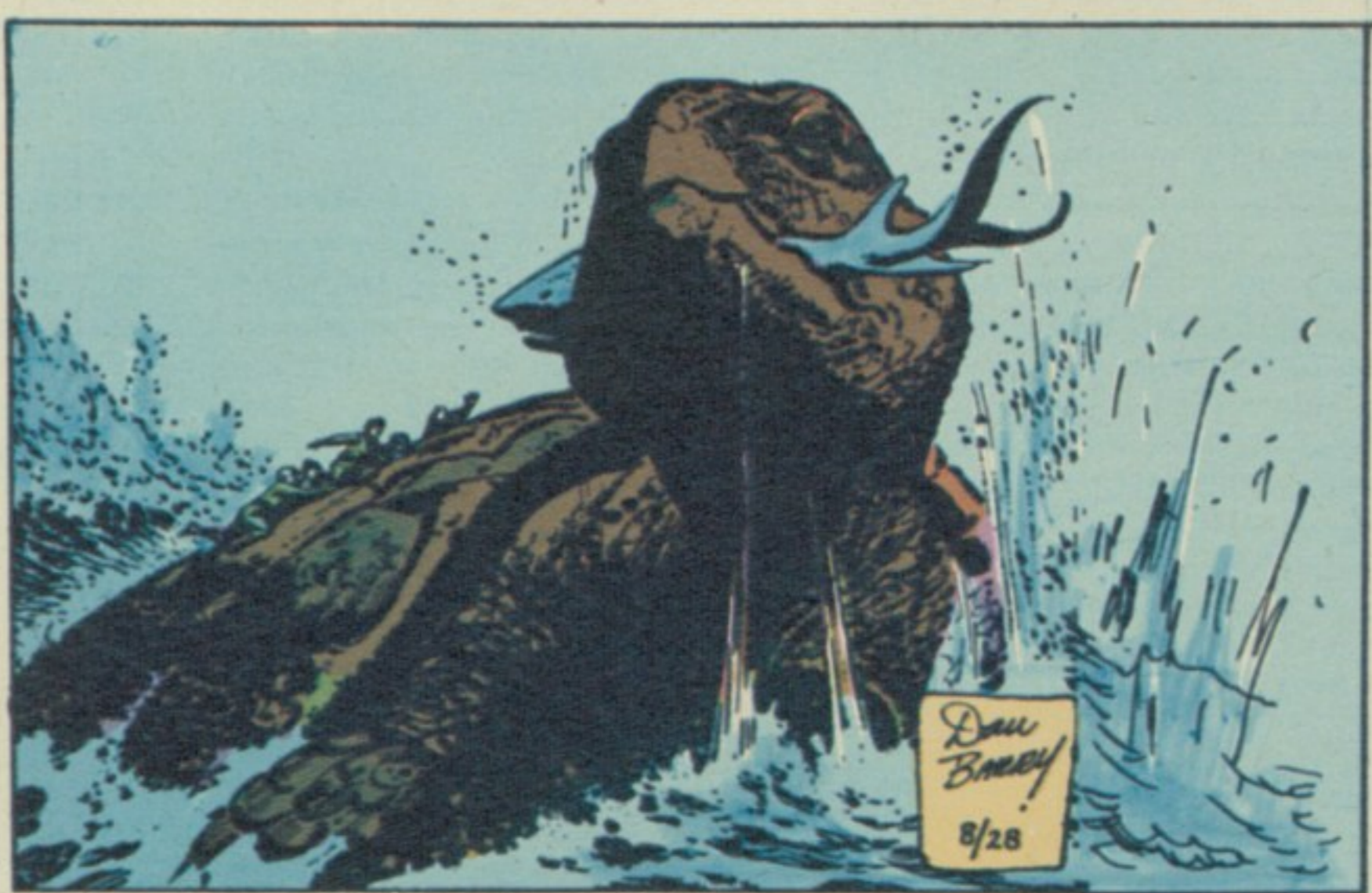

ДАААХ СВИКЕ!
А ПОМОКИ НЕМА!

ХЕ... ОСТРВО
ТОНЕ!

БРЗО
НА БРЕГ!

Dan Barry
8/28

ПА... ПА...
ПА ОВО НИЈЕ
ОСТРВО!

НАЛАЗИМО СЕ НА
ЛЕБИМА
ЦИНОВСКЕ
МОРСКЕ
КОРЊАЧЕ!

ПОГЛЕДАЈТЕ
ТЕ КОРАЛЕ
И ДАГЕ НА
ЊЕНОМ
ОКЛОПУ!

А ТО ЗНАЧИ
ДА ОНА
РОНИ
ВЕОМА
ДУБОКО!

ЗАШТО НЕ
ДОБУ ПО
НАС?

Dan Barry
8/29

989

МРЖЊА ЈА

ЖЕЉА ДА СЕ УБИЈЕ АЈКУЛА ЈЕ ПРАВА БОЛЕСТ, АЛИ НЕМАН СЕ НЕ ПРЕДАЈЕ БЕЗ БОРБЕ

С неколико пријатеља допутовао сам на обалу Црвеног мора у подводни риболов. А то море је, као што је познато, препуно ајкула.

После неколико дана роњења, нека чудна болест завладала је нама. Дијагноза — ајкулитис. Најтеже је оболео Алек: мисли само на ајкуле, говори само о ајкулама, сања их. Има само једну мисао: убити ајкулу. Пече се на две ватре. Осећа се бедно јер још није убио ајкулу, а мучи га и жеља да буде први који ће то учинити.

Алек ће пуцати

Ајкулитис је код мене имао мирнији ток, успео сам да угушим страст. До кратких напада грознице долази само у близини неке ајкуле. Ипак, још може да дође до изненадних експлозија узбуђења. Укратко, болест је прешла у хроничну фазу, оздрављење није далеко.

Данас сам код Алека приметно изузетну нервозу. Три крупне шкрпине које пливају водом уопште не привлаче његову пажњу. Да бих видео, роним мало даље до њих... и, кад сам се враћао угледао сам једну малу симпатичну ајкулу како плива према површини.

Алек ју је такође видео и ја знам да његово узбуђење мора да је на врхунцу. Пратићу га као сенка. Пошто је дошла до висине шкрпина, ајкула је у великим круговима плувала око њих. Алек, кога је мучила друга жеља, нервозно се окреће око себе а ја идем за њим. Решио сам да снимим сваку ситуацију. Филип нам прећутно оставља пуну слободу. Он је помало по страни; зна до

које мере Алек жели „своју“ ајкулу и с пуно љубави препушта му шансу.

Ајкула, пошто је према нама показала прво живо а затим само учтиво интересовање, решила је да нас презире. Или је шкрпине не привлаче или није гладна. Ово је једна сита ајкула која сада ужива у скитњи. На тренутак спустила се до доњег дела коралног зида, испружила се по песку на дну као да је уморна од лутања. Алек у својој немоћи бесни што је двоножац. Али, убрзо је ајкула наставила своју шетњу. Вратила се према нама и камера под мојим прстима почела је уједначено да бруји. Одједном, моје увежбано уво приметиле је малу промену: мотор камере врти се узпразно — нема више филма... Дођавола! Ако та ајкула дође... Занста, она иде према површини а Алек, који осећа да се ближи велики тренутак његовог живота, почиње да рони с пушком упереном према мети својих снова.

Узимам фото-апарат и усмеравам његов објектив на свог друга који је наставио према дубини. Напредовање рониоца изгледа незадрживо као да га покреће нека надљудска снага. Изненада схватам запањујућу чињени-

цу: ајкула није побегла и Алек ће пуцати! Није забравно моје препоруке, чека да му се животиња окрене боком. Ево... Ости су полетеле и видео сам како се заривају у шкрге. Алек је успео!...

Прескочила ме ајкула

На тренутак, ајкула изгледа да запрепашћена. Одмах потом, невероватним ударцем бока, морска звер је покушала да се ослободи гвожђа. Филип осећа овај предак као претњу; он се враћа на корални гребен тако нагло да се његов лук закачио за коралну чипку и пао на камен. И ето нас, све тројице, разоружаних и забринутих пред разбеснелом ајкулом. Прекидач на мом фото-апарату је заглављен!

Као динамиташ заглављен експлозијом коју је изазвао и коју сада јека враћа, Алек не реагује, заустављеног даха, метар испод површине не помишља да изрони. Ајкула, уместо да побегне према лучини, пошла је право према обали. Видим је при-

љубљену уз један блок полипа. Стрела јој вири из бока, везана смешним најлонским концем. У пакленим грчевима, увијајући се у спиралу, вртећи се у круг, животиња покушава да се ослободи неподношљивог непријатеља који је пробада и просеца. И у једном тренутку она у томе успева! Видим брзи блесак одбаченог харпуна како блиста у води, на сунцу. Следио сам се. А затим ајкула, као побеснели коњ (је ли то изненађење, бес или бол?) јури невероватном брзином право на мене, тако брзо да нема времена да схвати да је ту препрека.

Глупо забављен поправљањем свог апарата, ја настављам као аутомат да ломим прсте на заглављеном прекидачу. Снажна маса ајкуле сасвим је близу. Да ме не би ударила, видим како се изненада промишља. Моји другови су ми касније испричали да нису могли да задрже крик. Ајкула је, између површине и мене који сам инстинктивно заронио дубље, прошла изнад моје главе, запенивши воду, и нестала на лучини!

Алек је промашио ајкулу, свог живота а ја најсензационалнију фотографију експедиције!

Муцање оа зависти

По повратку у шатор чекало нас је големо изненађење: свом својом масом положену на два сандука, угледали смо ајкулу величине човека.

Алек је био запрепашћен. — Ко... ко... ју је убио? — почео је да муца.

Последњи члан екипе Жан Робер спустио је поглед и одбио комплименте:

— Шта ћеш... срећа!

Алек је страховито погођен овим обртом судбине. Обилази животињу чије боје још сијају животом. Примећује рану коју је у шкрпама створио харпун, отвара шиљасту њушку и готово почиње да броји зубе, поређане у три реда. Пошто није његова, ова ајкула изгледа му фалсификована, вештачка. Само што не виче да је то подвала и ми га чујемо како мрмља:

ДРЖЕЋИ СВОМ СНАГОМ СЛАБАШНУ МОТКУ АНДРЕ ЈЕ ДОВИКНУО ЖАНУ: „ХАЈДЕ, УБИЈ ЈЕ!“

ЧА ОД СТРАХА

— Занста добро!... Да... да...

Увече, Алек који лежи на свом пољском кревету и који тако рећи ни реч није изустно откако је изашао из воде, изазива сажаљење. Пред његовом утученошћу група решава да каже истину и открије превару: никад ниједна ајкула није уловљена харпуном, једноставно су је извукли из воде удицом! И хтели су да насанкају Алека.

Он најпре не верује, али пошто су се сви око њега заклели у ове на свету, човек који болује од ајкулити са враћа се у живот, поглед му постаје бистрији, а осмех се враћа. Алек, још има шансу...

Гужва почиње

Да не би више било никакве сумње, Пол почиње да му препричава догађај. Починје бескрајним уводом о лову на ајкуле које Андре и Жан Робер већ данима воде. Сваки од њих има своје погледе на то која риба је најбољи мамац и како је треба исећи. Па ипак, ниједан од њих двојице, упркос свим мудрим теоријама, није успео да извуче из воде ни траг од ајкуле, чак ни не ко непослушно ајкулино дете.

И тако, кад су данас кренули под изговором „лова

на ајкуле“ било је то више да би могли да сањаре под поветарцем који благо таласа морску површину. Одrekli су се компликованог оружја и понели само бамбус, удицу и мали мамац који се употребљава за пецање сићушне рибе „абу нокта“, живахних рибица рачвастог репа.

Ајкуле као да су то знале па је једна почела да се врти око бедног мамца. Мали чамац је почео да се љуља, а два човека у њему постала су одједном веома нервозна. Било је 15 часова. Андре је бацио мамац пред ајкулину њушку. Настао је предах: пун наде за два човека, пун неповерења за животињу. Она на крају прилази мамцу и нагло га гута... Гужва почиње.

Они који су били на мору у малом чамцу званом „динги“ схватише озбиљност положаја двојице људи који стоје у њему и боре се са ајкулом! Тим пре што то није животиња која прихвата своју судбину без борбе; с трбухом наслоњеним на чамац, удара снажно репом и прети сваким својим покретом да поломи слаби каучук!

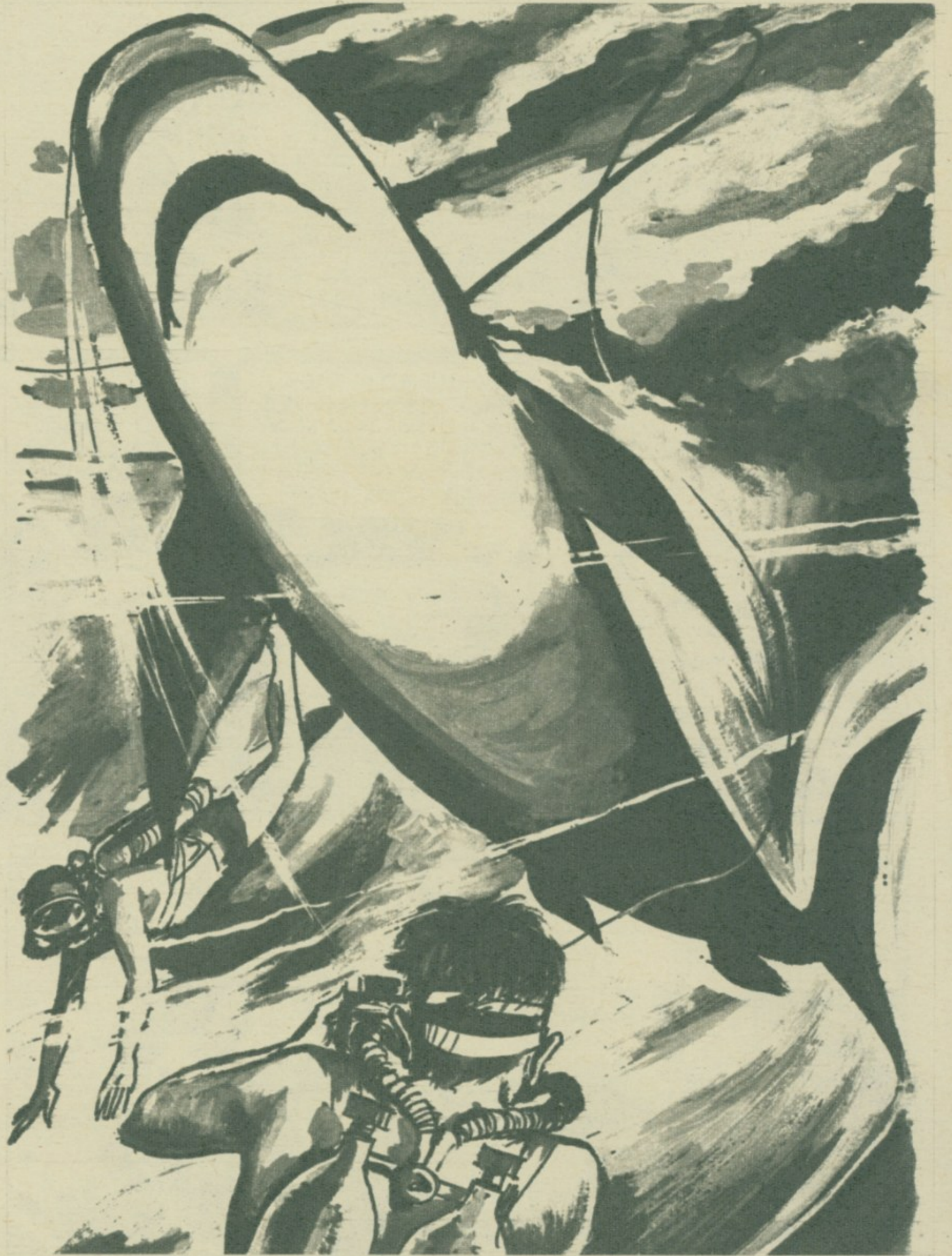
Уф и до ђавола!

Андре свом снагом држи слабашну мотку и већ више не зна како ће се извући. Да чамац плови с овом рањеном ајкулом која крвари, у овим водама препуним њене сабраће... боље не мисли ти на то!

— Хајде, убиј је својом подводном пушком, Жане!

Жан Робер се диже (равнотежа је угрожена) и успева да извуче своју пушку са дна чамца. Андре, спојених руку стиснутих у песнице, искривљен на раширеним ногама, држи ајкулу, чија је њушка изван воде и која не престаје да се бацака и удара по води правећи велику пену. Али како ће Жан Робер бацити свој харпун у том положају? Незгодан ударац репом, и стрела ће само окрзнати грубу кожу, претећи да рани Андреа и преврне чамац! Коначно, налази очајничко решење. Узима ости у руку, користи тренутак када је ајкула широко отворила че-

СВА ТРОЈИЦА СМО СЕ НАШЛИ НЕНАОРУЖАНИ ПРЕД РАЗБЕСНЕЛОМ НЕМАНИ, А УЗ ТО И ПРЕКИДАЧ НА МОМ ФОТО-АПАРАТУ ЈЕ ЗАГЛАВЉЕН

љусти да би у њих уронно ости уз дивљи крик. Жан Робер је уложио толико снаге да умало није пао преко руба чамца: два човека се гледају... Уф!

А шта да раде с ајкулом? Она се још слабо брани и гвожђе које је ушло кроз уста а излази са стране није је убило...

Пажљиво, увлаче ајкулу у чамац, а она нимало лепо не изгледа онако сва крвава, отворених вилица. Цак, канап... Везана је. Опште олакшање. Два човека бришу чела са којих теку потоци зноја, честитају један другом. Правац према логору...

Победа или...

Да, али где се дену сајла за паљење мотора? До ђавола! У узбуђењу, везали су ајкулу њоме!... Треба почети из почетка, и окретати ту проклету животињу која почиње опасно да се мрда. Оштри зуби у додиру са стрелом шкрипе и то неизмерно нервира њих двојицу.

Грозничаво и опрезно, разматавају опасну животињу. Та ајкула им је задала толико муке да су већ спремни да је баце натраг у воду,

и лише се поноса изузетног улова. Али, ту је у сваком случају сајла коју морају одвезати ако хоће да крену.

Када су Андре и Жан Робер изашли из чамца који је био оштећенији него да га је опустошио монсун, испрскани крвљу и знојави, на кострешене и слепљене косе, излудели од умора и нервирања и вукући по песку несрећну ајкулу везану у цаку, чланови екипе имали су утисак да то у ствари ајкула, која је још жива, вуче на обалу два човека који само што се нису срушили!

Тек сада се Алек осмехнуо.

Др Жилбер Дукан

ДВА ПЛАЧКАША ВРАТИЛА СУ СЕ ПОТПУНО ЗБУЊЕНА! НЕКО ИХ ЈЕ УЗ ПУТ ОПИО И ОДУЗЕО ИМ ОПЛАЧКАНЕ ДРАГОЦЕНОСТИ...

КО БИ ДРУГИ МОГАО ТО ДА УЧИНИ ОСИМ ШЕКА, НАШЕГ ШОФЕРА?

КО? СВАКО ДРУГИ... АЛИ ОН НЕ!

САД СУ ЈАВИЛИ ПРЕКО ТЕЛЕВИЗИЈЕ... ШЕКА СУ НАШЛИ ОНЕСВЕШЉЕНОГ ЈОШ ПРЕ ЈЕДНОГ САТА!

УКЉУЧИ ТЕЛЕВИЗОР! САД ЋЕ ОПЕТ ВЕСТИ!

... ПОЛИЦИЈА ЈЕ ПОТПУНО ЗБУЊЕНА! НАКИТ ОПЛАЧКАН У ЕКСКЛУЗИВНОМ КЛУБУ ВРАЋЕН ЈЕ... ПРЕКО ПЛАЊЕНОГ РАЗНОСАЦА...

ОПЕТ НАМ ЈЕ ПОКВАРИО ПОСАО! ШТА ОН ХОЋЕ ОД МЕНЕ?!

ОН НИЈЕ ОБИЦАН ОТИМАЦ! ОН ОТИМА ОД НАС И ВРАЋА СТВАРИ ОШТЕЋЕНИМА!

КАЖЕМ ВАМ... ОН ЈЕ НЕКИ СМЕШНИ РОБИН ХУД! НЕКОМЕ СЕ СВЕТИ!

НАЈГОРЕ ЈЕ ТО ШТО ОН ЗНА ЗА СВАКИ НАШ ПОТЕЗ!

А СИГУРАН САМ ДА У МОЈОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ НЕМА ПУКОТИНЕ! КАКО ОНДА ДОЗНАЈЕ?

КОМЕ ТО ТЕЛЕФОНИРАШ, ГАЗДА?

ЗОВЕМ БРОЈ 9464...

ШТА? ПАТИ СУ ТЕ ЈЕ ДНОМ ПОСЛАЛИ НА ТРИ ГОДИНЕ РОБИЈЕ!

БАШ ЗАТО! КАД СУ УСПЕЛИ ДА УХВАТЕ МЕНЕ... УХВАТИЋЕ И ТОГ "СТРАШНОГ"!

ПОЗИВ ЈЕ БИО УПУЊЕН ХАЗАРДОВОМ ШЕФУ...

ЗАР ВИ НЕ ВЕРУЈЕТЕ У РЕХАБИЛИТАЦИЈУ? ЗБОГ ТОГА МЕ ПОДЗЕМЉЕ НЕ ТРПИ! ПОКУШАВАЈУ ДА МЕ УНИШТЕ!

МИ ВЕРУЈЕМО У ПРЕОБРАЖАЈ... НЕ У КАЗНУ! ЗАТО ЋУ ВАМ ДОДЕЛИТИ ЈЕДНОГ НАШЕГ ЧОВЕКА!

КАСНИЈЕ...

НИКАД ДОСАД НИСАМ ЧУВАО ЈЕДНОГ БИВШЕГ РОБИЈАША...

ПОПРАВЉЕНОГ, КОЈИ ЈЕ САД ЧИСТ КАО СУНЦЕ! ЗАТО МИ ЈЕ И ПОТРЕБНА ЗАШТИТА!

КУДА ЋЕМО?

ДА ОБИЋЕМО МОЈА НОЋНА МЕСТА!

ХЕ! ХЕ! БРО ВЕЧЕ, МИСТЕР БРОНС! ЖЕЛИТЕ ДА ЧУЈЕТЕ НОВ ВИЦ?

ХРАБРА СТУАРДЕСА

ДОК СУ СЕ ДВА ПИЛОТА ТУКЛА НА ЖИВОТ И СМРТ, ПУТНИЦИ НИСУ САЊАЛИ У КАКВОЈ СУ ОПАСНОСТИ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

— Шта си одлучио — био је нестрпљив Бари. — Немамо времена за размишљање.

ЕДВАРДС »ПРИСТАЈЕ«

— Па знаш, то је изненађење за мене — поче Едвардс да отеже. — Реци ми бар куда идемо. А ниси ни поменуо путнике. Шта ће бити с њима? Ми... овај ја одговарам за њих.

— Не брине за то. Одлично познајем неколико тајних аеродрома у Јужној Америци који нису уписани у карту. На једном од њих чекају нас моји пријатељи који су спремни добро да плате и за злато и за авион. Путници их не интересују. Отпремиће их до неког места одакле власти могу да их преузму. Као што видиш све је спремно. Једини проблем си ти. А сад, одлучуј!

Едвардс погледа инструмент. До Каракаса им је остало још два часа лета. Свака, ма и најмања непажња изнад ових планина довела би до катастрофе а нико никад не би чак ни утврдио шта је било с авионом, посадом и путницима. Кад би неко од посаде ушао у кабину! Кад би некако могао да обавести стјуардесу Кармен!

Минути су му се одужили као вечност.

Едвардс схвати да не сме даље да одуговлачи с одговором. Одлучио је да привидно пристане а даље ће видети шта ће и како ће.

— Шта треба да радим. Ризикујем много, али надам се да ће ми се исплатити.

— Е, ово ти је паметно — одговори му Бари. — Ако се све буде добро завршило, добићеш 70 хиљада долара... А сад, промени правац, идемо на југ.

Авион направи заокрет да би узео нов правац. Едвардс је покушавао да се среди и влада собом и авионом. За све то време бацао је испод ока поглед на Барију. После извесног времена приметио је да овај више не гледа нетремице у њега и да му је пажња почела да попушта.

РУКЕ УВИС!

Едвардс подиже авион увис, а затим учврсти ко-

манде како би му за тренутак руке биле слободне. У једном тренутку искористи Баријеву небудност и притисну дугме — позив за стјуардесу. На жалост, Бари, као да је наједном осетио да се нешто збива окрену главу баш у том тренутку.

— Ах! Псето! То ти хоћеш! — узвикну Бари и полете на њега. Едвардс гурну своју столицу уназад и измаче се, али га ударац

ипак погоди у лево раме. У том тренутку осети како га Бари хвата за грло. Он напреже сву снагу не би ли се ослободио смртоносног загрљаја. На узаном простору око пилотских седишта започе борба на живот и смрт.

Едвардс је већ почео да губи дах кад кабином одјекну врисак. Стјуардеса Кармен ушла је на мала врата кабине и скаменила се видећи да авионом нико не управља и да се два пилота туку. Управо је била пошла да узме пиће за путнике кад је приметила упаљени сигнал из пилотске кабине.

Није могла знати за узрок ове борбе, али приметивши Едвардсово модро лице заклучи да ће га Бари удавити и без размишљања полете да га спасава. Бари је био окренут леђима према

њој и она примети како му из цепа вири дршка од пиштоља. Хитро га извуче, а онда се исправи и рече: труди се да јој глас не дрхти:

— Држи се и руке увис! Упало је. Бари је схватио да се не шали. Он се полако диже и сави у угао кабине. За њега је битка била изгубљена.

Едвардс устаде с пода. Није било времена за разговор. Полете према командомачу јер се апарат опасно приближио врховима. Девојци добаца да и даље држи револвер уперен у нападача и позове још неког од посаде. Радио-везом је одмах јавио у Каракасу шта се десило, а затим променио курс.

После два часа лета стигли су у Каракас. На аеродрому је већ чекала полиција. Зачуђени путници, који нису ни слутили каква се драма одиграла у пилотској кабинџ забезекнуто су гледали како из ње изводе једног од пилота с лисицама на рукама.

С. М.

МИЛОМ ИЛИ СИЛОМ!

У пилотској кабинџ владало је уобичајено расположење. Сви уређаји функционисали су беспрекорно. Авион је летео на висини већој од 5000 метара у правцу североистока.

Изненада, први пилот Бари Кастер устаде са свог седишта, приђе му с леђа и некако чудним гласом рече:

— Едвардсе, слушај, хоћу нешто важно да ти кажем!

Глас му је помало дрхтао, али се у њему осећала претња.

Цон за тренутак остаде миран, покушавајући да наслути о чему је реч.

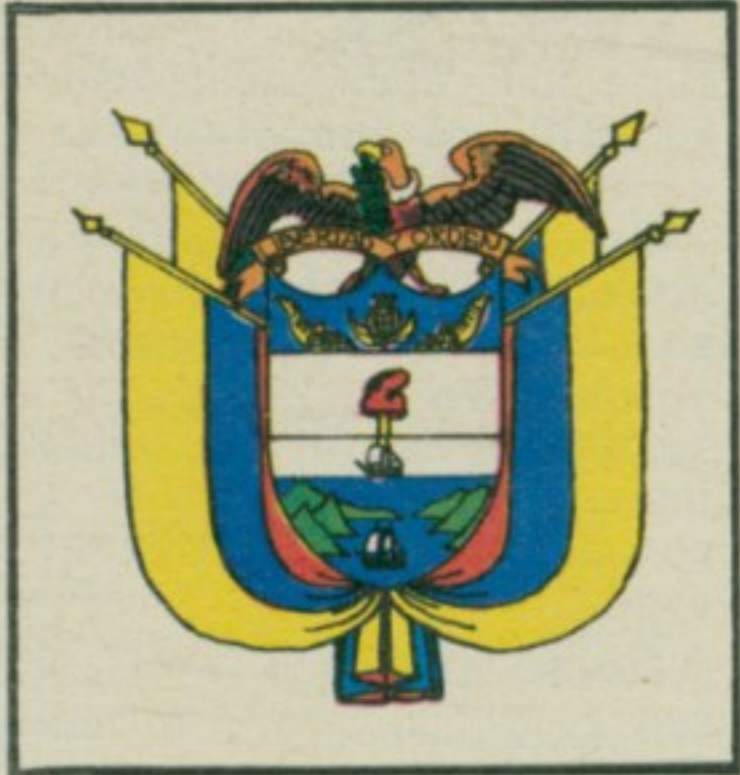
Пилот је наставио:

— Добро ме слушај, Едвардсе! Ако будеш радио оно што ти кажем, нећу жалити новца. У авиону се налази 150 килограма злата... разумеш. А и сам авион представља читаво богатство. Моји пријатељи и ја све смо уредили. Важно је само да и ти пристанеш. Боље милом него силом.

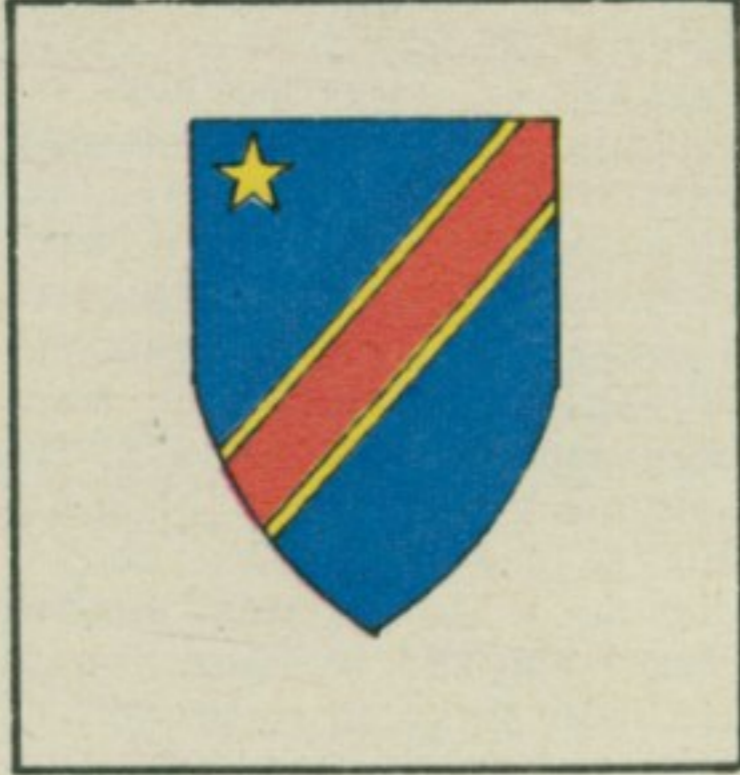
Едвардса обли зној. Је ли Бари полудео? Очигледно је решен на све. Иначе не би држао револвер прислоњен на његова леђа. Држати команду у оваквом положају и на висини већој од 5000 метара, изнад оштрих врхова Анда више је него страшно. У тренутку је схватио да не сме да изгуби присуство духа и да је сад најважније да добије у времену.

АКО НЕШТО ХИТНО НЕ УЧИНИ, БАРИ ЋЕ УДАВИТИ ЕДВАРДСА, МУЊЕВИТОМ БРЗИНОМ РАЗМИШЉАЛА ЈЕ КАРМЕН

КОЛУМБИЈА. Елементи су грба „фригијска капа“, рогови обиља, нар — као знак Нове Гранаде (старо име Колумбије), а у доњем делу је Панамски канал, некад саставни део државе.

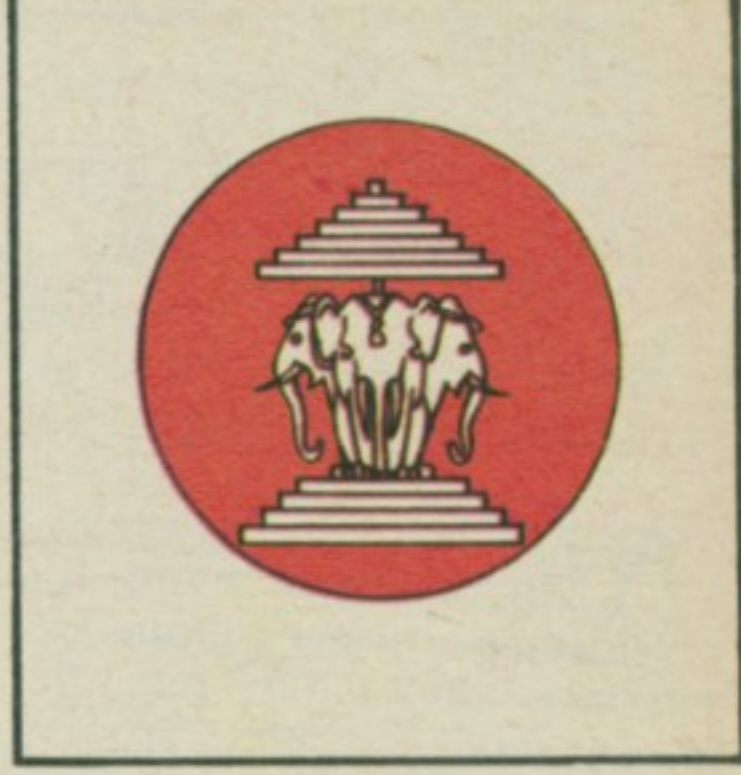
КОНГО (Киншаса). Овај грб усвојен је 1963. и у бојама је националне заставе. То је у ствари већ друга верзија државног грба од стицања независности. Понекад се виде и хантери-држачи.

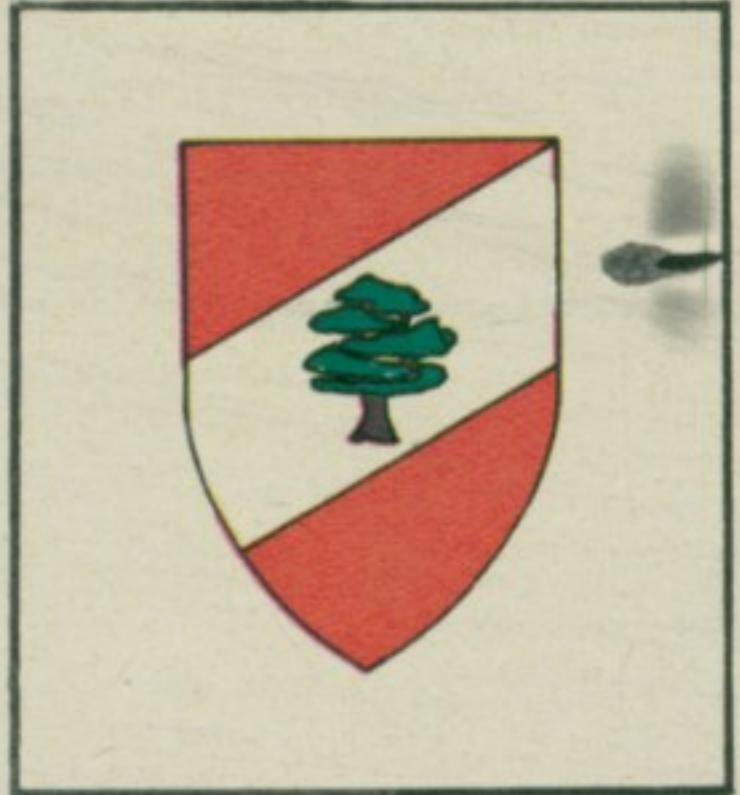
КОСТАРИКА. Три вулкана, Барба, Ирасу и Поас, деле Тихи и Атлантски океан. Пет звездица подсећа на пет држава старе централноамеричке федерације чији је члан била и Костарика.

КУБА. Троделни грб у врху има представу Карипског мора са острвом Куба и златним кључем (Куба је „кључ“ Кариба). У доњем делу се види стари грб Кубе и пејзаж Сиера Маестре.

ЛАОС. У држави коју називају „земља милион слонова“ и грб носи представу три фигуре белог слона, који у земљама Индокине ужива статус божанства и знак је краљевске власти, као и сунцобран.

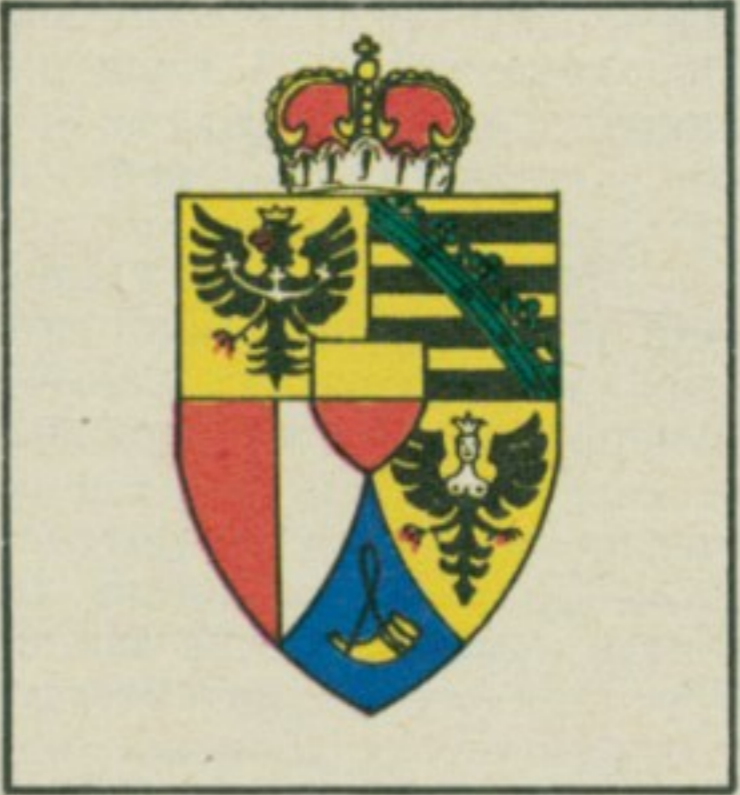
ЛИБАН. Застава и грб ове арапске земље носе слику кедре са либанских гора, дрвета које се помиње чак и у Библији и које је у старом веку, па и данас, појам квалитета и луксуза.

ЛИБИЈА. По успостављању републике усвојени су нови грб и застава. По угледу на остале арапске земље усвојен је Саладинов орнао који на грудима носи штит са националном тробојком.

ЛИБЕРИЈА. Прву државку републику на афричком тлу основали су одбегли робови из Америке. Зато грб носи представу брода којим су допливали, а девиза је: „Љубав према слободи довела нас је овамо“.

ЛИХТЕНШТАЈН. Једина држава некадашњег Светог римског царства која и данас постоји у неизмењеном облику, задржала је и стари феудални грб свога владајућег кнеза, Франца Јозефа II.

ЛУКСЕМБУРГ. Грб великог војводства носи представу црвеног лава на пољу које је некада било сребрно, а које сада носи плаве пруге како би се грб лакше разликовао од многих сличних.

МАЛГАШКА РЕПУБЛИКА. Жигарице, лобања бивола и палма, саставни су делови грба чија је девиза: „Слобода, једнакост и братство“. Форма грба је прилично ретка и подсећа на печат.

МАЛДИВСКА ОСТРВА. Кокосова палма, као ознака основне индустријске гране острва, полумесец и звезда као ознака припадности исламу, и две државне заставе, елементи су овог грба.

МАЛЕЗИЈА. Компликован грб ове краљевине чији се владар бира на одређени рок, састављен је од грбова савезних држава, а усвојен 1963. Нешто је измењен по напуштању Сингапура.

МАЛИ. Централни мотив овога грба је један од најстаријих и најславнијих градова афричке историје — Томбукту, пустињска раскрсница култура и трговине, легендарни град средњег века.

МАЛТА. Црвено и бел су боје главног реда Малтешких витезова, а крст у белом пољу је „Борбев крст“ којим је краљ Борбе VI одликовао Малту за храброст у II светском рату.

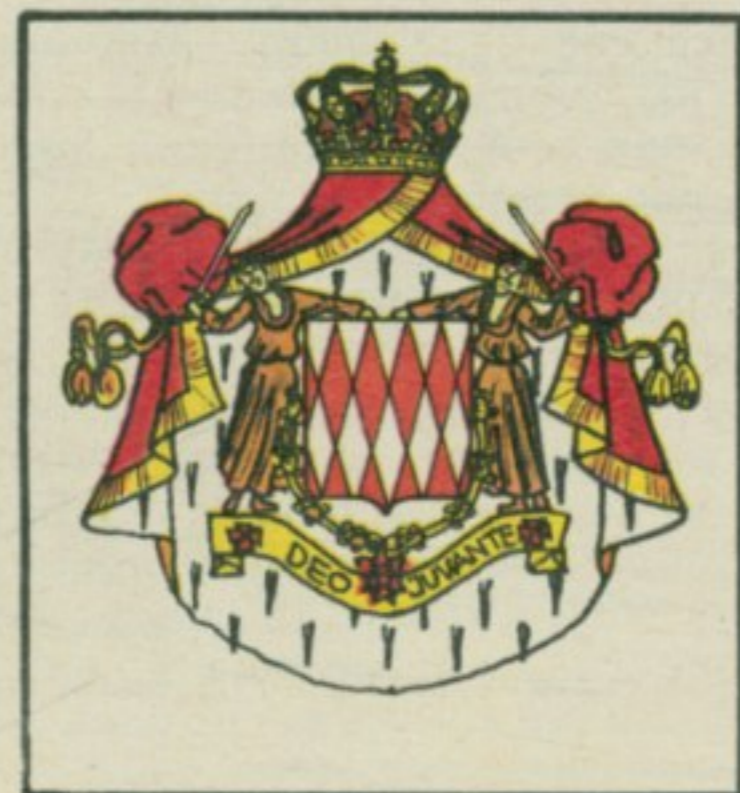
МАРОКО. У центру грба је златна „шерифијатска звезда“, изнад које је планински масив Атласа са сунцем које се рађа. Над штитом је круна шерифијатске династије која влада Мароком.

МАЂАРСКА. На сунчевим зрацима види се штит са мађарском тробојком. Ова је варијанта усвојена 1967. и заменила ону од 1949. која је уместо штита имала клас жита и чекић.

МЕКСИКО. Стара астечка легенда је гласила да се Астеци неће стално населити све док не нађу језеро на коме је острво са кактусом, а на њему орнао како дави змију. Тако је основан Мексико-Сити.

МОНАКО. Грб владајуће породице Грималди је уједно и државни грб ове мале кнежевине. Грб држе два калуђера који витлају мачем, а девиза гласи: „Божијом помоћу“.

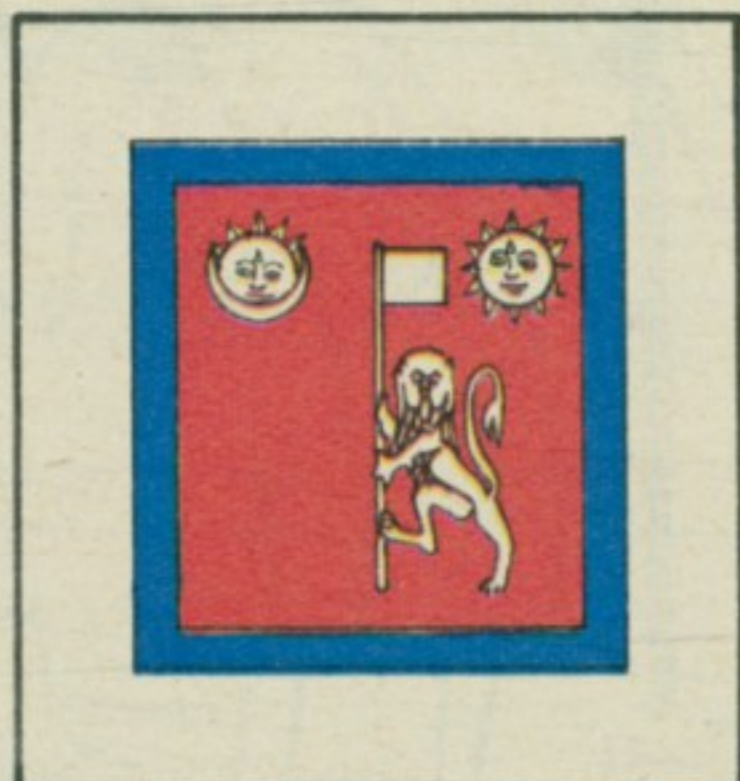
НЕМАЧКА (Савезна Република). Црни пруски орнао на златном пољу, грб некадашњег царства, усвојен је 1949. као грб новостворене државе. Овај се грб налази и на заставама званичника.

ГРБОВИ

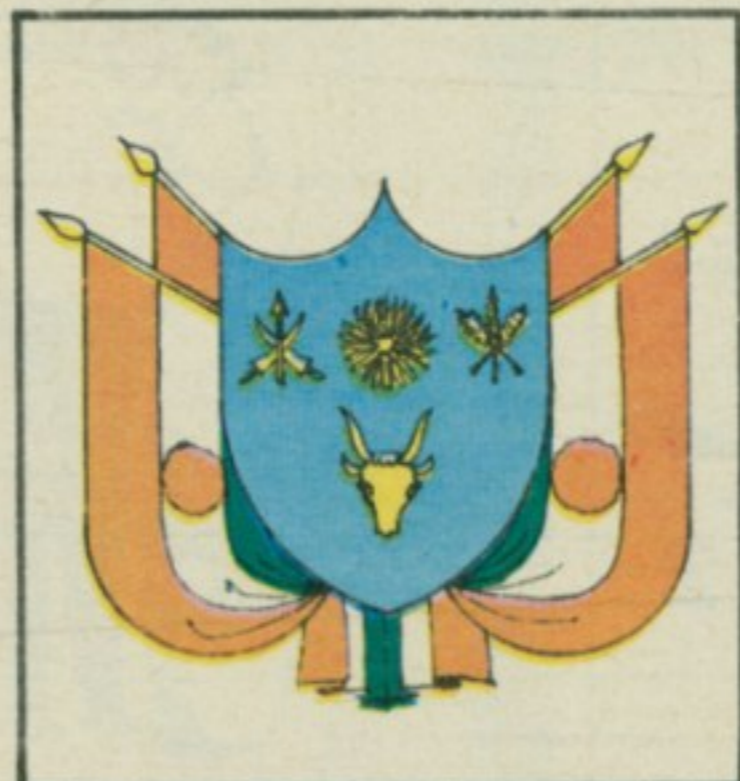
ОБИЧАЈ ДА СЕ СЛИКАМА И ЗНАЦИМА СИМБОЛИЧНО ПРЕДСТАВЉАЈУ И РАЗЛИКУЈУ ДРЖАВЕ ПОТИЧЕ ИЗ СРЕДЊЕГ ВЕКА

НЕМАЧКА. (Демократска Република). Златан чекић и шестар симболишу јединство радника и интелектуалаца, обнову и изградњу. Овај се грб налази и у средишту националне заставе.

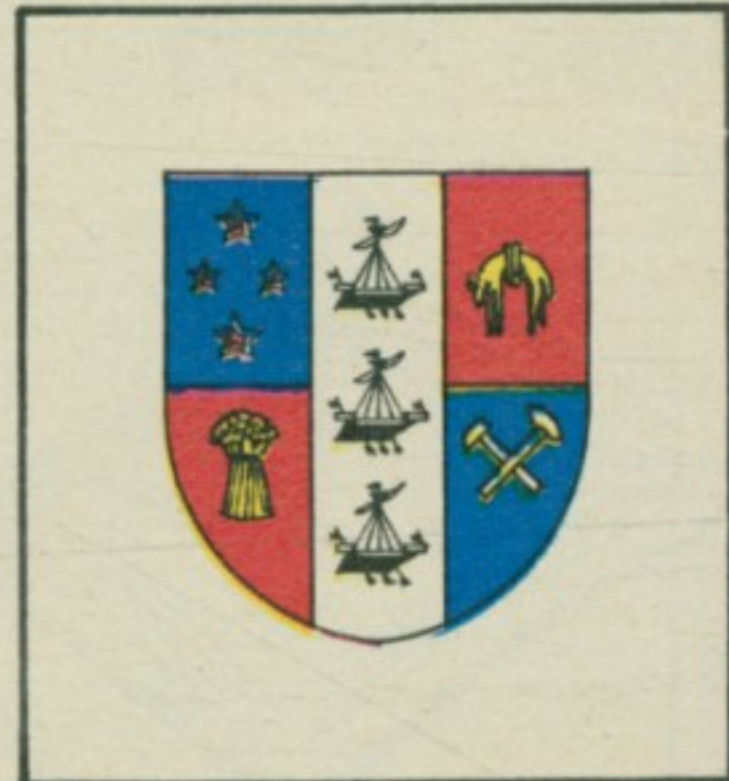
НЕПАЛ. И на грбу и на застави ове хималајске краљевине коришћене су исте боје. Сунце и месец су магични знаци божанске заштите, а лав са заставом је лични знак владара.

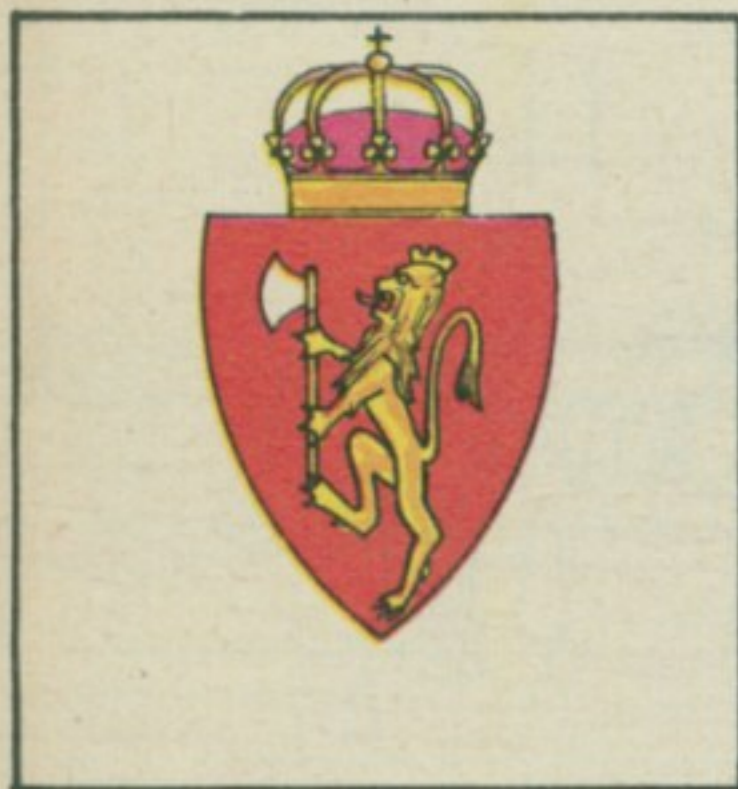
НИГЕР. Осим главе бивола, као симбола сточарске привреде, на штиту се виде и симболи борбене традиције — оружје, и пољопривреде — укрштене житарице. Грб је окружен заставама.

НИКАРАГВА. Грб ове државе коју је открио Колумбо 1520. носи представу пет вулкана са „фригијском капом“ и два океана. У врху је дуга, а на хоризонту се рађа сунце.

НОВИ ЗЕЛАНД. Поља овог грба носе представе сазвежђа Јужног крста, сноп жита — симбол пољопривреде, три аргонаутска брода — симбол насељеника и трговине, руно — сточарство и рударски алат.

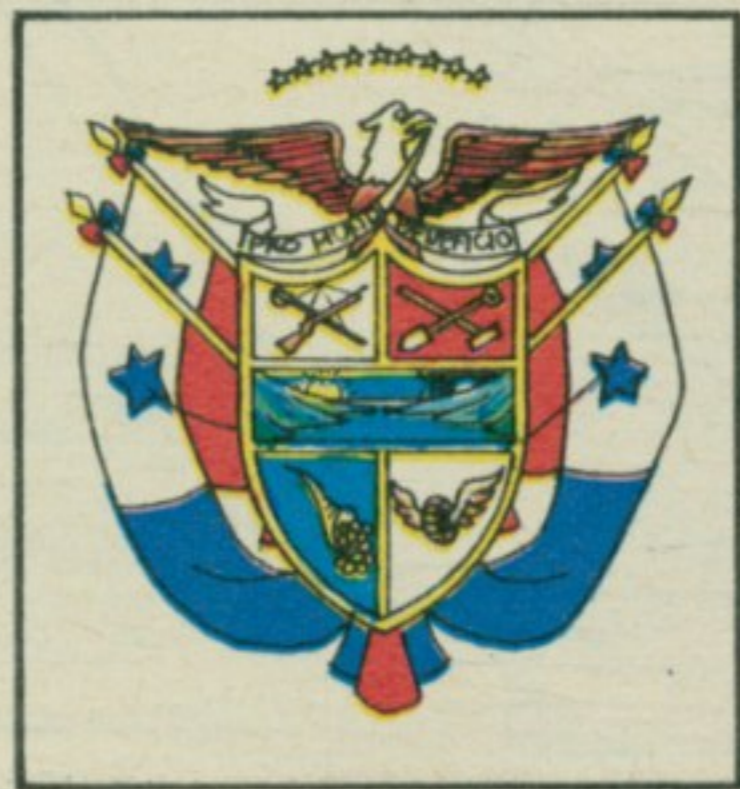
НОРВЕШКА. Златан лав је традиционалан грб ове нордијске земље. У шапама држи сребрну секиру којом је, по легенди, убијен краљ св. Олаф, заштитник земље.

ОБАЛА СЛОНОВАЧЕ. Сам назив државе диктирао је у овом случају и избор националног грба. Две палме које уоквирују грб карактеристичне су за царство Обале Слоноваче.

ПАКИСТАН. Веома занимљив грб у четири поља носи представе разних пољопривредних и индустријских култура које су од значаја за привреду државе. Девиза је: „Пакистан“.

ПАНАМА. Централни мотив овог грба је Панамски канал који спаја два океана. Остали мотиви су историја, ратарство, трговина и транспорт. На штиту стоји амерички „хелави орао“.

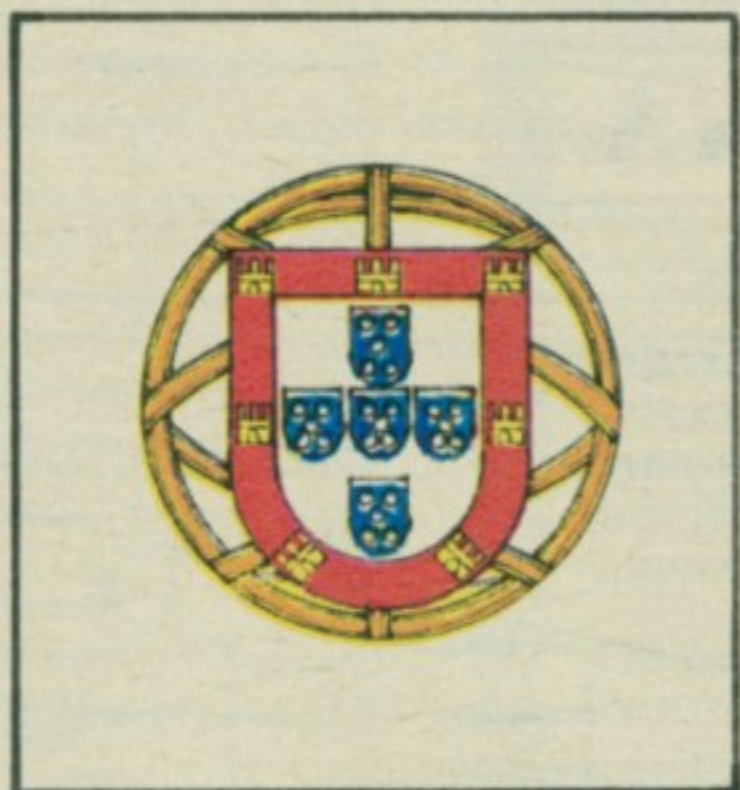
ПАРАГВАЈ. Нацрт грба је дао председник Франсија, који је на власти био од 1816. до 1840. г. Интересантно је да је ово једини грб на свету који има и налиције са фигуром лава и девизом.

ПЕРУ. Овај грб носи представе националне животиње, лаве, и дрвета, синчоне. У доњем делу је златан „рог обиља“ из кога се изливају златници, симбол богатства нације.

ПОЉСКА. Предање каже да се праотац пољског народа населио на месту где је видео белог орла на грани. Ово је један од најтрајнијих и најмање мењаних грбова у историји.

ПОРТУГАЛ. Прстенаста сфера је знак некадашње власти над Бразилом, тврђаве означавају Кастилу, плави штитови победу Алфонса Хенрикеса над Маврима, а пет тачака ране Христове.

РУАНДА. Необично стилизован грб. У њему је важнији текст од представе оружја. Штит је окружен заставама које су јединствене по томе што су јединствене по томе што су јединствене које у центру имају слова.

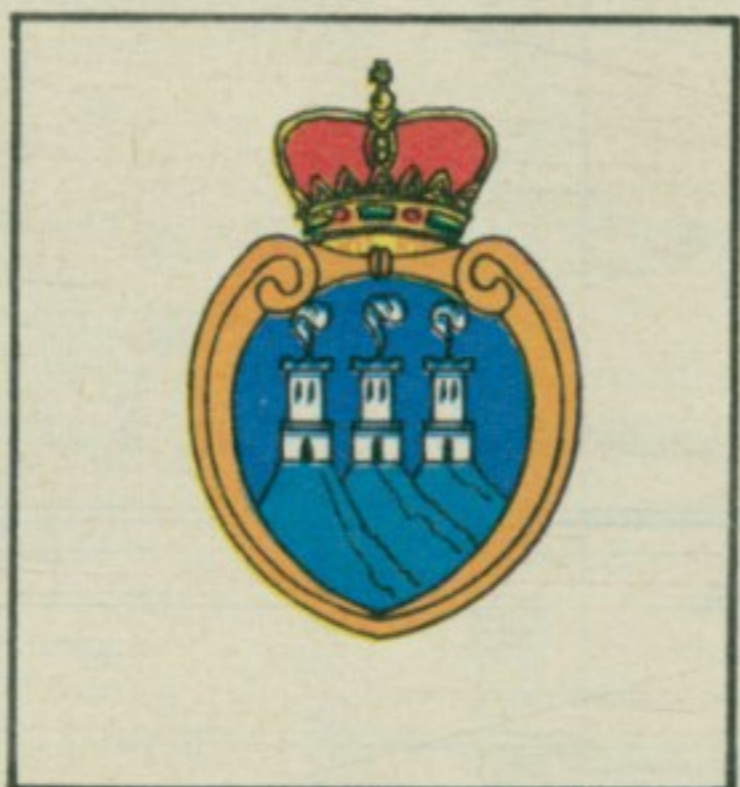
РУМУНИЈА. Грб је усвојен 1948. У оквиру од житног класја носи пејзаж из румунских Карпата обасјан сунцем. Девиза је касније измењена и сада гласи: „Социјалистичка Република Румунија“.

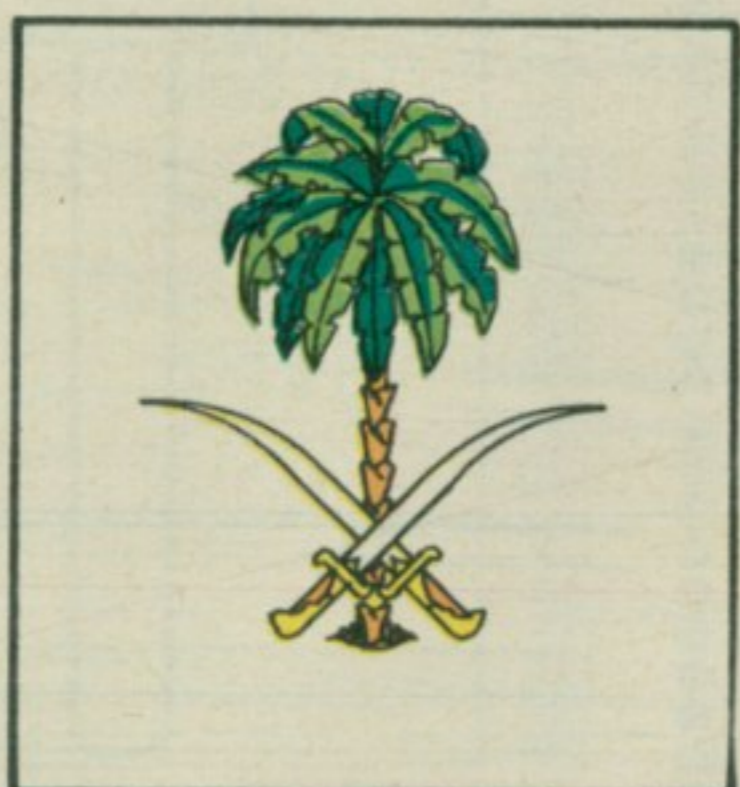
СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ. Амерички „хелави орао“ носи на грудима штит са породичним грбом Џорџа Вашингтона, првог председника, а тринаест звездица означава првобитне колоније.

САЛВАДОР. Иза пет централно-америчких вулкана израста јарбол са „фригијском капом“ око које је натпис: „15. септембар 1821.“, дан када је Салвадор постао независан.

САН МАРИНО. Три куле градских бедема на врховима Монте Титана чине грб најстарије републике на свету. Невероватан је детаљ да је грб републике крунисан краљевском круном.

САУДИЈСКА АРАБИЈА. Палма је симбол живота, који се прежежно одвија у оазама, а сабље истовремено симболишу „Мухамедов мач ислама“ и бедуинску ратничку традицију.

СЕНЕГАЛ. Постоји више тумачења значења сенегалског грба, од којих је најраспрострањеније оно које каже да звезда означава „слободу Африке“, а лав њену снагу у успону.

НАСТАВИТЕ СЕ

РАЗБИГРИБА

ШЕСТ ГРЕШАКА

Сваки од ових шест предмета на нашем цртежу има по једну грешку. Можеш ли да их пронађеш за један минут?

ОДГОВОР:

1. Странице су погрешно обележене, нема броја 14; 2. цвеће у саксији има два различита цвета; 3. обе рукавице су леве; 4. уместо пет, гитара има четри жице; 5. коцка има две четворке и 6. ручица на сабљи углављена је наопако.

ХУМОР

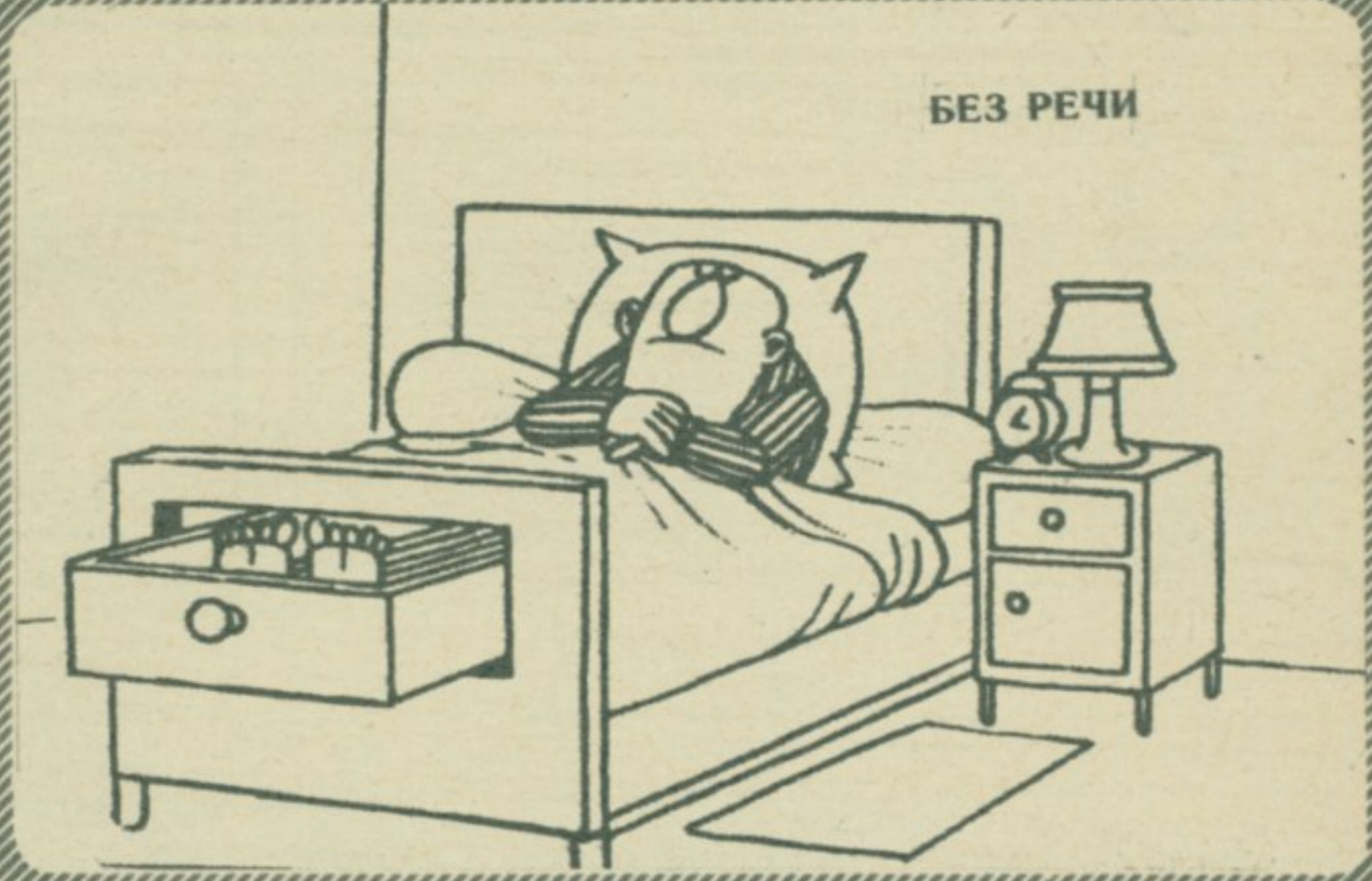
— Молим вас, пожурите!... И ја имам своје радно време!

БЕЗ РЕЧИ

— Бифтек од тркачког коња, много се журим!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Не веруј летини док је не склониш у амбар
(Наша народна пословица)

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

АНМЕД КАФЕЏИЋ

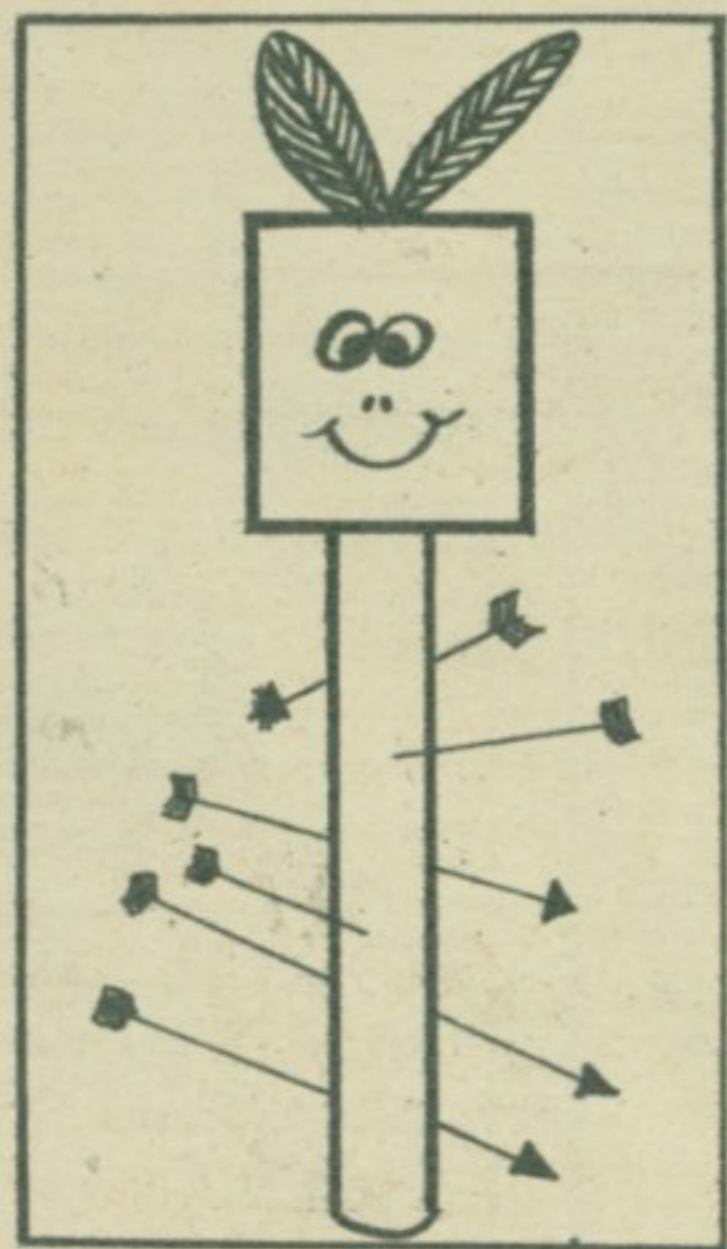
израђени задаци из математике

ЗА ПРВЕ РАЗРЕДЕ СРЕДЊИХ ШКОЛА

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

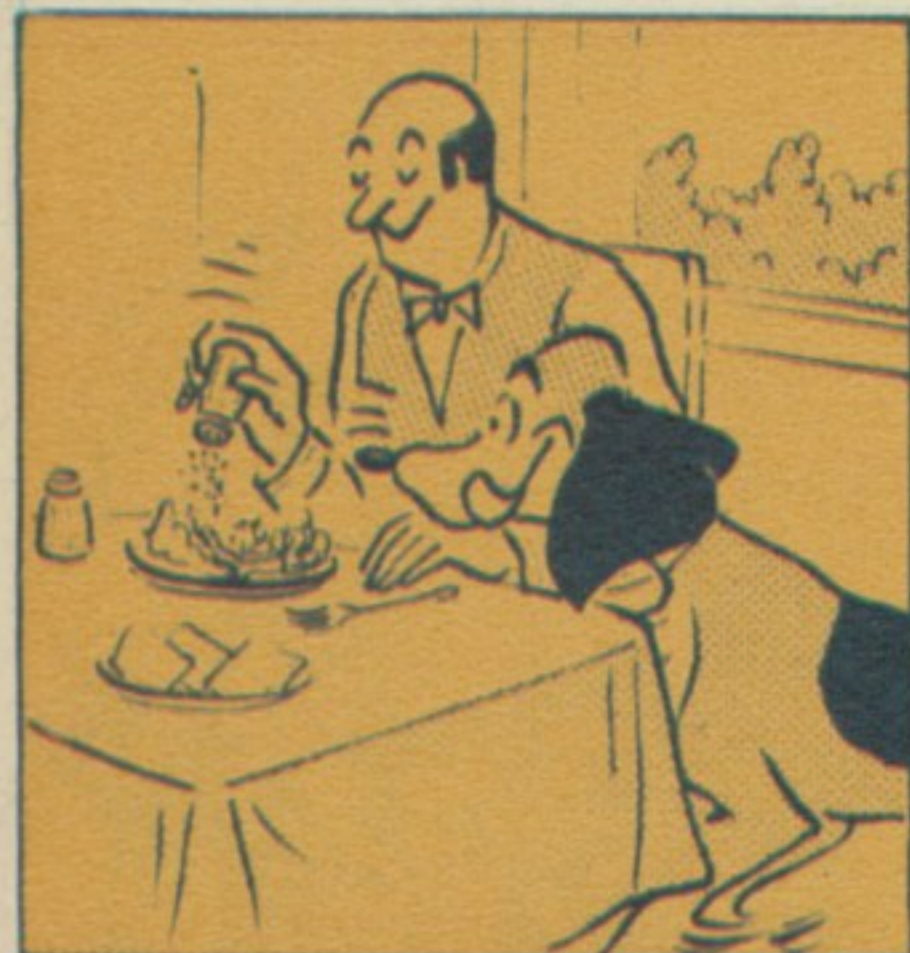
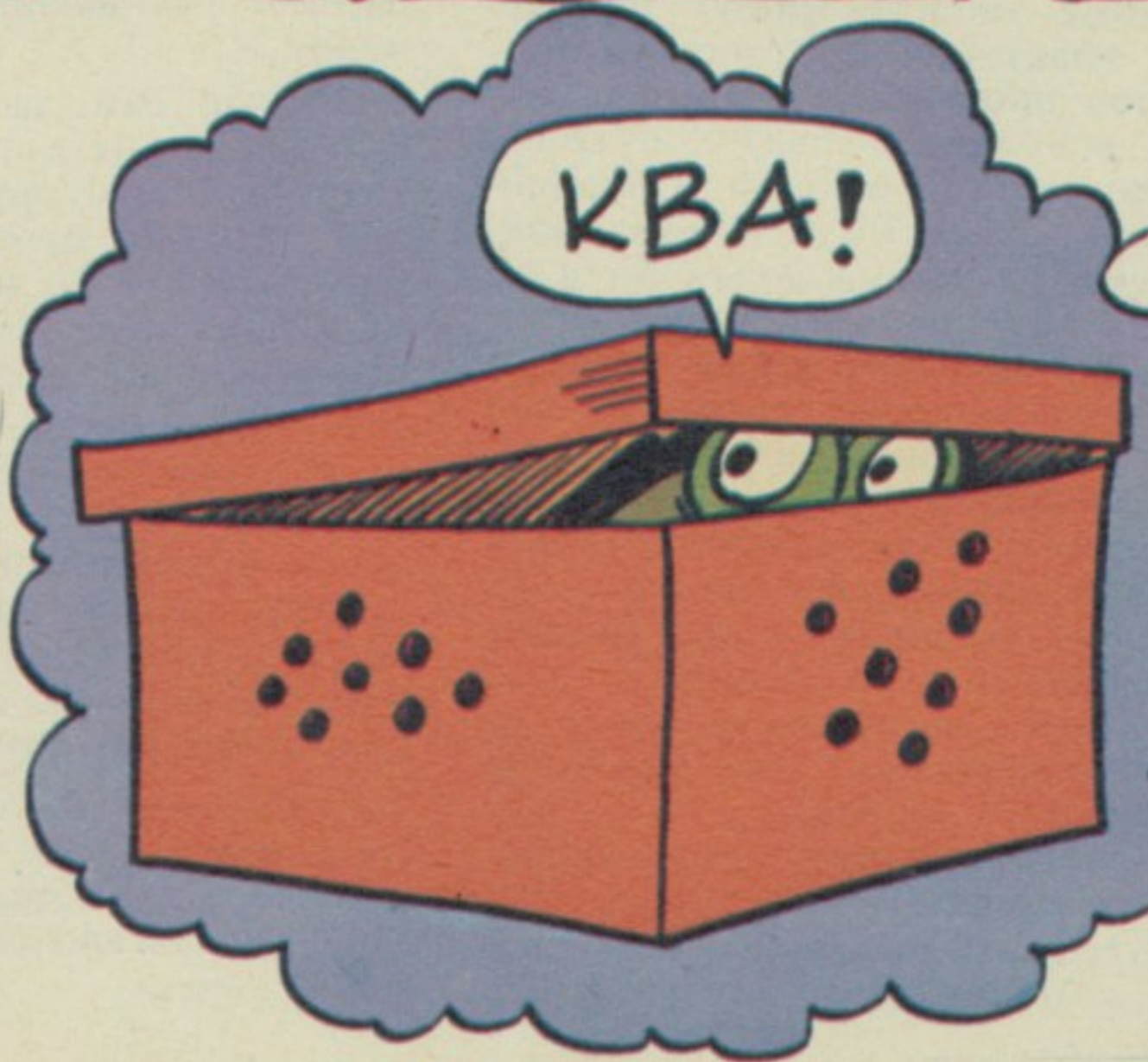
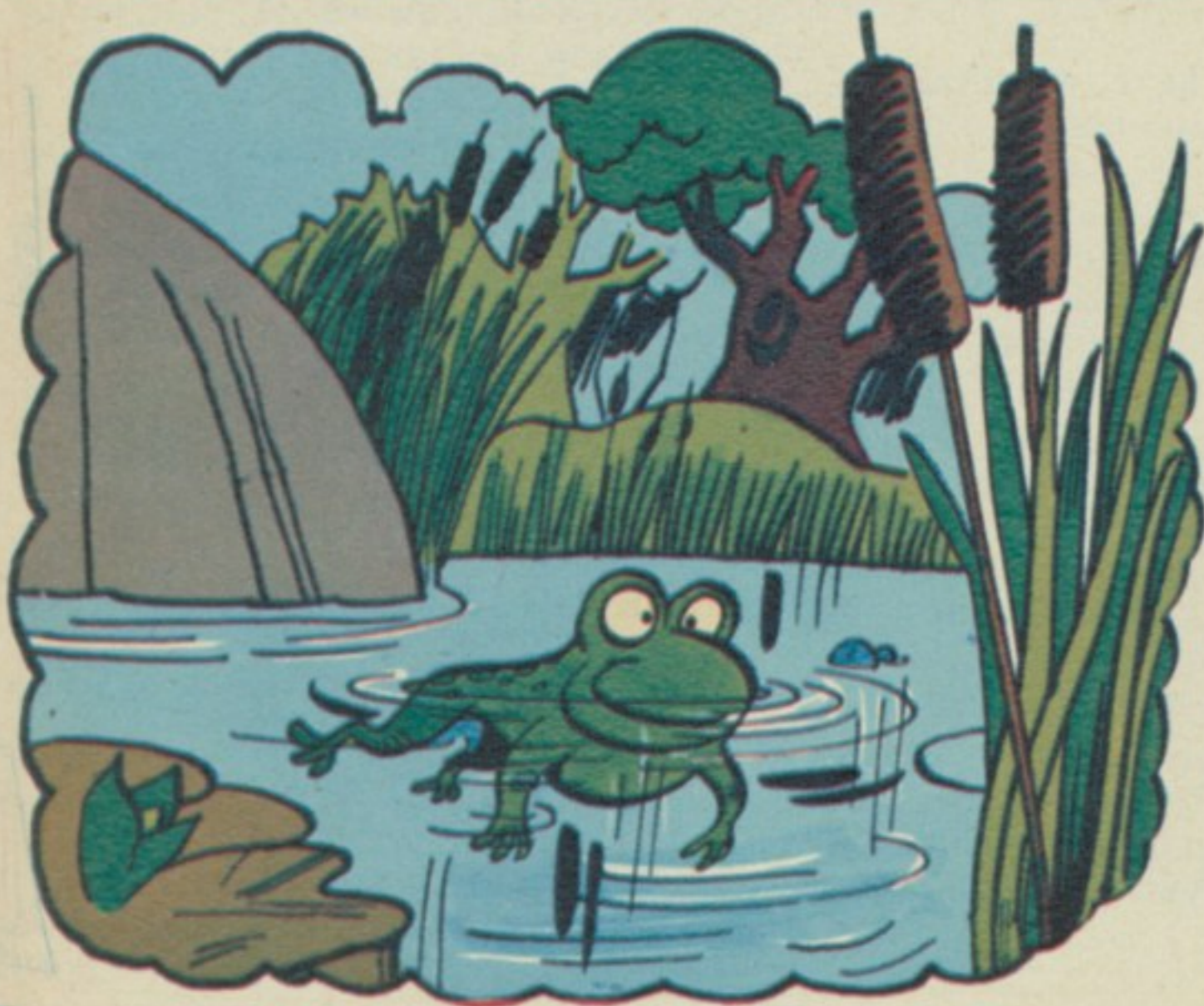
ОПТИЧКА ВАРКА

Погодите колико је стрелица забодено у овај стуб? Али, пазите! Пажљиво гледајте јер вам и сам наслов каже да је то оптичка варка.

ОДГОВОР:

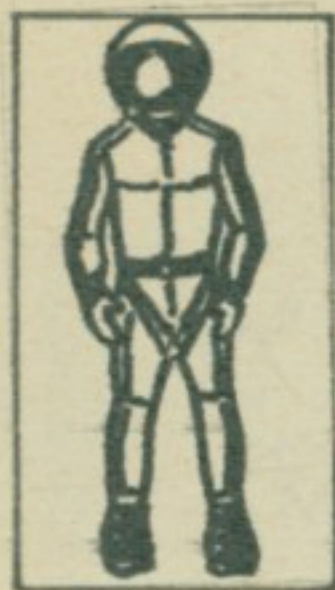
Девет, можете проверити и ручицаг лупаоци и

НОВИ КРИК-ПЛИВИН КВИК

КВИК БОМБОНЕ — ИЗВОР ЕНЕРГИЈЕ САДРЖЕ ТРОЉБАНИ ШЕЋЕР, ВИТАМИН „Ц“, СОК ОД ЛИМУНА, ПОМОРАНЏЕ И ЈАБУКЕ

БОЦА КОЊАКА

ВАЈНФЕЛД СТЕФАН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Мак Крајг — старији погледао је дрсника и упитао: — Откуд сте упали? — У гласу му се није осећала љутина, пре би било изненађење — радозналост. — Јесте ли их убедили или поткупили? Не верујем да сте могли да их преварите.

Млади човек слеже раменима:

— Ваша стража је неосетљива као камен, а да имам довољну суму да их поткупим, не бих се вама обратио. Ушао сам кроз прозор.

Мак Крајг се насмејао.

— Кроз прозор? У собу на дванаестом спрату облакодера, који има глатке зидове од стакла и алуминијума?

Младић је ћутао. У тој ћутњи је било нечега што је натерало Мак Крајга да још једном погледа незваног госта. У ствари, да се неко може пробити кроз кордон агената обезбеђења, које је предводио Барнер било је исто толико невероватно као и ући кроз прозор на 12. спрату.

Па ипак, младић је стајао пред њима и Мак Крајг мада није веровао у натприродне силе био је спреман добро да плати само да би решио загонетку.

ЏУМПИНГ

— Како сте доспели овамо? Дајем сто долара за идеју. Хералд! На вратима суседне собе појавио се ћутљиви Мак Крајг — млађи.

— Напиши чек на сто долара.

— Није потребно — прекину га младић. — Довољно је ако ми поклоните десет минута. — И не чекајући одговор седе у фотељу и стави на колена подебелу акти-ташну.

— На моја писма и телефонске позиве нисте одговорили... почео је.

— То вероватно нема везе са самом ствари? — прекинуо га је Мак Крајг старији.

— Замислите да има — мирно настави младић. — Хтео сам да вам лично предложим проналазак који може да одигра важну улогу у развоју цивилизације...

Мак Крајг — старији, већ навикао на сличне предлоге, одговорно је кратко:

— Добро! А какав би то проналазак био?

— Таблете... антигравитационе таблете — рекао је младић. — Кад узме такву таблету, човек више не подлеже сили Земљине теже. Њему је потребно само мало да поскочи да би се нашао на приличној висини. То је врста спорта — џумпинг. Кад човек прогута моју пилулу почиње да се осећа као балон напуњен гасом и наједном као да добија чаробне чизме од седам миља. Тако једна моја таблета, без икакве муке, открива пред вама фантастичне могућности.

ЦЕНА НИЈЕ ВАЖНА

Прекинуо је излагање за тренутак, а Мак Крајг — млађи, који је до тада ћутао, упита:

КАКО НЕПОТКУПЉИВИ ШЕФ ОБЕЗБЕЂЕЊА БАРНЕР ЗАМАЛО НИЈЕ ИЗЛЕТЕО ИЗ СЛУЖБЕ

— Не разумем... ви се спремате да спорт замените гутањем пилула?

Младић се наљутио:

— Моје таблете имају фантастичну практичну вредност! Кретање кроз простор без помоћи икаквих апарата решава проблем транспорта у мочварним и планинским пределима. Рад на тешко приступачним теренима почео би и те како да се исплаћује. Олакшаће се и добијање радне снаге на нека места, ако отпадну тешкоће око снабдевања. Могао бих да вам наведем хиљаде примера, али задовољнићу се само још једним: таблете ће бити изванредно корисне за тренирање космонаута који се спремају за боравак на Месецу.

— А зар нам не бисте могли да кажете господине... — почео је Мак Крајг — млађи.

— Зовем се Фарусуорн — прекиде га момак.

— Хтео бих просто да знам ово: човек који прогута пилулу, разбо-

ли се, извините због овог слободнијег поређења од бестежинског стања за цео живот, или је, можда, дејство тих ваших пилула ограничено?

— Знао сам да ћете то питати. Наравно да је ограничено, — признао је Фарусуорн — али ће зато при масовној производњи цена таблета бити тако мала да ни њихова чешћа употреба неће представљати финансијске проблеме.

— Нисам питао због тога. Цена ме не плаши — рекао је Мак Крајг — млађи. — Али шта ће бити кад престане дејство на човека а он се, рецимо, налази на висини од двадесет метара. Пад са те висине — сигурна је смрт, а то не би била баш добра реклама за нашу фирму.

— Ох, можете бити потпуно мирни у том погледу. Прелаз из бестежинског стања долази постепено — човек се лагано спушта и меко пада на земљу.

— Добро, а да ли можете практично да нам прикажете дејство ваше пилуле?

ИЗГУБИО САМ ПИЛУЛУ!

— Па ја сам и дошао овамо користећи се једном од њих — насмешио се Фарусуорн. — Одбио сам се од земље доста јакно и тако је испало да сам стигао до вашег прозора. Ухватио сам се за рам, срећом прозор је био отворен, а даље није било проблем ући у собу.

— Јесте ли патентирали тај свој проналазак? — упитао је Мак Крајг — млађи.

— Немам новца да бих платио за патентирање. Експерименти су прогутали све. Присљен сам зато да продам свој изум. Надам се да ће концерн „Ценерал Обскурм“ који ви представља, за добробит човечанства и фирме...

— Господине Фарусуорн — прекинуо га је Мак Крајг — старији — хтео бих да видим како делују антигравитационе пилуле.

Фарусуорн се збунио.

— На жалост, због материјалних тешкоћа и истраживања која стају много, направно сам само две таб-

— ТАЈ ТИП ЈЕ ОБИЧНА ВАРАЛИЦА! — МАК КРАЈГ ЈЕ УСТАО И БАЦИО У ВАТРУ ТАШНУ КОЈУ ЈЕ ЗА 10.000 ДОЛАРА КУПИО ОД ФАРУСУОРНА.

лете. Једну сам искористио како бих дошао до вас, а другу...

Почео је да претура по џеповима и на крају је гласом пуним очајања рекао:

— Тога сам се и бојао: оставио сам је у лабораторији. Али, ако желите, ја ћу одмах...

— Не, не треба! — прекинуо га је Мак Крајг — старији.

— Али овде су — и Фарусуорн је лупио по дебелој акти-ташњи — теоретски прорачуни и опис технолошког процеса. Истина, нисам имао новца да дам да се прекуца, али ако желите да се упознате... Наравно, то није довољно за патент и ја могу у сваком моменту...

ВИ СЕ ШАЛИТЕ!

— Не треба! — Мак Крајг — млађи је поновио речи оца. Па ипак је са неким интересовањем запитио:

— Колико тражите за свој проналазак?

— Милион... пола милиона? — Фарусуорн га је упитно погледао. — Проналазак вреди далеко више, али ја сам у тешком положају.

— Дајем вам за ту акти-ташњу десет хиљада долара.

— Ви се шалите! — љутито ће проналазач.

— Чујте, Фарусуорне! Ви сте сами рекли да то што је у тој ташњи није довољно за пријаву патента. Ја не могу из тога да извучем ни долар, а плаћам вам десет хиљада. Пре него што моји људи реализују ваше папире, ви можете да добијете патент пошто имате новац. Шта ћете да радите са њим — ваша ствар. Ако не, морате да откупите патент, а новац вам дајем под условом да се после обратите на Булвера из „Спајерса и компаније“. Пристајете?

— Па то су ваши конкуренти!

— То је моја ствар. Пристајете ли?

Фарусуорн је пружио акти-ташњу.

— Мали мој напиши чек на десет хиљада — Мак Крајг је притиснуо звонце.

— Ево чек — рекао је Мак Крајг — млађи — с обзиром на све, господин Фарусуорн морао би нас частити чашицом коњака.

— Целом флашом — обећао је изумитељ.

У кабинет је ушао шеф обезбеђења.

ОБИЧНА ВАРАЛИЦА

— Господине Барнер, — обратио му се Мак Крајг старији, чији глас сада није обећавао ништа добро — испратите нашег госта и вратите се овамо. Имам нешто да вам саопштим.

Мак Крајгови су чекали повратак Барнера.

— Оче, ти збиља верујеш у изум тога младића? Верујеш да ташња вреди десет хиљада?

— Мали мој, платио сам ту суму само да бих доказао шефу обезбеђења Барнеру да цабе једе хлеб. Сада ће он да се врати да би се правдао, а мени баш то и треба. А антигравитационе таблете...

Мак Крајг старији је устао, узео у руке ташњу коју је купио од Фарусуорна и обишавши сто бацао је право у ватру камина. — Тај тип је обична варалица...

Прекинуло га је куцање у прозор. Оба су се Крајга окренула. Иза стакла са флашом коњака у испруженој руци лебдео је у ваздуху Фарусуорн.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЊА

ОАК-РОСИ МОГУ ДА СЕ РАДУЈУ! ИЗГУБИЛИ СУ ЈЕДНОГ ЗАРОБЉЕНИКА А СТЕКЛИ ЧЕТИРИ ЧЕТИРИ НОВЕ ЖРТВЕ БИЋЕ ПРИНЕТЕ БОГОВИМА!

МЕЂУТИМ...

ТРЕБА ДА СЕ ВРАТИМ У ПЕРИНУ ГДЕ СЕ ЈУ-МА ОПОРАВЉА! ЗАЈЕДНО РЕМО ПОКИ ДА ТРАЖИМО ВО-МО!

АЛИ...

НЕМА ГА! НАДАМ СЕ ДА НИЈЕ УЧИНИО ГРЕШКУ И...

ЗАШТО ЛИ ЈЕ ЈУ-МА НАПУСТИО СВОЈЕ СКЛОНИШТЕ? ШТА?! СЛОМЉЕНО КОПЉЕ, БУЗДОВАН!

ОВДЕ СЕ ВОДИЛА БОРБА! КАКО ЈЕ ЈУ-МА ДОЗВОЛИО ДА ГА НЕПРИЈАТЕЉ ОПЕТ ИЗНЕНАДИ!

УБИЛИ СУ ГА ИЛИ ЗАРОБИЛИ! МАЛИ ВО-МО ЈЕ ПОШАО МЕНЕ ДА ТРАЖИ И МОЖДА ЈЕ УЛЕТЕО ОАК-РОСИМА У РУКЕ! САД СВЕ ТРЕБА ОПЕТ ИЗ ПОЧЕТКА!

И ТУНГА ЈЕ КРЕНУО НАТРАГ...

ТРЕБА БРЗО НЕШТО УЧИНИТИ!

ОПРЕЗНО, МОТРЕЊИ НА СВЕ СТРАНЕ, УПУТИО СЕ ЛОГОРУ ОАК-РОСА...

НАЈЕДНОМ ОСЕЋАМ НЕКУ ЧУДНУ НЕЛАГОДНОСТ! ДА НИСУ УХОДЕ У БЛИЗИНИ?

АХ!!

ПОДСЕТНИК

ЧИЗМИЦЕ од гужваног лака (беле, црвене и браон) за јесен и зиму, бројеви од 28 до 38. Можете купити у продавници „ПРОЛЕТЕР“, Београд, Булевар револуције 200. Цена је од 85,70 до 108,00 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЈОСИПА ЛИСАЦ

Глас Јосипа Лисаца један је од најбољих у нашој забавној музици. Изванредна музикалност с посебним даром за импровизацију чини је сасвим изузетном. Њене плоче не продају се у огромним тиражима али сваки њен снимак је вредан и не пада у заборав тако брзо. На новој плочи младе Загрепчанке су: „Капетане мој“ (Сплит 70) и „Тече, тече вријеме“ (Загреб 70). Плочу је издао Југотон а цена је 8,30 н. д.

josipa lisac

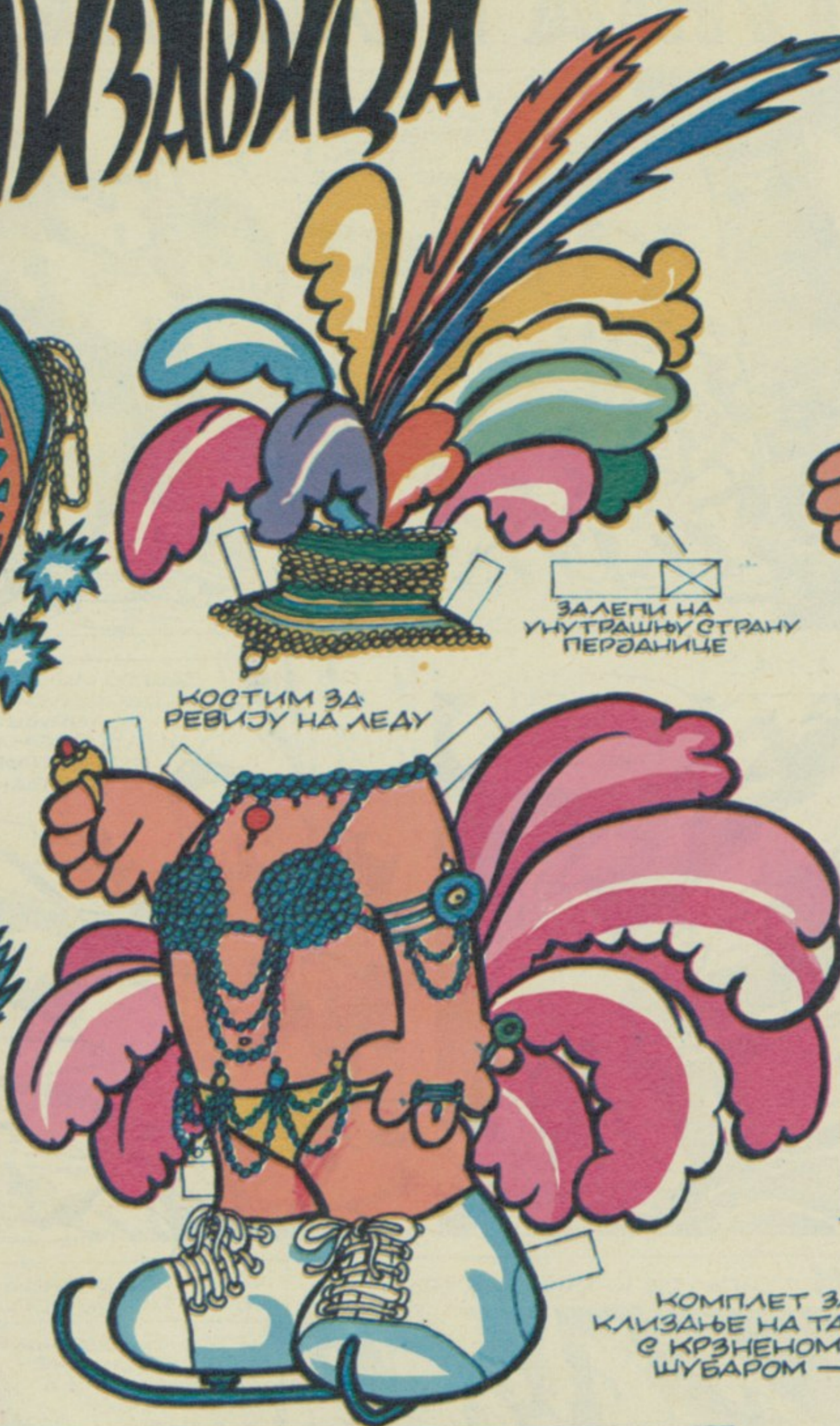
КАПЕТАНЕ МОЈ
И ТЕЧЕ, ТЕЧЕ ВРИЈЕМЕ

Ушца КИМЗАВИЦА

КОМПЛЕТ ЗА КЛИЗАЊЕ
НА ЗАМРЗНУТОМ
БЛЕДСКОМ
ЈЕЗЕРУ

КОСТИМ ЗА
РЕВИЈУ НА ЛЕДУ

ЗАЛЕПИ НА
УНУТРАШЊУ СТРАНУ
ПЕРЈАНИЦЕ

КОМПЛЕТ ЗА
КЛИЗАЊЕ НА ТАШУ
С КРЗНЕНОМ
ШУБОМ

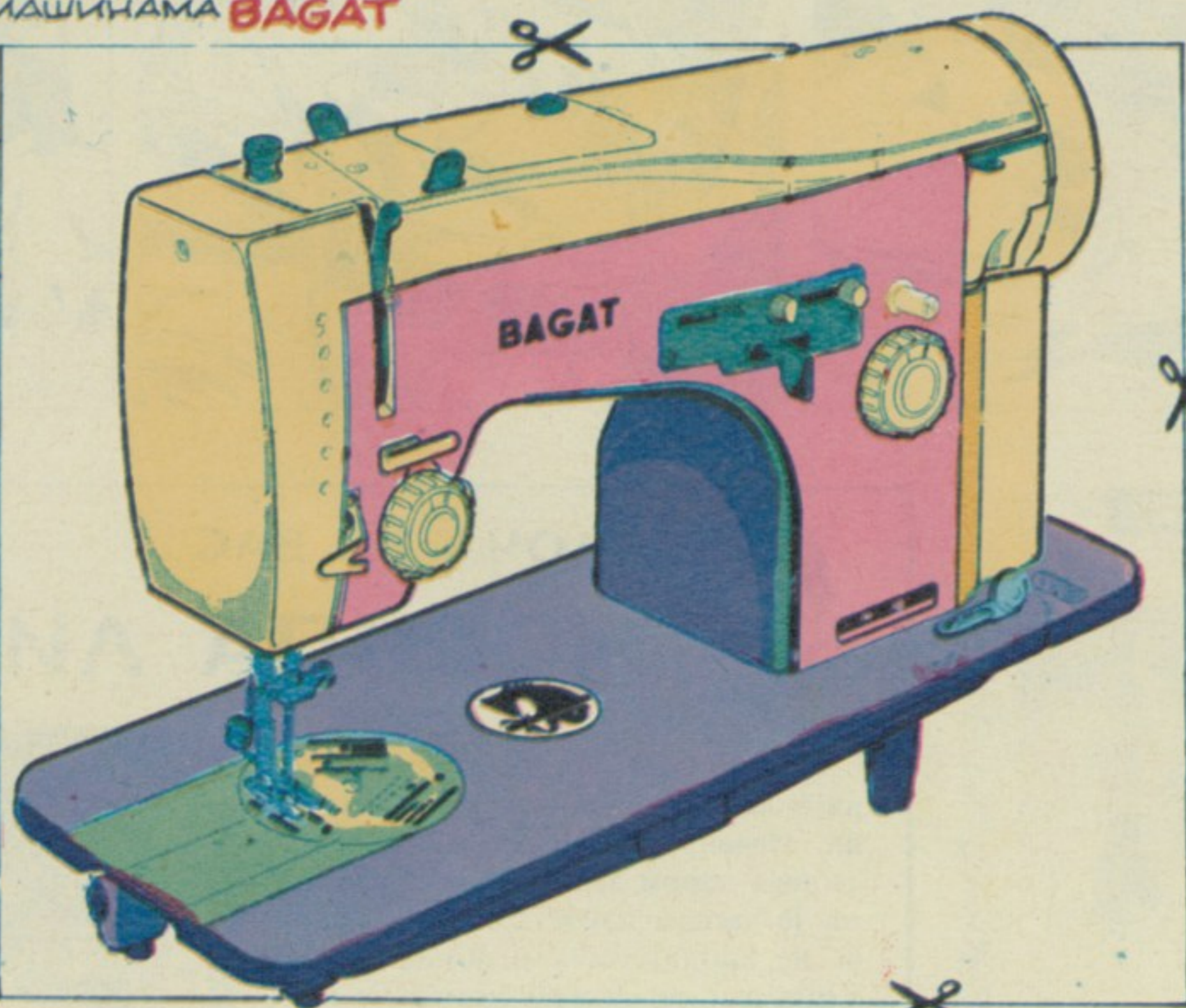

555

ОБЕ ОВЕ МОДЕЛЕ МОЖЕТЕ
САШИТИ НА ШИВАЈИМ
МАШИНАМА **BAGAT**

ЗАПОРУЖИ	да	не
----------	----	----

Да ли твоја мама
има шивачку машину?

ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК БЕОГРАД П.Ф.АХ 124

ИЗРЕЖИ ОВО И НАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ
ОВУ МАШИНУ ВАМ ПОКЛАЊА **BAGAT**, ОД ОНИХ КОЈИ
ПОШАЉУ ОВАЈ КУПОН НА СРЕЋУ ЋЕ СЕ ИЗВУКИ ДОБИТНИК

КУПОН ПОШАЉИ ДО 31. XII. 70

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 17 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама са приморја који се баве цртањем и сакупљањем поштанских марака. Навијам за „Хајдук“ и волим бит музику. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. Иштван Гириц, Змај Јовина 14, Темерин — Вачка.

Имам 17 година. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље и СССР. Верица Костадиновић, Излетиште Вадњево 3, Неготин.

Имам 20 година. Завршио сам угоститељску школу. Скупљам разгледнице. Навијам за „Партизан“ и волим забавну музику, Тома Донса, Ђорђа Марјановића и Леа Мартина. Желео бих да се дописујем са девојкама из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и помало немачки. Мирослав Савески, Ул. „118“ бр. 2, Охрид.

Ученица сам II разреда. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Хоби ми је скупљање честитки и салвета. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Анђелка Поповић, Данила Војовића 30, Београд.

Ученик сам Средње школе унутрашњих послова. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Партизан“. Волим забавну музику а нарочито Арсена Дедића. Имам 16 година. Раде Панић, I/3 СШУП-а, Сремска Каменица.

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам значке, разгледнице и забавне мелодије. Јасмина Ђурић, уч. VIII/3 О. Ш. „29. новембар“, Пирот.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима од 13 до 15 година. Хоби ми је сакупљање разгледница, салвета, фотографија глумаца и садржаја филмова. Волим забавну музику и Тома Донса. Имам 14 година. Марија Вицковић, број 495, Котор.

Рођена сам 10. априла 1958. године. Сакупљам салвете и фотографије глумаца и певача. Навијам за „Хајдук“. Желим се дописивати с друговима и другарицама широм Југославије а нарочито из Риге. Љилана Олић, В. Гортана 65, Мали Лошњ.

Имам 17 година и учим IV разред гимназије. У слободном времену бавим се кошарком. Желим да се дописујем са друговима и другарицама који воле кошарку и бит музику. Георги Минов, Сава Михаилов 66, улаз 2, стан 4, Вевђелија.

Имам 14 година и желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам салвете и поштанске марке. Језик дописивања српскохрватски и македонски. Афродита Стојановска, Ул. 1133 бр. 43, Нас. Бутел I, Скопје.

* укршшене речи *

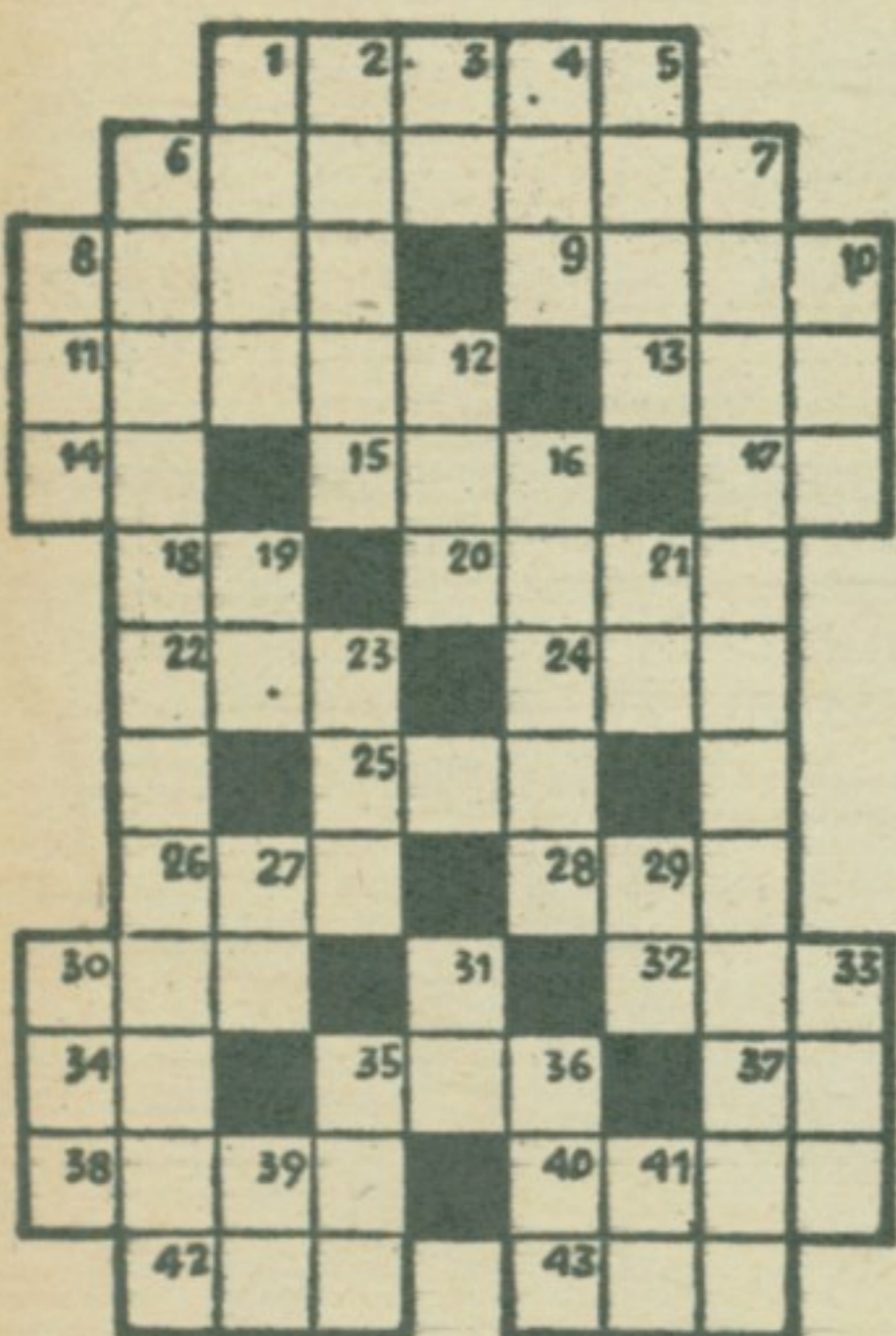
Водоравно: 1) Опера Жил Маснеа; 6) картагински војсковођа и државник; 8) старица; 9) летопис; 11) лице; 13) грубо вунено сукно; 14) афирмација; 15) свеза; 17) лична заменица; 18) негација; 20) звер из породице куна; 22) вулкан на острву Минданао; 24) стари јудејски цар; 25) бодља; 26) француски књи-

жевник („Јадници“); 28) телефонски позив; 30) лична заменица; 32) језеро у Северној Америци; 34) дршка на виолини; 35) жбуи; 37) историјско место у Малој Азији; 38) сирће; 40) личност из Дизнијевих стрипова; 42) речно острво; 43) недаће.

Усправно: 1) врста египатског памука; 2) град и лука у Алжиру; 3) хемијски знак за никл; 4) и један и други; 5) лековита биљка; 6) наша чувена народна песма; 7) радна просторија за наставне огледе; 8) поен у игри; 10) текстилна биљка; 12) женски певачки глас; 16) име књижевнице Брлић-Мажуранић; 19) јуначки спев; 21) кост (мед.); 23) име књижевника Бихаљи-Мерина; 27) не одевен; 29) упитна речца; 30) орган чула вида; 31) Лудолфов број; 33) стари назив за острво Вис; 35) упитна заменица; 36) хитар; 39) митолошки бог подземља; 41) елидира на свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) сатрп, 6) аеро, 7) нон, 9) крт, 10) чело, 11) Аг, 12) накит, 13) бес, 15) иста, 16) ајвар, 18) ИП, 19) јер, 20) ТК, 21) резак, 23) ај, 25) Аса, 26) роба, 28) пе, 29) хитар, 30) иње, 32) теза, 33) риве, 35) лан, 36) Нестор.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у странијој валути: DM 40. — \$ 10,60 — FF 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

ШАЉЕМО КЊИГЕ

Драги Забавниче!

Хвала ти што си у „Малој пошти“ објавио моје писмо у којем сам тражио да ми се јаве они којима су потребне школске књиге. Примипо сам хрпу писама од многих другова и другарица из свих крајева наше земље који желе да уче али немају из чега. Жао ми је што нисам могао свима да пошаљем књиге, на ко сам то веома желео.

ВОЈИСЛАВ ИВОШЕВ, Павла Бакића Е-1 Нови Сад

Сви они који желе да поклоне старе књиге нека се јаве „Забавнику“. Објавићемо њихове адресе.

Ево првих адреса оних који желе да поклоне старе књиге и часописе:

БРАНКО МАРКОВИЋ, Крајишких бригада 17, Смедерево (поклања 760 бројева „Забавника“).

ПЕТРОВСКИ ПЕТАР, Павла Бакића Б-2 П/Ш, Нови Сад (има све „Забавнике“).

ДРАГАН РАЈКОВИЋ, уч. VII/3 О. Ш. „Коста Стаменковић“, Лесковац (поклања 5 књига за VI разред).

СТАНА МИХАИЛОВИЋ, Маршала Тита 114, Обреновац (поклања старе „Забавнике“).

БОЛИВАРОВА ЗЕМЉА

Интересује ме по чему је земља Боливија добила име.

СЕНКА ЦУВАРЕВИЋ, Лесковац

Јужноамеричка Република БОЛИВИЈА са 1,1 милиона км² и 3,8 милиона становника, названа је тако по имену СИ-

МОНА БОЛИВАРА (1783-1830), једног од руководиоца и хероја у ослободилачкој борби за независност шпанских колонија у Америци (1809-1825 године).

ШТА РАДИ МЕНАѢЕР?

Драги „Забавниче“

пошто сам твој редован читалац молим те да ми одговориш на ово питање: Шта значи реч „менаѢер“?

ДУШКО ЂУШИЋ, Маршала Тита 159-а, Зајечар

Реч менаѢер постала је од енглеске речи manage = управљати, а значи технички управник или директор фабрике. Данас се све чешће употребљава да оз-

начи човека који нешто организује, на пример спортске или уметничке приредбе.

ПОКЛАЊАМ ПСА

Драги друже уредниче,

Купио сам пса шарпланинца за 10.000 ст. дина али пошто станујем на четвртој спрату не могу га држати у стану, а у дворишту станари наше зграде неће ни да га виде. Зато сам псића старог свега месец и 2 недеље одлучио да поклоним љубитељима паса.

Важно је само да нови власник добро храни пса, негује га и лепо поступа са њим и да је по могућству из Београда. Молим вас да објавите ово моје писмо. Заинтересовани нека се обрате на адресу:

СЛАВИЦА МИЛОРАДОВИЋ, Георги Димитрова 3, IV спрат стан 20, Београд

НАША ГРЕШКА

Драга редакцијо,

У „Политикином забавнику“ број 982 од 23. X 1970. године, прочитала сам о Петру Петровићу Његошу. На страни 38 пише: „Иако мучен бригама, владика је у то време, од 1844. до 1877, написао своја најзначајнија дела „Луча микрокозма“, „Горски вијенац“ и „Шћепан Мали“...“

На истој страни пише да је владика Петар Петровић Његош умро 19. октобра 1851. године.

МИЛИЦА КАТУНАЦ, ученица VI/1, О. Ш. „Светозар Марковић“ Београд

У питању је штампарска грешка. Уместо 1877. треба да стоји 1847. година. Извињавамо се читаоцима, али верујемо да је већина и поред грешке добро разумела текст управо зато што одмах стоји година смрти Петра Петровића Његоша, а и зато што су читаоци „Забавника“ промућурни

У ИДУЋЕМ БРОЈУ:
2 комплетна стрипа

1 БОБ МАЛАР:
МИНИЈАТУРНИ
АВИОНИ
НАПАДАЈУ

2. ТАРТАРЕН
ТАРАСКОНАЦ

WALT DISNEY
МИКИ

